

Hartaus- kalenteri

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetyshdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä.
Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on
syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka
on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.*

1.4. Tiistai, aamu

Neh. 2:18

“Kutsuttuaan aamulla väen koolle hän esitti sellaiset perusteet, joiden oli määrä herättää heidän uinuva tarmonsä ja yhdistää heidät hajaannuksestaan. Ja esitettyään asian heille kokonaisuudessaan ja osoitettuaan, että hän oli saanut käskyvaltansa sekä Persian kuninkaalta että Israelin Jumalalta Nehemia kysyi kansalta suoraan, halusiko se nyt tarttua tähän suotuisaan tilaisuuteen ja ryhtyä hänen kanssaan rakentamaan muuria. Tämä vetoamus tunki suoraan heidän sydämeensä; taivaan heille osoittama suosio sai heidät häpeämään pelkoaan. Rohkaistuneina he huusivat yhteen ääneen: »Nouskaamme ja rakentakaamme.» Nehemia siirsi pyhän tarmonsä ja vahvan toivonsä kansalle. Ja kun väki rohkaistui, se kohosi joksikin aikaa johtajansa siveelliselle tasolle. Jokainen oli omalla kohdallaan eräänlainen Nehemia, ja jokainen vahvisti ja tuki veljeään työssä.” E. u. 179.

1.4. Tiistai, ilta

Neh. 2:20

“Israelin papit olivat ensimmäisten joukossa, joihin Nehemian into ja vakavuus tarttuivat. Vaikutusvaltaisessa asemassaan nämä miehet saattoivat suuresti joko haitata tai edistää työtä. Heidän alttiutensa yhteistyöhön alusta alkaen vaikutti melkoisesti sen menestymiseen. Näin tulisi käydä jokaisessa pyhässä hankkeessa. Seurakunnan vaikutusvaltaisissa ja vastuullisissa asemissa olevien pitäisi olla etummaisina Jumalan työssä. Jos he lähtevät liikkeelle vastahakoisesti, eivät toiset lähde lainkaan liikkeelle. Mutta heidän intonsä saa sangen monta innostumaan. Kun heidän valonsä loistaa kirkkaana, siitä leimahtaa liekkiin tuhat soihtua. Yksimielinen isänmaallisuus ja iloinen toimeliaisuus elähdyttivät koko kansaa. Kyvykkäät ja vaikutusvaltaiset miehet järjestivät väen kansanluokkansa mukaisiin ryhmiin, ja jokainen johtaja otti vastuulleen tietyn muurinosan pystyttämisen. Jumalan ja enkelien oli mieluisää nähdä nämä kiireiset ryhmät sopuisasti uurastamassa Jerusalemin hajonneilla muureilla, ja oli hauskaa kuulla työkalujen kalketta varhaisesta »päivänkoitosta siihen asti, kunnes tähdet tulivat näkyviin».” E. k. 179, 180.

2.4. Keskiviikko, aamu

Neh. 2:19

“Nehemian into ja tarmokkuus eivät vähentyneet nyt, kun työ todella saatiin alkuun. Hän ei ristinyt käsiään eikä aikonut päästää taakkaa putoamaan. Väsymättömän valppaasti hän jatkuvasti valvoi työtä, johti työmiehiä, huomasi jokaisen esteen ja täytti jokaisen kipeän tarpeen. Hänen vaikutuksensa tuntui alati koko tuon lähes viiden kilometrin mittaisen muurin matkalla. Sopivin sanoin hän rohkaisi pelokkaita, antoi tunnustuksen ahkerille tai innosti vitkastelevia. Toisaalta hän silmä kovana tarkkaili heidän vihollistensa liikkeitä näiden kerääntyessä aika ajoin loitompana vakavaan pohdiskeluun aivan kuin suunnittelemaan jotakin ilkityötä, minkä jälkeen he lähestyivät työmiehiä ja koettivat kääntää toisaalle heidän huomionsä ja estää työntekoa.” E. u. 180.

2.4. Keskiviikko, ilta

Neh. 4:21, 22

“Jokaisen työntekijän silmäillessä usein Nehemiaa valmiina noudattamaan hänen vähäisintäkin merkkiään hän puolestaan kohotti katseensa ja sydämensä Jumalan puoleen, tuon koko työn Ylikaitsijan puoleen, joka alun perin herätti palvelijansa sydämessä halun lähteä rakentamaan. Ja kun usko ja rohkeus vahvistavat Nehemian omaa sydäntä, pitkin linjaa

työntekijät innostuvat hänen sanoistaan, joita toiset toistavat ja kaiku kiirittää edelleen: »Taivaan Jumala on antava meille menestystä!» Nehemia ja hänen kumppaninsa eivät kavahtaneet vaikeuksia eivätkä väittelleet rasittavaakaan palvelusta. He eivät riisuutuneet eivätkä laskeneet aseita käsistään yöllä eikä päivällä eikä edes lyhyinä lepotaukoina. »Emmekä me, en minä, eivät minun veljeni ja palvelijani eivätkä ne vartijat, jotka minua seurasivat, riisuneet vaatteitamme. Kullakin keihäs ja vettä.» E. u. 180.

3.4. Torstai, aamu

Neh. 5:19

”Samoin suoritti Israelin ylimysten ja esimiesten enemmistö jalosti velvollisuutensa, mutta oli joitakin ylhäisiä, kuten tekoalaiset, jotka »eivät notkistaneet niskaansa Herransa palvelukseen». Samalla kun uskolliset rakentajat mainitaan kunniakkaasti Jumalan kirjassa, siellä on näistä laiskoista palvelijoista unohtumaton merkintä häpeäksi heille ja varoitukseksi kaikille tuleville sukupolville. Jokaisessa uskonnollisessa liikkeessä on muutamia, jotka siitä huolimatta, että myöntävät sen olevan Jumalan työtä, pysyttelevät syrjässä ja kieltäytyvät mitenkään edistämästä sitä. Mutta ajaessaan omia itsekkeitä etujaan he ovat usein erittäin toimekkaita ja tarmokkaita työntekijöitä. Olisi hyvä muistaa ylhäällä pidettävää muistokirjaa, Jumalan kirjaa, johon kaikki vaikuttimemme ja työmme kirjoitetaan – tuota kirjaa, jossa ei ole mitään huomaamattomuuksia eikä virhemerkintöjä ja jonka mukaan meidät kerran tuomitaan. Siihen merkitään tarkoin jokainen Jumalan palvelemiseen käyttämättä jätetty tilaisuus, ja siinä säilytetään toisaalta ikuisessa muistossa jokainen vaatimatonkin uskon ja rakkauden teko.” E. u. 181.

3.4. Torstai, ilta

Neh. 7:1-3

”Seurakunta tarvitsee tänä aikana Nehemian kaltaisia miehiä - ei sellaisia, jotka pystyvät vain rukoilemaan ja saarnaamaan, vaan miehiä, joiden rukouksia ja saarnoja elähdyttää luja ja innokas tarkoitus. Sitä tapaa, jolla tämä heprealainen isänmaanystävä toteutti suunnitelmiaan, pitäisi saarnaajien ja johtavien miesten yhä noudattaa. Laadittuaan suunnitelmansa heidän pitäisi esittää ne seurakunnalle sillä tavoin, että se innostuu ja suostuu yhteistyöhön. Selostakaa jäsenille suunnitelmat ja antakaa heidän osallistua työhön, niin he osoittavat myös omakohtaista kiinnostusta sen menestykseen. Nehemian hankkeiden menestyminen osoittaa, mitä rukous, usko ja viisas, tarmokas toiminta aikaansaavat. Kansassa näyttäytyy suureksi osaksi sama mieli, jota johtaja ilmentää. Jos johtajat tunnustavat uskovansa ne vakavat, tärkeät totuudet, joilla maailmaa tänä aikana koetellaan, mutta eivät mitenkään palavan innokkaasti valmista kansaa kestävään Jumalan päivänä, meidän täytyy odottaa seurakunnan olevan välinpitämätön, laiska ja nautinnonhaluinen.” E. u. 181, 182.

4.4. Perjantai, aamu

2. Kor. 5:20

”Jumalan tarkoitus ei ole, että hänen kansansa ryhmittäisiin siirtokunniksi tai asettuisi yhdessä asumaan suuriin yhteiskuntiin. Kristuksen opetuslapset ovat hänen edustajiaan maan päällä, ja Jumala toivoo heidän hajaantuvan kaikkialle maahan, suuriin ja pieniin kaupunkeihin, valoiksi maailman pimeyden keskelle. Suunnitelma, jonka mukaan ryhmitetään siirtokunniksi eli muutetaan eri seuduilta, missä on vain vähän voimaa tai vaikutusta, ja kohdistetaan monien vaikutus vain yhteen paikkakuntaan, siirtää valon pois paikoista, joissa Jumala

toivoisi sen loistavan. Jos Kristuksen seurakunta toteuttaisi Jumalan aivoituksen, niin evankeliumin valkeus loistaisi kaikille, jotka vaeltavat pimeydessä ja asuvat kuoleman varjon maassa. Sen sijaan, että seurakunnan jäsenet kerääntyisivät samoille seuduille ja karttaisivat vastuuta ja ristin kantamista, he hajaantuisivat kaikkiin maihin, levittäen ympärilleen Kristuksen valoa sekä työskennellen hänen tavallaan sielujen pelastamiseksi, ja niin tämä »valtakunnan evankeliumi» vietäisiin nopeasti kaikkeen maailmaan.” E. u. 182, 183.

4.4. Perjantai, ilta

Luuk. 15:4-7

”Veljet ja sisaret, mitä syytä on maleksia seurakunnissa? Tutkikaa vertausta kadonneesta lampaasta, ja lähtekää tosi paimenina etsimään kadonnutta, joka on synnin erämaassa. Pelastakaa tuohon nääntyvät. Seurakuntiemme maallikkojäsenet voivat suorittaa työn, jonka he tähän mennessä ovat tuskin aloittaneet. Keidenkään ei pitäisi muuttaa uusiin paikkoihin pelkästään maailmallisen hyödyn vuoksi, mutta missä avautuu mahdollisuus toimeentulon saamiseen, siirtyköön sinne hyvin totuuteen juurtuneita perheitä, yksi tai kaksi perhettä paikkaansa, toimimaan lähetystyöntekijöinä. Heidän tulisi tuntea rakastavansa ihmisiä ja olevansa velvolliset työskentelemään heidän hyväkseen, ja heidän pitäisi tutkia, miten saisivat heidät johdetuiksi totuuteen. He voivat levittää julkaisujamme, pitää kokouksia kodissaan, tutustua naapureihinsa ja kutsua heitä tulemaan näihin kokouksiin. Näin he voivat antaa valonsa loistaa hyvinä tekoina. E. u. 183, 184.

5.4. Sapatti, aamu

Matt. 5:14-16

”Sellaisten veljien, jotka haluavat muuttaa asuinpaikkaansa, joiden tavoitteena on Jumalan kunnia ja jotka tuntevat olevansa omakohtaisesti velvolliset tekemään hyvää toisille sekä hyödyttämään ja pelastamaan sieluja, joiden hyväksi Kristus ei kaihtanut uhraamasta kallista elämäänsä, pitäisi muuttaa sellaisiin kaupunkeihin ja kyliin, joissa on vain vähän tai ei lainkaan totuuden valoa ja missä he voivat toiminnallaan ja kokemuksellaan olla todelliseksi avuksi ja siunaukseksi toisille. Lähetystyöntekijöitä tarvitaan lähtemään kaupunkeihin ja kyliin ja kohottamaan totuuden lippua niin, että Jumalalla olisi todistajansa hajaantuneina kaikkialle maahan, että totuuden valo pääsisi tunkeutumaan alueille, minne se ei vielä ole yltänyt ja että totuuden lippu voitaisiin pystyttää sinne, missä sitä ei vielä tunneta.” E. u. 184.

5.4. Sapatti, ilta

Luuk. 10:33-37

”Mikään ei voi niin herättää uhrimieltä eikä jalostaa ja vahvistaa luonnetta kuin toisten hyväksi suoritettava työ. Monet nimikristityt ajattelevat vain itseään liittyessään seurakunnan jäseniksi. He haluavat nauttia seurakunnan yhteydestä ja sielunhoidollisista eduista. He liittyvät suuriin, kukoistaviin seurakuntiin ja ovat tyytyväisiä päästessään niin vähällä kuin mahdollista, kun on kysymys toisten hyväksi suoritettavasta työstä. Tällä tavoin he riistävät itseltään kaikkein kallisarvoisimmat siunaukset. Monelle olisi paljon hyödyllisempää luopua miellyttävästä, mukavuutta rakastavasta elämästään ja seurastaan. Heitä tarvitaan siellä, missä heidän voimiaan voidaan käyttää kristilliseen työhön ja jossa he oppivat itse kantamaan vastuuta.” E. u. 184.

6. 4. Sunnuntai, aamu

Joh. 4:35, 36

”Amerikassa tulee vielä mennä tuhansiin paikkoihin, joihin totuuden lippua ei koskaan ole pystytetty ja joissa totuuden julistusta ei koskaan ole kuultu. Samoin on tuhansia, jotka

voisivat lähteä työskentelemään elopellolla, mutta jotka nyt uskonnollisesti joutilaina kompastelevat pahoin taivastiellään ja epäilevät koko kristillisyyttään. He tarvitsevat elävää yhteyttä Jeesukseen Kristukseen. Sitten heistä voidaan sanoa: »Te olette Jumalan työtovereita.» Haluan sanoa monille: Odotatte jonkun saattavan teidät viinitarhaan ja auttamaan teidät työn alkuun tai peräti tuomaan viinitarhan luoksenne, ettei työnne kävisi teille mitenkään epämukavaksi. Mutta joudutte odottamaan turhaan. Jos vain kohotatte katseenne, voitte nähdä elon olevan kypsää ja valmista leikattavaksi, minne tahansa katsottekin; teille on tarjolla työtä lähellä ja kaukana.” E. u. 184.

6.4. Sunnuntai, ilta

Joh. 4:37, 38

”Mutta kuinka monesta Kristus tulee sanomaan tuomiolla: »Hyvä ja uskollinen palvelija»? Ajattelen, miltä enkeleistä täytyy tuntua heidän nähdessään lopun lähestyvän ja niiden, jotka väittävät tuntevansa Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, jonka hän on lähettänyt, sulloutuvan yhteen, perustavan siirtokuntia, käyvän kokouksissa ja olevan tyytymättömiä, ellei siellä paljolla saamalla ravita heidän sieluaan ja vahvisteta seurakuntaa, vaikka he eivät itse tee kerrassaan mitään. Jos heidän muuttamisensa sellaisiin seutuihin, joissa totuutta ei vielä ole julistettu tai missä valoa on vain hiukkasen, uhkaa entisestään kaventaa heidän ajallisia ja taloudellisia mahdollisuuksiaan, niin eivätkö he silloin tee juuri samoin kuin Jeesus on tehnyt pelastaakseen heidät?” E. u. 185.

7.4. Maanantai, aamu

Matt. 5:13

”Huomaamme tarvitsevamme kipeästi sellaista lähetystyötä, joka ei levitä totuutta ainoastaan ulkomaille, vaan myös niille, jotka ovat lähellämme. Aivan lähellämme on isoja ja pieniä kaupunkeja, joissa sielujen pelastamiseksi ei vielä tehdä mitään. Miksi ei näihin kaupunkeihin ja kyliin asettuisi asumaan nykyisen totuuden tuntevia perheitä, jotka voisivat pystyttää niihin Kristuksen lipun ja työskennellä nöyrästi, ei omalla tavallaan, vaan Jumalan tavalla levittääkseen valoa niille, joilla ei vielä ole siitä mitään tietoa? Kun sanoman henki todella pääsee valtaamaan seurakunnan, se lähtee kaikella tarmollaan pelastamaan sieluja, joiden puolesta Kristus on kuollut. Se ulottaa toimintansa uusille alueille. Jotkut, jotka eivät ole vihittyjä saarnaajia, vierailevat Jumalan työtovereina seurakunnissa ja koettavat vahvistaa jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan. E. u. 185, 186.

7.4. Maanantai, ilta

Joh. 8:32

”Maallikkojäseniä tulee muuttamaan kyliin ja kaupunkeihin ja syrjäisiinkin paikkoihin, jotta heidän Jumalalta saamansa valo pääsisi loistamaan toisille. Jotkut heidän tapaamistaan henkilöistä eivät näytä olevan kaikkein lupaavimpia, mutta ainoan kysymyksen tulisikin olla: Haluavatko he päästä sopusointuun Kristuksen kanssa? Haluavatko he osallistua hänen Hengestään, niin että heidän vaikutuksensa sekä ohjein että esimerkein esittää totuuden ja vanhurskauden Alkajan viehättävyyttä? Niissä paikoissa, missä totuutta ei tunneta, työhön soveltuvat veljet voisivat vuokrata salin tai jonkin muun sopivan kokouspaikan ja kutsua koolle kaikki halukkaat. Opettakoot he sitten ihmisille totuutta. Ei heidän tarvitse saarnata; riittää, kun he ottavat Raamatun ja antavat Jumalan puhua suoraan sanastaan. Jos kuulijoita on vain vähän, he voivat lukea jonkin »näin sanoo Herra» -kohdan ilman sen kummempaa komeilua tai lennokkuutta; he voivat vain lukea ja selittää yksinkertaisen

evankeliumitotuuden ja sitten laulaa ja rukoilla heidän kanssaan.” E. u. 186.

8.4. Tiistai, aamu

1. Moos. 12:1-4

“Abraham jätti seurattavan esimerkin Abraham ei näin joutunut mihinkään pieneen kokeeseen, eikä häneltä vaadittu mitään vähäistä uhria. Hän oli vahvoin sitein kiintynyt maahansa, sukuunsa ja kotiinsa. Mutta hän ei epäröinyt noudattaa kutsua. Hän ei ryhtynyt kyselemään luvatusa maasta, oliko sen maaperä hedelmällistä ja ilmasto terveellistä, tarjosiko se sinne siirtyvälle miellyttäviä ympäristöjä ja vaurastumisen mahdollisuuksia. Jumala oli puhunut, ja hänen palvelijansa oli toteltava; hänelle maailman onnellisin paikka oli se, missä Jumala halusi hänen olevan. Monia koetellaan vieläkin Abrahamin tavalla. He eivät kuule Jumalan äänen puhuvan heille suoraan taivaasta, mutta hän kutsuu heitä sanansa opetuksilla ja kaitselmuksensa johdatuksella. Heitä vaaditaan kenties luopumaan rikkautta ja kunniaa lupaavasta urasta sekä eroamaan mieluisista ja edullisista tuttavuuksistaan ja suvustaan joutuakseen näköjään pelkkiä kieltämyksiä, vaikeuksia ja uhrauksia lupaavalle tielle.” E. u. 186.

8.4. Tiistai, ilta

Room. 4:3

“Jumalalla on heille tehtävä, mutta helppo elämä ja ystävien ja sukulaisten vaikutus estäisi juuri niiden ominaisuuksien kehittymistä heissä, joita sen toteuttaminen vaatii. Hän kutsuu heidät eroon inhimillisistä vaikutteista ja avusta, ja saa heidät tuntemaan tarvitsevansa hänen apuaan ja luottamaan yksin häneen, jotta hän voisi ilmaista itsensä heille. Kuka on valmis noudattamaan Kaitselmuksen kutsua ja hylkäämään mieluisat suunnitelmansa ja läheiset tuttavuutensa? Kuka ottaa täyttääkseen uusia tehtäviä ja lähteäkseen tutkimattomille alueille tekemään Jumalan työtä kestävästi ja halukkaasti, Kristuksen tähden lukien tappionsa voitoksi? Hänellä, joka tämän tekee, on Abrahamin usko, ja hän saa kerran hänen kanssaan »iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti», johon »tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat».” E. u. 187.

9.4. Keskiviikko, aamu

Matt. 28:28-30

“Paljon riippuu rehelisten ja uskollisten herkeämättömästä toiminnasta; ja tästä syystä saatana koettaa kaikin mahdollisin keinoin ehkäistä kuuliaisia toteuttamasta Jumalan suunnitelmaa. Hän saa jotkut menettämään käsityksensä ylevästä ja pyhästä tehtävästään ja hakemaan tyydytyksensä tämän elämän nautinnoista. Hän johtaa heidät asettumaan paikoilleen mukaviin oloihin tai maailmallista hyvinvointiaan parantaakseen muuttamaan pois sellaisista paikoista, joissa he voisivat antaa merkittävän panoksen hyvään. Toiset hän saa vastustuksen tai vainon masentamina luopumaan velvollisuutensa täyttämisestä. Mutta kaikkiin sellaisiin taivas suhtautuu erittäin hellästi ja lempeästi. Jokaiselta lapseltaan, jonka äänen sielunvihollinen on onnistunut vaimentamaan, Jumala kysyy: »Mitä sinä täällä teet? Minä käskin sinun mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata evankeliumia, jotta kansa valmistuisi Jumalan päivää varten. Miksi olet täällä? Kuka lähetti sinut?»” E. u. 187.

9.4. Keskiviikko, ilta

1. Kun. 19:9

“Perheeltä niin kuin yksilöiltäkin kysytään: »Mitä sinä täällä teet?» Monissa seurakunnissa on Jumalan sanan totuuksiin hyvin perehtyneitä perheitä. He saattaisivat laajentaa vaikutuspiiriään muuttamalla paikkoihin, missä tarvitaan juuri sellaista palvelusta, jota he

pystyvät antamaan. Tarvittaisiin lähetystyöntekijäperheitä, jotka olisivat valmiita lähtemään syrjäisille seuduille. Maanviljelijät, liikemiehet, rakennusmestarit ja yleensä kaikki taitavat eri ammattien harjoittajat lähtekööt unohdetuille kentille viljelemään maata, perustamaan teollisuusyrityksiä ja rakentamaan yksinkertaisia asuntoja itselleen ja auttamaan naapureitaan. Jumala kutsuu kristittyjä perheitä lähtemään pimeydessä ja eksytyksessä oleville paikkakunnille ja toimimaan viisaasti ja kestävästi Mestarin hyväksi. Tämän kutsun noudattaminen vaatii uhrautumista.” E. u. 187, 188.

10.4. Torstai, aamu

Jes. 6:8

“Monien odottaessa kaikkien esteiden poistumista sieluja kuolee ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa. Kartuttaakseen tieteellisiä tietojaan ja maailmallisia etujaan monet, sängen monet ovat valmiit uskaltautumaan rokon saastuttamille alueille ja kestäämään vaikeuksia ja puutetta. Missä ovat ne, jotka ovat valmiit tekemään tämän kertoakseen toisille Vapahtajasta? Missä ovat ne miehet ja naiset, jotka lähtevät viemään evankeliumia tarvitseville alueille voidakseen johdattaa pimeydessä olevia Lunastajan luo? Kokonaiset perheet voisivat lähetystyöntekijöinä ryhtyä uurstamaan henkilökohtaisessa työssä Mestarin hyväksi, ahkeroida käsillään ja ajatustaan pinnistämällä keksiä uusia keinoja hänen työnsä edistämiseen. Paljon voitaisiin aikaansaada, jos perheitä sijoittuisi maan pimeisiin paikkoihin, joiden asukkaat ovat hengellisen synkkyyden verhoamia, ja he päästäisivät Kristuksen elämän valon loistamaan näiden keskuuteen. Aloittakoot he työnsä hiljaisella, vaatimattomalla tavalla ja käyttämättä piirikunnan varoja ennen kuin kiinnostus laajenee sellaiseksi, etteivät he enää selviydy siitä ilman saarnaajan apua.” E. u. 188.

10.4. Torstai, ilta

Jes. 58:12

“Valmistakaa työntekijöitä lähtemään teille ja aitovierille. Tarvitsemme taitavia puutarhureita, jotka istuttavat uudestaan puita eri paikkoihin ja hyötyvät niitä, jotta ne voisivat kasvaa. Jumalan kansan ehdoton velvollisuus on lähteä kaukasiin seutuihin. Ryhdyttäköön voimakkaasti raivaamaan uutta aluetta ja perustamaan uusia toimintakeskuksia, missä se vain havaitaan mahdolliseksi. Kootkaa uuteen ponnistukseen työntekijöitä, joilla on tosi lähetysintoa, ja lähettäkää heidät levittämään valoa ja tietoa lähelle ja kauas. Monet suurten seurakuntiemme jäsenistä eivät oikeastaan toimi lainkaan. He voisivat suorittaa hyvää työtä, jos yhteen sulloutumisen sijasta hajaantuisivat sellaisiin paikkoihin, joihin totuus ei vielä ole tunkeutunut.” E. u. 188, 189.

11.4. Perjantai, aamu

Apt. 20:35

“Liian tiheään istutetut puut eivät menesty. Puutarhuri istuttaa ne uudestaan, jotta niillä olisi kasvutilaa eivätkä ne kituisi ja vikaantuisi. Samaa menetelmää voisi hyvällä syyllä soveltaa suuriin seurakuntiimme. Monet jäsenistä kuolevat hengellisesti juuri siksi, ettei tätä työtä tehdä. Heistä tulee sairaalloisia ja tehottomia. Uudelleen istutettuina heillä olisi tilaa kasvaa vahvoiksi ja tarmokkaiksi. Jos seurakunnan maallikkojäsenet nousevat suorittamaan työtä, jota he voivat tehdä, niin että he huolehtivat omista kustannuksistaan ja jokainen katsoo, kuinka paljon hän voi osallistua sielujen voittamiseen Jeesukselle, saamme nähdä monien luopuvan saatanan riveistä ja siirtyvän Kristuksen lipun luo. Jos kansamme toimii näiden muutamien ohjeiden mukaan, tulemme varmasti näkemään Jumalan pelastuksen.

Seurauksena on ihmeellisiä herätyksiä. Syntisiä kääntyy, ja monia sieluja liittyy seurakuntaan.” E. u. 189.

11.4. Perjantai, ilta

2. Kor. 9:6

“Seurakunnan jäsentemme tulisi kiinnostua syvästi sekä koti- että ulkolähetyksestä. He saavat kokea suuria siunauksia pyrkiessään uhrautuvasti pystyttämään totuuden lippua uudelle alueelle. Tähän työhön sijoitettu raha tuottaa runsasta osinkoa. Uudet kääntyneet, jotka iloitsevat sanasta saamastaan valosta, antavat vuorostaan varojaan totuuden valon viemiseksi toisille. Sellaisilla kentillä, missä olot ovat niin hankalat ja masentavat, että monet työntekijät kieltäytyvät menemästä sinne, voivat uhrautuvat maallikkojäsenet toiminnallaan aikaansaada huomattavia muutoksia hyvään suuntaan. Nämä nöyrät työntekijät voivat suorittaa paljon, koska he toimivat kärsivällisesti ja kestävästi eivätkä nojaa inhimilliseen voimaan, vaan Jumalaan, joka siunaa heitä. Kaikkea sitä hyvää, mitä nämä työntekijät aikaansaavat, ei tulla koskaan tietämään tässä maailmassa.” E. u. 189, 190.

12.4. Sapatti, aamu

Jos. 7:1, 2

“Tultuaan Kanaaniin israelilaiset eivät täyttäneet Jumalan tarkoitusta, kun eivät vallanneet koko maata. Osittaisen valtauksen jälkeen he asettuivat alalleen nauttimaan voittonsa hedelmiä. Epäuskoisina ja mukavuudenhaluisina he kokoontuivat jo vallatuille alueille sen sijaan että olisivat edenneet valtaamaan uutta aluetta. Näin he alkoivat luopua Jumalasta. Jättämällä toteuttamatta hänen suunnitelmansa he estivät häntä puolestaan täyttämästä heille siunauksen lupaustaan. Eikö nykyajan seurakunta toimi juuri samoin? Vaikka kristityiksi tunnustautuvien edessä on evankeliumia tarvitseva kokonainen maailma, he kokoontuvat sinne, missä voivat nauttia evankeliumin eduista. He eivät pidä tärkeänä uuden alueen valtaamista ja pelastuksen sanoman viemistä kaukaisille alueille. He kieltäytyvät noudattamasta Kristuksen käskyä: »Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.» Ovatko he vähemmän syllisiä kuin oli aikanaan juutalainen seurakunta?” E. u. 190

12.4. Sapatti, ilta

Matt. 9:9

“Monet pitäisivät suurena etuoikeutena käydä niissä paikoissa, missä Kristus maan päällä eli, kävellä hänen kulkemiaan polkuja, nähdä järven, jonka rannalla hän mielellään opetti, sekä vuoret ja laaksot, joita hänen silmänsä usein katselivat. Mutta meidän ei tarvitse mennä Nasaretiin, Kapernaumiin tai Betaniaan kulkeaksemme Jeesuksen askelissa. Löydämme hänen jälkensä sairastuneiden ääreltä, kurjista hökkeleistä, suurkaupunkien täpötäysiltä kaduilta ja joka paikasta, missä ihmissydämet kaipaavat lohtua. Vaellamme Jeesuksen askelissa, kun toimimme hänen tavallaan.” E. u. 191.

13.4. Sunnuntai, aamu

2. Kor. 8:9

“Jeesus koetti lievittää kaikkea näkemäänsä kärsimystä. Hänellä oli vain vähän rahaa annettavaksi, mutta usein hän kieltäytyi ravinnosta auttaakseen niitä, jotka näyttivät köyhemmiltä kuin hän. Hänen veljensä tunsivat, että hänen vaikutuksensa vastusti suurella määrin heidän vaikutustaan. Hänellä oli tahdikkuutta, jota kenelläkään heistä ei ollut ja jollaista he eivät halunneetkaan. Kun he puhuivat kovia sanoja köyhille, alhaisille ihmisille, Jeesus etsi juuri näitä ja puhui heille rohkaisevasti. Janoiselle hän antoi maljallisen kylmää

vettä ja siirsi huomiota herättämättä oman ateriansa nälkäiselle. Kun hän näin lievitti heidän kärsimyksiään, hänen opettamansa totuudet liittyivät hänen laupeudentekoihinsa ja painuivat mieleen. Kristuksen seuraajien on työskenneltävä hänen tavallaan. Meidän on ruokittava nälkäisiä, vaatetettava alastomia ja lohdutettava kärsiviä ja masentuneita. Meidän on autettava epätoivoon joutuneita ja herätettävä uutta toivoa toivottomissa. Ja meidänkin kohdallamme on täyttyvä seuraava lupaus: »Sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.» E. u. 191.

13.4. Sunnuntai, ilta

Matt. 10:8

”Ne, jotka ovat osallistuneet tähän kristilliseen avustustoimintaan, ovat tehneet sellaista, mitä Jumala toivoo tehtävän, ja hän on hyväksynyt heidän työnsä. Tällä alalla suoritettavan työn tulisi saada osakseen seitsemännen päivän adventistien sydämellinen myötätunto ja kannatus, ja heidän tulisi myös itse vakavasti ryhtyä suorittamaan sitä. Seurakunnalle on suureksi tappioksi, että se laiminlyö tämän omalla alueellaan tehtävän työn ja kieltäytyy näiden taakkojen kantamisesta. Jos seurakunta olisi ryhtynyt tähän työhön, niin kuin sen olisi pitänyt, niin se olisi saanut pelastetuksi monia sieluja. Kaikki hänen lahjansa tulee käyttää ihmiskunnan siunaukseksi ja helpottamaan kärsivien ja puutteenaisten asemaa. Meidän tulee ruokkia nälkäisiä, vaatettaa alastomia, huolehtia leskistä ja orvoista sekä palvella ahdistettuja ja sorrettuja.” E. u. 192.

14.4. Maanantai, aamu

Jes. 58:7, 8

”Maailmassa laajalle levinnyt kurjuus ei koskaan ole ollut Jumalan tahdon mukaista. Hän ei koskaan tarkoittanut, että joku eläisi yltäkylläisen yllisesti samalla kun toisten lapset huutavat leipää. Elämän todellisten tarpeiden yli jäävät varat on uskottu ihmiselle hyvän tekemistä ja ihmiskunnan siunaamista varten. Herra sanoo: »Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja.» Hän toivoo, että ihmiset »ovat anteliaita ja omastansa jakelevat». Ja edelleen: »Kun laitait pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita.» Hän mielistyy siihen, »että avaatte vääryyden siteet, irrotatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet, että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet ja ravitset vaivatun sielun.» Hän kehottaa: »Menkää kaikkeen maailmaan ja saamatkaa evankeliumia kaikille luoduille.» Nämä ovat kaikki Herran käskyjä. Suorittaako kristityiksi tunnustautuvien suuri joukko tätä työtä?» E. u. 192.

14.4. Maanantai, ilta

Jes. 58:9, 10

”Hyvät teot ovat sitä hedelmää, jota Kristus vaatii meitä tuottamaan, ja sitä ovat ystävälliset sanat, hyväntekeväisyys sekä köyhien, puutteenaisten ja ahdistettujen hellä hoivaaminen. Kun sydän on mukana auttamassa masennuksen ja murheen rasittamia, kun käsi ojentuu antamaan käytännöllistä apua tarvitseville, kun alastomia vaatetetaan ja muukalainen lausutaan tervetulleeksi parhaaseen huoneeseesi ja saa myös sijaa sydämessäsi, enkelit tulevat hyvin lähelle, ja taivas osoittaa hyväksymistään. Jokainen oikeamielinen, armollinen ja hyväntahtoinen teko soinnuttaa sävelen taivaassa. Isä katselee valtaistuimeltaan näitä armon tekojen suorittajia ja lukee heidät kalleimpien aarteidensa joukkoon. »Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni.» Jokainen puutteenalaiselle ja kärsivälle suoritettu laupeudenteko katsotaan aivan kuin Jeesukselle tehdyksi. Kun autat

köyhää, suhtaudut myötätuntoisesti ahdistettuihin ja sorrettuihin sekä kohteet ystävällisesti orpoa, niin suhteesi Jeesukseen tulee läheisemmäksi.” E. u. 192, 193.

15.4. Tiistai, aamu

Jes. 58:11

“Hädänalaisten, sorrettujen, kärsivien ja puutteenalaisten kokoaminen sisälle on juuri sitä työtä, mitä jokaisen seurakunnan, joka uskoo tälle ajalle kuuluvan totuuden, olisi pitänyt jo kauan sitten tehdä. Meidän tulee osoittaa samarialaisen laupiasta myötätuntoa täyttämällä fyysisiä tarpeita, ruokkimalla nälkäisiä ja tuomalla hyljeksittyjä köyhiä kotiimme. Silloin saamme Jumalalta joka päivä armoa ja voimaa voidaksemme yltää inhimillisen kurjuuden syvyysiin ja auttaa niitä, jotka eivät mitenkään voi auttaa itseään. Tässä työssä meille tarjoutuu oivallinen tilaisuus esittää ristiinraulittua Kristusta. Monet ihmettelevät, miksi heidän rukouksensa ovat niin hengettömiä, uskonsa niin heikkoa ja horjuvaa sekä heidän kristillinen kokemuksensa niin synkkää ja epävarmaa. »Emmekö ole paastonneet», he sanovat, »ja vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin kasvojen edessä?» Jesajan kirjan 58. luvussa Kristus on osoittanut, miten tämä asiointi voidaan muuttaa. (Jakeet 6, 7.) Tämän ohjeen Kristus on antanut pelokkaalle, epäilevälle ja vapisevalle sielulle. Nouskoot ne surevat, jotka vaeltavat murheellisina Herran edessä, ja auttakoot jotakuta apua tarvitsevaa.” E. u. 193.

15.4. Tiistai, ilta

Jes. 59:1

“Taivaan kunnia on langenneiden nostamisessa ja ahdingossa olevien lohduttamisessa. Ja aina, kun Kristus asuu ihmissydämessä, hän ilmaisee itsensä samalla tavalla. Missä Kristuksen uskonto toimineekin, se levittää siunausta. Missä tahansa se työskentelee, siellä on valoisaa. Sarpatin leski jakoi kaltiaisensa Elian kanssa, ja vastalahjaksi suojeltiin hänen omaa ja hänen poikansa henkeä. Samoin Jumala on luvannut runsaasti siunata kaikkia, jotka hädän ja puutteen aikana osoittavat myötätuntoa toisille ja auttavat heitä. Hän ei ole muuttunut. Ei hänen voimansa ole nyt vähäisempi kuin Elian päivinä Uhrautuvassa työssä ilmenevä Kristuksen rakkaus tehoaa pahantekijään paremmin kuin miekka tai oikeuden määräämät rangaistukset. Jälkimmäiset ovat tosin välttämättömiä lainrikko jäin pelottamiseksi, mutta lähetystyöntekijä voi rakkaudellaan saada enemmän aikaan. Usein sattuu, että sydän, jota rangaistus vain paaduttaa, sulaa Kristuksen rakkauden vaikutuksesta.” E. u. 193, 194.

16.4. Keskiviikko, aamu

Ef. 4:32

“Joutuessamme kosketuksiin toisten kanssa meidän tulisi aina muistaa, että lähimmäistemme kokemuksiin saattaa sisältyä sellaista, mikä on kuolevaisten silmiltä salattua. Muistojen kirja sisältää surullisia tarinoita, joita huolellisesti suojellaan utelailta katseilta. Siinä on kirjoitettuna pitkiä, ankaria taisteluja, joita on käyty vaikeissa olosuhteissa, ehkä kotielämässä esiintyneitä huolia, jotka päivä päivältä masentavat mieltä ja heikentävät uskoa ja luottamusta. Näitä elämän vaikeissa olosuhteissa taistelevia voitaisiin auttaa ja rohkaista osoittamalla heitä kohtaan pientä huomaavaisuutta, joka ei maksa muuta kuin hieman rakastavan sydämen vaivannäköä. Sellaisille on uskollisen ystävän voimakas, ystävällinen kädenpuristus arvokkaampi kuin kulta ja hopea.” E. u. 194.

16.4. Keskiviikko, ilta

2. Aik. 30:22

“Ystävälliset sanat ovat yhtä tervetulleita kuin enkelien hymy. On paljon niitä, jotka joutuvat taistelemaan köyhyyttä vastaan, joiden on pakko tehdä ankarasti työtä pienestä palkasta ja jotka hädin tuskin kykenevät hankkimaan itselleen elämän välttämättöimpiä tarpeita. Raskas työ ja puute ahdistavat heitä eikä heillä ole edes toivoakaan paremmasta tulevaisuudesta. Jos vielä tulee lisäksi tuskaa ja sairautta, on heidän taakkansa miltei sietämätön. Lopen väsyneinä ja masentuneina he eivät tiedä, mihin voisivat turvautua apua saadakseen. Ota osaa heidän huoliinsa, heidän sydänsuruihinsa ja pettymyksiinsä. Sillä tavalla tarjoutuu sinulle mahdollisuus auttaa heitä. Puhu heille Jumalan lupauksista, rukoile heidän kanssaan ja heidän puolestaan ja vala heihin uutta toivoa.” E. u. 194.

17.4. Torstai, aamu

Ruut 2:13

“On monta, joiden elämä on tuskallista taistelua. He ovat tietoisia puutteistaan ja onnettomia ja epäuskoisia – he ajattelevat, ettei heillä ole mitään, mistä voisivat olla kiitollisia. Ystävällinen sana, myötätuntoinen katse, tunnustuksen antaminen olisi monelle yksinäiselle, taistelevalle sielulle samaa kuin maljallinen kylmää vettä janoiselle. Myötätuntoinen sana, ystävällinen teko keventäisi taakkaa, joka raskaasti painaa väsyneitä hartioita. Ja jokainen epäitsekästä rakkautta uhkuva sana tai teko on ilmaus Kristuksen rakkaudesta kadotettua ihmiskuntaa kohtaan.” E. u. 195.

17.4. Torstai, ilta

1. Moos. 32:20

“Synti on kaikesta pahasta suurin, ja meidän tulee sääliä ja auttaa syntistä. Mutta kaikkia ei voida tavoittaa samalla tavoin. Monet salaavat sielunsa kaipuun. Hellä sana tai ystävällinen muistaminen olisi näille suureksi avuksi. Toiset taas ovat tietämättään mitä suurimmassa puutteessa. He eivät tajua sielunsa hirvittävää hätää. Suuret määrät ovat niin vajonneet syntiin, että ovat menettäneet käsityksensä ikuisista todellisuuksista, ovat kadottaneet jumalankaltaisuuden ja tuskin tietävät, onko heillä sielua pelastettavaksi vai ei. He eivät usko Jumalaan eivätkä luota ihmiseen. Monet näistä voidaan tavoittaa vain epäitsekään ystävällisellä toiminnalla. Ensin on huolehdittava heidän ruumiillisista tarpeistaan. Heidät täytyy ruokkia, siistiä ja säädyllisesti vaatettaa. Todetessaan epäitsekään rakkautesi heidän on helpompi uskoa Kristuksen rakkauteen.” E. u. 195.

18.4. Perjantai, aamu

Apt. 5:31

“Monet erehtyvät ja sitten häpeävät ja huomaavat mielettömyytensä. He tuijottavat tekemiinsä erehdyksiin ja vääryyksiin, kunnes joutuvat miltei epätoivon valtaan. Näitä sieluja emme saa laiminlyödä. Kun joku joutuu uimaan vastavirtaan, vetää virran koko voima häntä taaksepäin. Ojenna silloin auttava kätesi häntä kohti samoin kuin vanhempi Veljemme ojensi kätensä auttamaan Pietaria. Puhu hänelle rohkaisevia sanoja, jotka herättävät hänen luottamuksensa ja rakkautensa. Puhukaamme tällaiselle sielulle, joka on kyllästynyt synnilliseen elämään, mutta ei tiedä, mistä etsisi apua, armahtavasta ja säälivästä Vapahtajasta. Tarttukaamme hänen käteensä, nostakaamme häntä ja lausukaamme hänelle rohkaisun ja toivon sanoja. Auttakaamme häntä tarttumaan Vapahtajan käteen.” 195, 196.

18.4. Perjantai, ilta

3. Joh. 1:5

“Tehtävämme tässä maailmassa on elää toisten hyväksi ja siunaukseksi sekä olla

vieraanvaraisia; ja usein meille saattaa aiheutua jonkin verran epämukavuutta niiden viihdyttämisestä, jotka todella tarvitsevat huolenpitoamme ja yhteisömmekä kotimme tarjoamaa hyötyä. Jotkut kaihtavat näitä välttämättömiä hankaluuksia. Mutta jonkun on kärsittävä ne, ja koska veljet yleensä eivät ole kovinkaan vieraanvaraisia eivätkä tasapuolisesti täytä näitä kristillisiä velvollisuuksia, rasittaa se niitä harvoja, jotka ovat alttiita ilomielin huolehtimaan niistä, jotka tarvitsevat heidän apuaan. »Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierinaan.» Nämä sanat eivät ole menettäneet voimaansa ajan kuluessa. Taivaallinen Isämme järjestää vieläkin lapsilleen tilaisuuksia, jotka ovat verhottuja siunauksia, ja ne, jotka käyttävät hyväkseen nämä tilaisuudet, saavat iloita suuresti.» E. u. 196.

19.4. Sapatti, aamu

1. Piet. 4:9

”Jumala koettelee meitä elämän arkisilla tapahtumilla. Pikkuseikat ilmaisevat, mitä sydämen sopukoissa on. Elämän onnellisuus koostuu pikku huomaavaisuuksista, monista satunnaisista tapahtumista ja vaatimattomista kohteliaisuuksista; toisaalta sen viheliäisyys johtuu ystävällisten, rohkaisevien ja hellien sanojen sekä elämän pikku huomaavaisuuksien laiminlyönnistä. Lopulta tullaan havaitsemaan, että itsensä kieltäminen ympärillämme olevien hyväksi ja onneksi muodostaa suuren osan elämän taivaallisista muistiin merkinnöistä. Olen nähnyt sen Jumalan sallimukseksi, että leskiä ja orpoja, sokeita, kuuroja, rampoja ja monin tavoin ahdistettuja on sijoitettu hänen seurakuntansa läheiseen kristilliseen yhteyteen; näin hän koettelee kansaansa ja kehittää heidän tosi luonnettaan.” E. u. 196, 197.

19.4. Sapatti, ilta

Tiit. 1:8

”Jumalan enkelit tarkkailevat, miten kohtelemme näitä henkilöitä, jotka tarvitsevat myötätuntoamme, rakkauttamme ja epäitsekästä hyväntahtoisuuttamme. Näin Jumala koettelee luonnettamme. Jos uskontomme on todella Raamatun mukaista, niin tunnemme olevamme Kristuksen tähden hänen veljilleen velkaa rakkautta, ystävällisyyttä ja osanottoa, emmekä voi millään vähemmällä osoittaa kiitollisuuttamme hänen äärettömästä rakkaudestaan meitä kohtaan ollessamme syntisinä kelvottomia hänen armoonsa kuin osoittamalla syvää mielenkiintoa ja epäitsekästä rakkautta niille, jotka ovat veljiämme ja meitä vähemmän onnellisessa asemassa. Jumalan lain kaksi suurta periaatetta ovat, että rakastamme Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme epäitsekäästi.” E. u. 197.

20.4. Sunnuntai, aamu

1. Tim. 5:10

”Neljä ensimmäistä käskyä ja kuusi viimeistä perustuvat näihin kahteen periaatteeseen eli versovat niistä. Kristus selitti lainoppineelle, kuka tämän lähimmäinen oli. Hän kertoi, miten eräs mies vaeltaessaan Jerusalemissa Jerikoon joutui ryöväreiden käsiin, jotka ryöstivät hänet, pahoinpitelivät häntä ja jättivät hänet puolikuolleeksi. Pappi ja leeviläinen näkivät tämän miehen kärsivän, mutta he eivät säälineet hänen hätäänsä. He kaartoivat tien toista reunaa hänen ohitse. Sitten tuli sitä tietä samarialainen, ja kun hän näki muukalaisen tarvitsevan apua, ei hän kysellyt, oliko tämä hänen sukulaisensa tai maanmiehensä tai uskonheimolaisensa, vaan hän ryhtyi auttamaan kärsivää, koska tässä tilanteessa oli jotakin tehtävää. Hän hoivasi häntä parhaansa mukaan, pani hänet sitten juhtansa selkään ja vei hänet majataloon, missä hän kustansi hänen hoitonsa.” E. u. 197, 198.

20.4. Sunnuntai, ilta

1. Tim. 3:2

“Tämä samarialainen, sanoi Kristus, oli ryövärien käsiin joutuneen lähimmäinen. Leeviläinen ja pappi edustavat sitä seurakunnassa olevaa luokkaa, joka suhtautuu välinpitämättömästi juuri niihin, jotka tarvitsevat heidän myötätuntoaan ja apuaan. Tähän luokkaan kuuluvat ovat seurakunnallisesta asemastaan huolimatta lainrikkooja. Samarialainen edustaa niitä, jotka Kristuksen tavoin ovat todellisia auttajia ja jotka hyvän tekemisessä seuraavat hänen esimerkkiään. Niiden, jotka säälivät kovaosaisia, sokeita, rampoja, ahdistettuja, leskiä, orpoja ja puutteenalaisia, Kristus sanoo olevan lain pitäjiä, jotka saavat iankaikkisen elämän.” E. u. 198.

21.4. Maanantai, aamu

1. Piet. 1:17

“Kristus pitää kaikkia kovaosaisille, sokeille, rammoille, sairaille, leskille ja orvoille suoritettuja laupeuden, hyvántahtoisuuden ja harkitun huomaavaisuuden tekoja hänelle tehtyinä. Nämä teot säilyvät taivaassa muistiinmerkittyinä ja tullaan palkitsemaan. Toisaalta kirjaan tehdään myös muistiinmerkinnät niitä vastaan, jotka osoittavat papin ja leeviläisen tavoin välinpitämättömyyttä kovaosaisia kohtaan, sekä niitä vastaan, jotka jotenkin käyttävät hyväkseen toisten epäonnea ja itsekkäästi omaksi edukseen vaikeuttavat heidän ahdinkotilaansa. Jumala on varmasti maksava takaisin jokaisen epäoikeudenmukaisen teon, välinpitämättömyyden ilmauksen ja laiminlyönnin, joista keskuudessamme olevat ahdistetut ovat joutuneet kärsimään. Jokainen tulee lopulta saamaan tekojensa mukaisen palkan.” E. u. 198.

21.4. Maanantai, ilta

Fil. 1:2-7

“Vuosikokous on työmme tärkeimpiä toimintoja. Se on kansan huomion kiinnittämisen tehokkaimpia menetelmiä. Olemme työssämme huolestuneesti pohtineet sitä, miten voisimme murtaa maailmallisuuden ja ennakkoluulon esteet päästäksemme esittämään ihmisille sitä kallista totuutta, joka merkitsee heille niin paljon. Herra on opettanut meille, että vuosikokous on tärkeimpiä keinoja tämän toteuttamiseen. Mikä on koolle tulon tarkoitus? Onko se Jumalalle tiedottamista, hänen opettamistaan kertomalla hänelle rukouksessa kaikki, mitä tiedämme? Kokoonnumme yhteen ilahduttamaan toisiamme ajatusten ja tunteiden vaihdolla sekä saamaan voimaa, valoa ja rohkeutta tutustumalla toistemme toiveisiin ja pyrkimyksiin; rukoilemalla uskossa hartaasti ja sydämeistämme saamme virvoitusta ja uutta pontta voimamme Lähteeltä.” E. u. 199.

22.4. Tiistai, aamu

Apt. 13:44

“Vuosikokouksillamme on toinenkin tarkoitus. Niiden tulee edistää oman kansamme hengellistä elämää. - - Jumala on uskonut meille mitä pyhimmän työn, ja meidän on tarpeellista kokoontua saamaan opetusta pystyäksemme suorittamaan tämän työn. Meidän on tarpeellista ymmärtää oma yksilöllinen osuutemme, jolla Jumala kutsuu meidät edistämään maanpäällistä asiaansa puolustamalla Jumalan pyhää lakia ja korottamalla Vapahtajaa Jumalan Karitsana, »joka ottaa pois maailman synnin» (Joh? I: 29). Meidän on tarpeellista tulla koolle ja saada jumalallinen kosketus voidaksemme ymmärtää kotona suoritettavaa työtämme. Hyvin hoidettuna vuosikokous on koulu, jossa pastorit, seurakunnan vanhimmat ja diakonit voivat oppia työskentelemään entistä täydellisemmin Mestarin

hyväksi. Sen tulisi olla koulu, jossa seurakunnan jäsenet, vanhat ja nuoret, saavat tilaisuuden oppia Herran tietä entistä täydellisemmin, ja paikka missä uskovaiset voivat saada opetusta, joka auttaa heitä auttamaan toisia.” E. u. 199, 200.

22.4. Tiistai, ilta

Ef. 2:10

“Menneinä vuosina ovat Jumalan palvelijat vuosikokouksissamme käyttäneet hyväkseen monia kalliita tilaisuuksia opettaakseen kansallemme käytännöllisiä menetelmiä, joilla he voivat esittää ystävilleen ja tuttavilleen kolmannen enkelin sanoman pelastavia totuuksia. Monille on opetettu, miten he voivat omin kustannuksin toimia lähetystyöntekijöinä kotikunnissaan. Monet ovat palanneet näistä vuotuisista kokouksista kotiin työskentelemään entistä innokkaammin ja älykkäämmin. Jumalalle olisi mieluista, jos tällaista käytännöllistä opetusta annettaisiin vuosikokouksiin tuleville seurakunnan jäsenille paljon enemmän kuin tavallisesti on annettu menneinä vuosina. Yleisten työntekijöidemme ja kaikkien piirikuntien veljien ja sisarten tulisi muistaa, että vuosikokoustemme eräänä tarkoituksena on jakaa kaikille tietoa niistä käytännöllisistä työavoista, joita henkilökohtaisessa lähetystyössä tarvitaan.” E. u. 200.

23.4. Keskiviikko, aamu

2. Tim. 4:2

“Joissakin piirikunnissamme johtajat ovat empineet esittää näitä käytännöllisiä opetusmenetelmiä. Jotkut ovat luonnostaan taipuvaisia saarnaamaan mieluummin kuin opettamaan. Mutta vuosikokoustemme kaltaisissa tilaisuuksissa meidän ei koskaan pitäisi jättää käyttämättä avautuvia mahdollisuuksia opettaa uskovaisille, miten he voivat olinpaikallaan suorittaa käytännöllistä lähetystyötä. Osallistumalla työhön vuosikokouksessa kaikki voivat oppia työskentelemään menestyksellisesti kotiseurakunnissaan. Joissakin vuosikokouksissamme on vahvoja työntekijäryhmiä järjestetty lähtemään kaupunkiin ja sen esikaupunkeihin levittämään kirjallisuutta ja kutsumaan väkeä kokouksiin. Tällä tavoin on juhla-ajan jälkipuolen kokouksiin saatu säännöllisesti osallistumaan satoja sellaisia henkilöitä, jotka muutoin tuskin olisivat tulleet ajatelleeksi sitä.” E. u. 200, 201.

23.4. Keskiviikko, ilta

Ps. 60:6

“Voimme mennä vuosikokoukseen paitsi vastaanottamaan myös jakamaan. Jokainen, joka on osallistunut Kristuksen anteeksiantavasta rakkaudesta ja on Jumalan Hengen valistama ja kääntynyt totuuteen, tuntee näiden siunausten tähden olevansa velassa jokaiselle tapaamalleen sielulle. Herra käyttää sydämeltään nöyriä tavoittamaan henkilöitä, joita vihityt saarnaajat eivät voi tavoittaa. Hän saattaa heidät puhumaan sanoja, jotka ilmaisevat Kristuksen pelastavan armon. Kun noudatamme Herran laatimia suunnitelmia, olemme »Jumalan työtovereita». Olkoon asemamme mikä tahansa – olimmepa piirikunnan esimiehiä, saarnaajia, opettajia, opiskelijoita tai maallikkojäseniä – olemme Herralle vastuussa siitä, että parhaamme mukaan käytämme avautuvat tilaisuudet niiden valistamiseen, jotka tarvitsevat nykyistä totuutta. Ja eräitä päävälineitä, joita hän on antanut käyttöömme, ovat painotuotteet. Kouluissamme ja parantoloissa, kotiseurakunnissamme ja varsinkin vuosikokouksissamme meidän täytyy oppia viisaasti käyttämään näitä erinomaisia työvälineitä.” E. u. 201.

24.4. Torstai, aamu

1. Kor. 2:4, 5

“Valittujen työntekijöiden täytyy kärsivällisen ahkerasti opettaa kansallemme, miten epäuskoisia tulee lähestyä ystävällisesti ja valloittavasti, ja miten heille saadaan annetuksi kirjallisuutta, jossa tätä aikaa koskeva totuus esitetään selvästi ja voimakkaasti. Työtä vuosikokouksissamme ei pitäisi hoitaa ihmisen suunnitelmien, vaan Kristuksen työtavan mukaan. Seurakunnan jäsenet pitäisi saada lähtemään työhön. Minulle on näytetty, että vuosikokoustemme mielenkiinto ja menestys tulevat lisääntymään. Lähestyessämme loppua olen nähnyt näiden kokousten käsittävän vähemmän saarnaamista ja enemmän raamatuntutkistelua. Kaikkialla on oleva ihmisiä Raamattu kädessään pikku ryhmissä, ja eri henkilöt johtavat vapaata, keskustelunomaista Raamatun tutkimista.” E. u. 201, 202.

24.4. Torstai, ilta

Hebr. 10:25

“Vuosikokouksemme järjestetään ja pidetään suurin kustannuksin. Jumalan saarnaajat, joiden julistama totuus ei ole kansan suosiossa, uurastavat ylen määrin näissä suurissa kokouksissa esittääkseen armon sanoman ristiinnaulitusta Vapahtajasta langenneille syntisraukoille. Joka laiminlyö nämä sanomat tai suhtautuu niihin välinpitämättömästi, väheksyy Jumalan armoa sekä hänen varoittavaa ja vetoavaa ääntään. Poissaolosi näistä kokouksista on suuresti haitannut hengellistä hyvinvointiasi. Olet jäänyt vaille sitä voimaa, jonka olisit voinut saada siellä kuuntelemalla Jumalan sanan saarnaa ja seurustelemalla totuuteen uskovien kanssa. Ei ole mitään vähäpätöistä perheen edustaa Jeesusta ja pitää Jumalan lakia epäuskoisessa ympäristössä.” E. u. 202.

25.4. Perjantai, aamu

2. Kor. 3:3

“Meitä vaaditaan olemaan eläviä kirjeitä, joita kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat. Tähän asemaan liittyy pelottava vastuu. Elääksesi valossa sinun on tultava sinne, missä valo loistaa. Veli K:n pitäisi, maksoi mitä maksoi, syvästi tuntee olevansa velvollinen käymään perheensä kanssa ainakin totuutta rakastavien vuosittaisissa kokouksissa. Se vahvistaisi häntä ja heitä, ja auttaisi heitä kestämään koetuksia ja täyttämään velvollisuutensa. Heidän ei ole hyvä jäädä vaille uskonheimolaistensa seururan etuoikeutta, sillä he kadottavat käsityksensä totuuden tärkeydestä, ja kun sen pyhittävä vaikutus ei enää valista eikä elähdytä heidän sydäntään, he menettävät hengellisyytensä. Elävän saarnaajan sanat eivät vahvista heitä. Maailmalliset ajatukset ja harrastukset irrottavat jatkuvasti heidän mieltään hengellisistä asioista.” E. u. 202.

25.4. Perjantai, ilta

Ps. 122:1-9

“Käykööt kaikki, jotka suinkin voivat, näissä vuosikokouksissa. Kaikkien tulisi tuntee, että Jumala vaatii tätä heiltä. Jos he eivät välitä niistä eduista, joita hän on antanut, jotta he voisivat vahvistua hänessä ja hänen armonsa voimassa, he heikkenevät jatkuvasti ja menettävät yhä enemmän halunsa pyhittäytyä kokonaan Jumalalle. Tulkaa, veljet ja sisaret, näihin pyhiin juhla kokouksiin löytääksenne Jeesuksen. Hän tulee juhliille. Hän on siellä läsnä ja tekee teille sen, minkä eniten tarvitsette tulevan tehdyksi. Teidän ei tulisi pitää mautilojanne suuremmissa arvossa kuin sielun ylevämpiä harrastuksia. Kaikki omistamanne aarteet, olkoot ne miten arvokkaita tahansa, eivät riittäisi ostamaan teille rauhaa ja toivoa, ja niiden saaminen olisi ääretön voitto, vaikka se maksaisi teille kaiken, mitä teillä on ja koko

elämäniän raadannan ja kärsimykset. lankaikkisten asioiden voimakas, selvä tajuaminen ja mieli, joka on valmis luovuttamaan kaiken Kristukselle, ovat arvokkaampia siunauksia kuin kaikki tämän maailman rikkaudet, nautinnot ja ihanuudet.” E. u. 203.

26.4. Sapatti, aamu

Joona 3:2

“Varakkaiden ihmisten hyväksi on tehtävä jotakin. On tarpeellista, että heidät herätetään huomaamaan vastuunsa siitä, että heille on uskottu taivaan lahjoja. Heille tulee muistuttaa, että heidän täytyy tehdä tili hänelle, joka tuomitsee elävät ja kuolleet. Rikas mies tarvitsee sitä, että työskentelet Jumalan rakkaudessa ja pelossa. Liian usein hän luottaa omaan rikkauteensa eikä huomaa vaaraansa. Hänen sisäisen katseensa tulee päästä kohdistumaan kestäviin arvoihin. Niille, joita maailmassa arvostetaan koulutuksensa, varallisuutensa tai asemansa perusteella, puhutaan harvoin suoraan sielunasioista. Monet kristityt työntekijät epäröivät lähestyä näitä luokkia. Mutta näin ei tulisi olla. Emmehän jää jouten katselemaan kenenkään hukkumistakaan sen tähden, että hän sattuu olemaan lakimies, kauppias tai tuomari. Samoin kiiruhtaisimme pidättelemään jyrkänteen reunalta putoavia heidän asemastaan tai ammatistaan riippumatta. Yhtä hyvin meidän pitäisi empimättä varoittaa ihmisiä myös heidän sielunsa vaarasta. Ketään ei pitäisi laiminlyödä sen tähden, että hän näyttää kokonaan antautuneen maailmallisten asioiden harrastamiseen.” E. u. 204.

26.4. Sapatti, ilta

Matt. 10:21

“Meidän tulisi kärsiä todellista sielunvaivaa korkeissa asemissa olevien puolesta; meidän tulee ystävällisesti kutsua heitä tulemaan hääaterialle. Herra toivoo, että varakkaat kääntyvät ja sitten hänen apulaisinaan tavoittavat toisia. Hän toivoo, että ne, jotka voivat olla avuksi uudistus- ja parannustyössä, näkevät totuuden kalliin valon, uudistuvat luonteeltaan niin, että käyttävät haltuunsa uskottua pääomaa hänen palvelukseensa. Hän haluaisi heidän sijoittavan heille lainaamiaan varoja hyvän tekemiseen ja jotta evankeliumia päästäisiin julistamaan kaikille luokille lähelle ja kaukana. Yhteiskunnan arvoasemissa olevia tulisi lähestyä rakastavan ja veljellisen hellästi. Liike-elämän tärkeissä luottamustehtävissä olevat miehet, luovaa kykyä ja tieteellistä näkemystä omaavat miehet, nerokkaat miehet ja evankeliumin opettajat, joiden huomiota ei ole kiinnitetty tätä aikaa koskeviin erikoistotuuksiin – nämä ovat niitä miehiä, joiden pitäisi ensiksi kuulla kutsu. Heille täytyy kutsu esittää.” E. u. 204, 205.

27.4. Sunnuntai, aamu

Apt. 2:45

“On erehdytty, kun ei ole koetettu viedä totuutta sananpalvelijoille ja yläluokille. Meidän uskomme kuulumattomia on kaihdettu aivan liian paljon. Vaikkei meidän pitäisikään seurustella heidän kanssaan niin, että omaksumme heidän elämäntapansa, on kaikkialla vilpittömiä yksilöitä, joiden hyväksi meidän tulisi työskennellä varovasti, viisaasti, älykkäästi ja täysin rakastaen heidän sieluaan. Tulisi koota rahasto, jotta voitaisiin kouluttaa henkilöitä työskentelemään näiden yläluokkien hyväksi sekä täällä että muissa maissa. Muutamat henkilöt soveltuvat erikoisen hyvin työskentelemään yläluokkien keskuudessa. Heidän tulisi pyytää Jumalalta viisautta, miten lähestyä näitä ihmisiä, ei ainoastaan päästäkseen pelkkään tilapäiseen tuttavuuteen heidän kanssaan, vaan kyetäkseen henkilökohtaisesti ponnistellen ja elävästi uskoen herättämään heidät näkemään sielunsa tarpeet ja johdattamaan heidät tuntemaan totuuden sellaisena kuin se on Jeesuksessa.” E. u. 205.

27.4. Sunnuntai, ilta

Apt. 24:24, 25

“Esiintykööt ne, jotka työskentelevät yläluokkien hyväksi, todella arvokkaasti ja muistakoot, että enkelit seuraavat heitä. Pitäkööt mielensä ja sydämensä aarrekammion täynnä sitä, mikä »kirjoitettu on!«. Pyrkiessään tavoittamaan yläluokkia Jumalan työntekijä tarvitsee vahvaa uskoa. Olosuhteet saattavat näyttää hyvinkin vaikeilta, mutta synkimpänäkin hetkenä valo on ylhäällä. Jumala kutsuu hartaita ja nöyriä työntekijöitä, jotka haluavat julistaa evankeliumia yläluokille.” E. u. 205, 206.

28.4. Maanantai, aamu

Matt. 20:1, 2

“Tulee tapahtumaan todellisia kääntymisihmeitä, joita ei nyt koeta. Maailman suurimmat miehet eivät ole ihmeitä tekevän Jumalan voiman tavoittamattomissa. Jos hänen työtoverinsa käyttävät hyväkseen tilaisuuksia ja täyttävät velvollisuutensa rohkeasti ja uskollisesti, Jumala kääntyy vastuullisissa asemissa olevia älykkäitä ja vaikutusvaltaisia miehiä. Pyhän Hengen voima saa monet omaksumaan jumalalliset periaatteet. Kun he kääntyvät totuuteen, Jumala pääsee käyttämään heitä valon levittämiseen edelleen. He ottavat tämän laiminlyödyn luokan erikoisesti vastuulleen pyhittäen aikaansa ja varojaan Herran työhön, ja niin saa seurakunta uutta tehokkuutta ja voimaa. Monet yhteiskunnan arvohenkilöt ovat apeita ja turhuuteen tympääntyneitä. He kaipaavat rauhaa, jota heiltä puuttuu. Yhteiskunnan korkeimmissakin asemissa on niitä, jotka isoavat ja janoavat pelastusta. Monet tulisivat autetuiksi, jos Herran työntekijät lähestyisivät heitä henkilökohtaisesti ystävällisellä tavalla ja Kristuksen rakkauden hellyttämin mielin.” E. u. 206.

28.4. Maanantai, ilta

Matt. 28:20

“Monet suurimmista oppineista ja valtiomiehistä, jotka ovat maailman huomatuimpia miehiä, tulevat näinä viimeisinä päivinä hylkäämään valon, koska maailma ei opi viisauden avulla tuntemaan Jumalaa. Kuitenkin Jumalan palvelijain tulee käyttää hyväkseen jokainen tilaisuus viedäkseen totuuden näille miehille. Jotkut heistä tunnustavat olevansa tietämättömiä Jumalan asioista ja tulevat nöyrinä oppilaina Jeesuksen, Mestariopettajan, jalkojen juureen. Tämä etiopialainen oli arvoasemassa ja hyvin vaikutusvaltainen. Jumala näki, että kun hän kääntyisi, hän levittäisi omaksumaansa valoa toisille ja vaikuttaisi voimakkaasti evankeliumin hyväksi. Jumalan enkelit palvelivat tätä valon etsijää ja vetivät häntä Vapahtajan luo. Pyhän Hengen myötävaikutuksella Herra johti hänet kosketuksiin sellaisen kanssa, joka saattoi johtaa hänet valoon.” E. u. 206, 207.

29.4. Tiistai, aamu

Joh. 19:39

“Kun juutalaiset koettivat tuhota alkuseurakunnan, ryhtyi Nikodeemus puolustamaan sitä. Hän ei enää ollut varovainen ja epäilevä, vaan rohkaisi opetuslasten uskoa ja avusti varoillaan Jerusalemin seurakuntaa ja evankeliumin julistustyötä. Ne, jotka ennen olivat kunnioittaneet häntä, pilkkasivat ja vainosivat häntä nyt, ja tämän maailman rikkautensa hän menetti, mutta järkkymättä hän puolusti uskoaan. Koti on lapsen ensimmäinen koulu, ja siellä on laskettava perustus tulevalle hyödylliselle elämälle. Elämäsi ensimmäinen suuri tehtävä on toimia lähetystyöntekijänä kotona. Ihmiskunnan elvyttämis- ja kohottamistyö alkaa kodista. Vanhempien suorittama työ on kaiken muun työn perusta. Yhteiskunnan hyvinvointi, kirkon menestys ja kansan onni riippuvat kodin vaikutuksesta.” E. u. 207, 208.

29.4. Tiistai, ilta

Tuom. 13:8

“Mitä täydellisemmin todellinen palvelun henki täyttää kodin, sitä täydellisemmin se on ilmenevä lasten elämässä. He oppivat löytämään ilon palvelusta ja uhrautumisesta muiden hyväksi. Älkööt vanhemmat unohtako kodin suurta lähetyskenttää. Jokainen äiti, jolle Jumala on uskonut lapsia, on saanut häneltä myös heihin liittyvän pyhän veloituksen. »Ota tämä poika, tämä tytär», Jumala sanoo, »ja kasvata hänet minulle. Kehitä hänelle niin hienostunut luonne, että hän voi kerran hienon palatsin tavoin säihkyä Herran kartanoissa iankaikkisesti.» Jumalan valtaistuimesta loistava valo ja kirkkaus kohdistuu uskolliseen äitiin hänen koettaessaan kasvattaa lapsiaan vastustamaan pahuuden vaikutusta. Työmme Kristuksen hyväksi tulee alkaa perheessä, kodissa. Ei ole toista tämän tärkeämpää lähetyskenttää. Ohjein ja esimerkein vanhempien tulee opettaa lapsiaan työskentelemään kääntymättömien hyväksi.” E. u. 208.

30.4. Keskiviikko, aamu

Ps. 34:12

“Lapset pitäisi kasvattaa niin, että he osoittavat myötätuntoa vanhuksia ja ahdistettuja kohtaan ja koettavat lievittää köyhien ja puutteenaalaisten kärsimyksiä. Heitä pitäisi opettaa ahkeroimaan lähetystyössä ja varhaisista lapsuusvuosista lähtien neuvoa heitä kieltäytymään ja uhrautumaan toisten hyväksi ja Kristuksen asian edistämiseksi, jotta heistä tulisi Jumalan työtovereita. Mutta ennen kuin he voivat oppia tekemään todellista lähetystyötä toisten hyväksi, heidän täytyy ensin oppia palvelemaan kotiväkeä, joka luonnostaan on oikeutettu vastaanottamaan heidän rakkaudenosoituksiaan. Kotimme on saatettava järjestykseen ja on vakavasti pyrittävä saamaan perheen jokainen jäsen kiinnostumaan lähetystyöstä. Meidän täytyy koettaa saada lapsemme mielellään osallistumaan vakavaan toimintaan pelastumattomien hyväksi, jotta he aina ja kaikkialla parhaansa mukaan edustaisivat Kristusta.” E. u. 208, 209.

30.4. Keskiviikko, ilta

5. Moos.11:18, 19

“Jos naimisissa olevat miehet lähtevät työhön ja jättävät vaimonsa kotiin huolehtimaan lapsista, niin vaimon ja äidin työ on yhtä suurta ja tärkeää kuin aviomiehen ja isänkin. Jos toinen on lähetyskentällä, on toinenkin kotilähetystyöntekijä, jonka huolet ja tuskat ja vaivat useinkin ovat paljon suuremmat kuin puolison ja isän. Hänellä on vakava ja tärkeä tehtävä: lastensa mielen muovaaminen ja luonteen kehittäminen, heidän kasvattamisensa käyttökelpoisiksi tätä elämää varten ja sopiviksi tulevaan, kuolemattomaan elämään. Julkisella lähetyskentällä toimivaa puolisoa saattavat ihmiset arvostaa, mutta kotona uurastava ei ehkä saa työstään mitään maanpäällistä tunnustusta. Mutta jos hän valvoo perheensä jäsenten parhaita etuja ja koettaa muovata heidän luonnettaan jumalallisen Mallin mukaan, niin enkeli kirjoittaa hänen nimensä kirjaan, ja hänet muistetaan eräänä maailman suurimmista lähetystyöntekijöistä. Jumala näkee asiat toisin kuin ihminen rajallisella näkemyksellään katsoo niitä.” E. u. 209.

T O U K O K U U

1.5. Torstai, aamu

Ps. 143:10

“Kaikki voivat tehdä jotakin. Jotkut koettavat estellä sanomalla: »Kodin tehtävät ja lapset vaativat kaiken aikani ja varani.» Vanhemmat, lastenne tulisi auttaa teitä, niin että jaksatte ja

pystytte enemmän työskentelemään Mestarin hyväksi. Lapset ovat Herran perheen nuorempia jäseniä. Heidät tulisi saada pyhittäytymään Jumalalle, jonka omia he ovat luomisen ja lunastuksen perusteella. Heille tulisi opettaa, että kaikki heidän ruumiin-, mielen- ja sielunvoimansa kuuluvat hänelle. Heitä tulisi kasvattaa olemaan apuna monenlaisessa epäitsekäessä palveluksessa. Älkää salliko lastenne olla esteenä. Lasten pitäisi kanssanne kantaa niin hengellistä kuin fyysistäkin taakkaa. Auttamalla toisia he lisäävät omaa onnellisuuttaan ja käyttökelpoisuuttaan.” E. u. 209, 210

1.5. Torstai, ilta

Ps. 132:12

“Hyvin järjestetty kristitty koti puhuu voimakkaasti kristillisen uskon todellisuuden puolesta, eivätkä epäuskoiset voi väittää sitä vastaan. Kaikki voivat nähdä, että lapset saavat perhepiirissä tietyn vaikutuksen ja että Abrahamin Jumala on heidän kanssaan. Jos kristityiksi tunnustautuvien kodit olisivat uskonnollisesti oikein muotoutuneita, niillä olisi valtavan hyvä vaikutus. Ne olisivat todella »maailman valkeus». Kodin tehtävä ulottuu omia jäseniänsä edemmäksi. Kristillisen kodin tulee olla havainto opetuksena valaisemaan todellisten elämänperiaatteiden oivallisuutta. Tällaisesta valaisevasta esimerkistä on muodostuva maailmassa vaikuttava voima hyvän puolesta. Hyvän kodin vaikutus ihmissydämiin ja -elämään on paljon tehokkaampi kuin mikään saarna voi olla. Kun nuoret lähtevät sellaisista kodeista, vievät he kaiken oppimansa mukanaan. He vievät jaloja elämän periaatteita muihin koteihin, ja niin kohottava vaikutus tekee työtään yhteiskunnassa.” E. u. 210.

2.5. Perjantai, aamu

Snl. 1:8,9

“Parhain todiste, mikä kristinuskon voimasta voidaan esittää maailmalle, on järjestyksellinen ja kurinalainen perhe. Tämä suosittaa totuutta enemmän kuin mikään muu, sillä se todistaa elävästi, miten totuuden käytännöllinen voima vaikuttaa sydämeen. Jumalan tarkoitus on, että maanpäälliset perheet ovat taivaallisen perheen vertauskuvia. Jumalan suunnitelman mukaisesti perustetut ja hoidetut kristityt kodit ovat hänen tehokkaimpia keinojaan, joilla hän muodostaa kristillistä luonnetta ja edistää työtään. Meidän vaikutuspiirimme voi tuntua ahtaalta, kykymme pieniltä, tilaisuutemme vähäisiltä, hankkeemme rajoitetuilta, ja kuitenkin meillä on ihmeellisiä mahdollisuuksia, kunhan vain käytämme uskollisesti oman kotimme suomia tilaisuuksia. Jos avaamme sydämemme ja kotimme jumalallisille elämän periaatteille, tulee meistä kanavia, joiden kautta virtaa elämää antavia voimia. Kodeistamme on silloin juokseva parantavia virtoja, jotka tuovat elämää, kauneutta ja hedelmällisyyttä sinne, missä nyt vallitsee hedelmättömyys ja nälänhätä.” E. u. 210, 211.

2.5. Perjantai, ilta

1. Moos. 12:7

“Näin saatanan pystyttävän lippunsa Jumalan valituiksi tunnustautuvien koteihin, mutta valossa vaeltavien tulisi pystyä huomaamaan vihollisen mustan lipun ja Kristuksen verilipun välinen ero. Sinä, joka tunnustat rakastavasi Jumalaa, ota Jeesus mukaasi minne tahansa menetkin ja muinaisten patriarkkojen tavoin rakenna alttari Herralle minne tahansa telttasi pystytätkin. Tässä kohdin tarvitaan uudistusta – syvällistä ja laajaa uudistusta. Saatana koettaa kaikin tavoin saada ihmiset luopumaan Jumalasta, ja hänen aikeensa onnistuu, kun hengellinen elämä hukkuu liikehuoliin ja kun hän saa heidän mielensä niin uppoutumaan

liikeasioihin, etteivät he enää käytä aikaansa Raamatun lukuun, salaiseen rukoukseen ja kiitosuhrin pitämiseen palamassa uhrialttarilla aamuin ja illoin.” E. u. 211.

3.5. Sapatti, aamu

2. Moos. 17:15

”Tehtäköön perhehartaus mieluisaksi ja mielenkiintoiseksi. Heitä [lapsia] pitäisi opettaa kunnioittamaan rukoushetkeä; heitä pitäisi vaatia nousemaan aamulla niin että ovat mukana perhehartaudessa. Lapsille on tarpeellista tehdä uskonto puoleensavetäväksi eikä vastenmieliseksi. Perhehartaus tulisi tehdä päivän onnellisimmaksi hetkeksi. Olkoot luettavat raamatunkohdat hyvin valittuja ja yksinkertaisia; osallistukoot lapset lauluun ja olkoot rukoukset lyhyitä ja keskitettyjä. Perhepöytään ja perhealttarin ääreen vieraatkin lausutaan tervetulleiksi. Rukoushetki vaikuttaa siihen osallistuviin, ja yksikin vierailu voi merkitä sielun pelastumista kuolemasta. Tämänkin toiminnan Herra merkitsee muistiin ja sanoo: »Minä korvaan sen.»” E. u. 211, 212.

3.5. Sapatti, ilta

Jes. 2:3

”Lapsia pitäisi opettaa arvostamaan ja kunnioittamaan rukoushetkeä. Ennen kuin talosta lähdetään työhön, koko perhe pitäisi kutsua koolle ja isän tai hänen poissa ollessaan äidin pitäisi palavasti rukoilla Jumalaa varjelemaan heitä päivän aikana. Tulkaa yhteen nöyryn ja hellin mielin sekä tajuten teitä ja lapsianne uhkaavat kiusaukset ja vaarat; kerää lapset uskossa alttarin äärelle ja ano heille Herran huolenpitoa. Palvelevat enkelit vartioivat lapsia, jotka näin pyhitetään Jumalalle. Kristittyjen vanhempien velvollisuus on aamuin ja illoin pystyttää hartaalla rukouksellaan ja kestäväällä uskollaan suoja-aita lastensa ympärille. Heidän tulisi opettaa heille kärsivällisesti, ystävällisesti ja väsymättä, miten heidän tulee elää Jumalan mielen mukaisesti.” E. u. 212.

4.5. Sunnuntai, aamu

1. Moos. 13:3, 4

”Aabraham, »Jumalan ystävä», jätti meille seurattavaksi kelpaavan esimerkin. Hän vietti rukouselämää. Minne hän pystyttikin telttansa, sen lähelle hän rakensi alttarinsa ja kutsui koko leiryntyneen väkensä osallistumaan aamu- ja iltahuiriin. Ja kun hän telttoineen siirtyi pois, jäi alttari paikoilleen. Seuraavina vuosina oli vaeltelevien kanaanilaisten joukossa niitä, jotka saivat opetusta Aabrahamilta, ja aina kun joku heistä osui alttarin luo, hän tiesi, kuka oli ollut siellä ennen häntä; ja pystytettyään telttansa hän korjasi alttarin ja palveli siinä elävää Jumalaa. Jumalan valtakunnan rakentuminen viivästyy tai edistyy sen mukaan, ovatko inhimilliset välikappaleet uskottomia vai uskollisia. Työ estyy, ellei inhimillinen ole yhteistoiminnassa jumalallisen kanssa. Ihmiset voivat rukoilla: »Tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa», mutta elleivät he sovelia tätä rukousta elämäänsä, heidän anomisensa on turha.» E. u. 212, 213.

4.5. Sunnuntai, ilta

Ps. 102:20

”Koko taivas katselee maan asukkaita. Enkelit ja taivaan Jumala katselevat kristityiksi tunnustautuvia ja punnitsevat heidän hartaudenharjoituksiaan. Muutettakoon lähetyskokous sellaiseksi, että siinä opetetaan kansalle, miten lähetystyötä tulee tehdä. Rukous- ja sosiaalisten kokoustemme tulisi muodostua erikoisen antoisiksi ja rohkaiseviksi. Jokainen voi osaltaan tehdä nämä kokoukset niin mielenkiintoisiksi ja hyödyllisiksi kuin mahdollista. Tämä tapahtuu parhaiten niin, että koetaan päivittäin jotakin uutta Jumalan yhteydessä eikä

epäroidä puhua hänen rakkaudestaan hänen kansansa kokouksissa. Ellette päästä mitään pimeyttä tai epäuskoa sydämeenne, eivät ne ilmene myöskään kokouksissanne.” E. u. 213.

5.5. Maanantai, aamu

Kol. 2:1, 2

“Meidän pitäisi tehdä kokouksemme tavattoman mielenkiintoisiksi. Taivaallisen ilmapiirin pitäisi vallita niissä. Älköön niissä pidettävä mitään pitkiä, kuivia puheita ja muodollisia rukouksia vain ajan täytteeksi. Kaikkien pitäisi olla valmiit suorittamaan osansa ripeästi, ja kun he ovat asiansa esittäneet, pitäisi kokous lopettaa. Näin pysyy mielenkiinto vireillä loppuun asti. Tämä on Jumalalle otollista palvelusta. Hänen palveluksensa pitäisi tehdä mielenkiintoiseksi ja viehättäväksi eikä päästää sitä rappeutumaan kuivan muodolliseksi. Meidän täytyy elää Kristukselle minuutista minuuttiin, tunnista tuntiin ja päivästä päivään; silloin Kristus asuu meissä, ja kun kokoonnumme, on hänen rakkautensa sydämessämme. Se kumpuaa kuin erämaan lähde kaikkia virvoittavana ja saa nääntymäisillään olevat halukkaasti juomaan elämän vettä.” E. u. 213, 214.

5.5. Maanantai, ilta

Ps. 5:12

“Älä kuvittele, että voit herättää nuorten mielenkiinnon menemällä lähetyskokoukseen pitämään pitkän saaman. Suunnittele keinoja, joilla voidaan herättää vilkasta mielenkiintoa. Viikosta toiseen nuorten tulisi esittää raporttinsa ja kertoa, mitä he ovat koettaneet tehdä Vapahtajan hyväksi ja missä määrin he ovat menestyneet. Jos lähetyskokouksessa annetaan tilaisuus tällaisten raporttien esittämiseen, ei se muodostu ikäväksi, pitkävetiseksi ja mielenkiinnottomaksi. Se olisi täynnä mielenkiintoa, eikä olisi puutetta myöskään osanottajista. Kun usko tarttuu Kristukseen, ilahduttaa totuus sielun, ja silloin eivät jumalanpalvelukset ole ikävyyttäviä ja mielenkiinnottomia. Pyhä Henki elävöittää sosiaaliset kokouksenne, jotka nyt ovat laimeita ja hengettämiä; päivittäinen kokemuksenne rikastuu, kun harjoitatte tunnustamaanne kristinuskkoa käytännössä.” E. u. 214.

6.5. Tiistai, aamu

Ps. 9:3

“Kristuksen seuraajina meidän pitäisi sanoillamme auttaa ja rohkaista toisiamme kristillisessä elämässä. Nykyistä paljon enemmän meidän tulisi kertoa oman kokemuksemme arvokkaista tapauksista. Seurakunta tarvitsee niiden jäsentensä tuoretta ja elävää kokemusta, jotka ovat jatkuvasti Jumalan yhteydessä. Kuivat ja väljähtyneet todistukset ja rukoukset, joissa Kristus ei pääse ilmenemään, eivät ole kansalle miksikään avuksi. Jos jokainen Jumalan lapseksi tunnustautuva uhkuisi uskoa ja valoa ja elämää, miten ihmeellisen todistuksen saisivatkaan ne, jotka tulevat kuulemaan totuutta! Ja miten monia sieluja voitettaisiinkaan Kristukselle!” E. u. 214, 215.

6.5. Tiistai, ilta

Ps. 146:5, 6

“Tunnustuksemme Jumalan uskollisuudesta on taivas valinnut puhumaan maailmalle Kristuksesta. Meidän on julistettava hänen armoaan sellaisena kuin pyhät Jumalan miehet muinoin siitä puhuivat, mutta vaikuttavin on kuitenkin se todistus, joka perustuu omaan kokemukseen. Me olemme Jumalan todistajia sikäli kuin jumalallisen voiman vaikutus ilmenee meissä itsessämme. Jokainen ihminen elää omaa elämäänsä erillään muiden ihmisten elämästä, ja kullakin on omat kokemuksensa, jotka oleellisesti eroavat toisten kokemuksista. Jumala toivoo, että kunkin ihmisen Jumalalle lähettämässä kiitoksessa

ilmenisi hänen oma persoonallisuutensa. Tällaisten Kristuksen kaltaista elämää viettävien sielujen kallisarvoiset todistukset Jumalan suuren armon ja kirkkauden kiitokseksi vaikuttavat vastustamattomalla voimalla toisten sielujen pelastukseksi.” E. u. 215.

7.5. Keskiviikko, aamu

Ps. 147:1

“Jumalan ylistäminen kokosydämisesti ja vilpittömästi on yhtä suuri velvollisuus kuin rukouskin. Meidän tulee osoittaa maailmalle ja kaikelle taivaan joukolle, että olemme kiitollisia Jumalan ihmeellisestä rakkaudesta langennutta ihmiskuntaa kohtaan ja että odotamme yhä suurempia siunauksia hänen rajattomasta täyteydestään. Pyhän Hengen erikoisen vuodatuksen jälkeen lisäisimme suuresti iloamme Herrassa ja tehokkuuttamme hänen palveluksessaan kertomalla hänen hyvydestään ja ihmeellisistä teoistaan lastensa hyväksi. Tällainen menettely saa saatanan vallan perääntymään. Se poistaa napinamielen ja välittelun, ja kiusaaja menettää otteensa. Se kehittää niitä luonteenpiirteitä, jotka tekevät maan asukkaat sopiviksi taivaallisiin asuinsijoihin. Sellainen todistus vaikuttaa toisiin. Mitään sen tehokkaampaa keinoa ei voida käyttää sielujen voittamiseen Kristukselle.” E. u. 215.

7.5. Keskiviikko, ilta

Ps. 28:7, 8

“Herra toivoo meidän tuovan julki hänen hyvytensä ja julistavan hänen voimaansa. Ylistyksen ja kiitoksen lausuminen kunnioittaa häntä. Hän sanoo: »Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua.» Erämaan halki vaeltaessaan Israelin kansa ylisti Jumalaa pyhillä lauluilla. Herran käskyistä ja lupauksista sepitettiin lauluja, joita pyhiinvaeltajat sitten lauloivat matkan varrella. Ja kun he Kanaanissa kokoontuivat pyhille juhlilleen, oli niissä määrä kertoa Jumalan ihmeellisistä teoista ja uhrata kiitosuhria hänen nimelleen. Jumala toivoi, että hänen kansansa koko elämä uhkuisi kiitosta. Maallisten menetysten pelosta jotkut lakkaavat rukoilemasta ja jäävät pois yhteisistä jumalanpalveluksista saadakseen enemmän aikaa tilanhoidolleen tai liiketoimilleen. He osoittavat teoillaan, kumpaa maailmaa he arvostavat enemmän. Valvoakseen ajallista etujaan he uhraavat uskonnolliset etuoikeutensa, jotka ovat niin välttämättömiä heidän hengelliselle edistymiselleen, ja jäävät näin vaille Jumalan tahdon tuntemusta. Heidän kristillinen luonteensa ei pääse kehittymään, eivätkä he täytä Jumalan mittaa. He ajavat ensi kädessä ajallisia ja maallisia etujaan ja riistävät Jumalalta aikaa, joka heidän pitäisi omistaa hänen palvelukseensa. Sellaiset henkilöt Jumala panee merkille, ja heidän osakseen tulee siunauksen sijasta kirous.” E. u. 216.

8.5. Torstai, aamu

Ps. 78:3, 4

“Jumala muistaa ne, jotka ovat tulleet koolle ja ajatelleet hänen nimeään, ja hän säästää heidät suurelta palolta. Hän pitää heitä kalliiden jalokivien arvoisina. Enkeleitä lähetetään palvelemaan fyysisesti sokeita Jumalan lapsia. Enkelit varjelevat heidän askeleitaan ja suojaavat heitä tuhansilta vaaroilta, jotka heidän tietämättään väijyvät heidän polullaan. Hän ei kuule kansansa rukousta, kun sen keskuudessa olevia sokeita ja sairaita laiminlyödään. Jos seurakunnassa on niitä, jotka mielivät saada sokean kompastumaan, heidät olisi vietävä oikeuteen, sillä Jumala on tehnyt meidät sokeiden, ahdistettujen, leskien ja orpojen suojelijoiksi. Jumalan sanassa mainittu loukkauskivi ei tarkoita puupölkkyä, joka sokean eteen asetettuna saisi hänet kompastumaan, vaan se tarkoittaa paljon enempää. Se merkitsee mitä tahansa menettelyä, jolla pyritään haittaamaan sokean veljen vaikutusta,

toimimaan hänen etujensa vastaisesti tai estämään hänen menestystään.” E. u. 217.

8.5. Torstai, ilta

Ps. 36:8

“Sokealle aiheuttaa näön puuttuminen joka taholla haittaa. Henkilö, jonka sydämessä ei herää sääli eikä myötätunto hänen nähdessään sokean miehen kulkevan hapuillen omassa pimeyteen verhoutuneessa maailmassaan, on tosiaan kovasydäminen ja tarvitsee kipeästi Jumalan armon pehmentävää vaikutusta. Siihen asti, kunnes kuolema on nieltä ja voitto saatu, on oleva huollettavia orpoja, jotka kärsivät monin tavoin, elleivät seurakunnan jäsenemme osoita heille sääliään ja hellyyttään. Herra toivoo, että »viet kurjat kulkijat huoneeseesi». Kristillisyyden täytyy hankkia isiä ja äitejä näille kodittomille. Sääli, jota rukouksin ja teoin osoitetaan leskeä ja orpoa kohtaan, merkitään muistiin Jumalan tykönä ja tulee ennen pitkää palkitaksi.” E. u. 217.

9.5. Perjantai, aamu

Matt. 25:41-46

“Kun autat köyhää, osoitat myötätuntoa ahdistetulle ja sorretulle ja kohtelet ystävällisesti orpoa, niin oma suhteesi Jeesukseen käy läheisemmäksi. On huolehdyttavia orpoja, mutta monet eivät tohdi ryhtyä sellaiseen työhön, sillä se edellyttää enemmän vaivannäköä kuin he soisivatkaan ja jättää heille vain vähän aikaa omaan käyttöön. Mutta Kuninkaan tutkimuksessa nämä mitään tekemättömät, kitsaat ja itsekkäät sielut saavat kuulla taivaan kuuluvan niille, jotka ovat työskennelleet ja kieltäytyneet Kristuksen tähden. Mitään ei ole varattu niille, jotka ovat aina niin erinomaisen hellästi huolehtineet itsestään. Hirveä rangaistus, jonka Kuningas tässä tapauksessa lausuu vasemmalla puolellaan oleville, ei johdu heidän suurista rikoksistaan. Ei heitä tuomita siitä, mitä he ovat tehneet, vaan siitä, mitä he eivät ole tehneet. He ovat jättäneet tekemättä sen, mitä taivas on antanut heille tehtäväksi. He ovat etsineet vain omaa mielihyväänsä ja pääsevät osaansa muiden sellaisten joukkoon, jotka ovat olleet vain itselleen mieliksi.” E. u. 218.

9.5. Perjantai, ilta

Jaak. 1:27

“On orpoja, jotka Kristus on käsenyt seuraajiansa vastaanottaa sellaisina, jotka Jumala on uskonut heidän huostaansa. Liian usein nämä laiminlyödään. He voivat olla ryyysisiä, kömpelöitä ja näyttävät ehkä kaikin tavoin epämiellyttäviltä, mutta kuitenkin he ovat Jumalan omaisuutta. He ovat kalliisti ostettuja ja hänen mielestään yhtä arvokkaita kuin mekin. He ovat hänen suuren perhekuntansa jäseniä, ja kristityt ovat hänen taloudenhoitajinaan vastuussa heistä. »Heidän sielunsa», hän sanoo, »minä vaadin sinun kädestäsi.» Herra kutsuu seurakunnan jokaista jäsentä täyttämään velvollisuutensa näitä orpoja kohtaan. Älä kuitenkaan työskentele heidän hyväkseen pelkästään velvollisuudesta, vaan koska rakastat heitä ja koska Kristus kuoli pelastaakseen heidät. Kristus on ostanut nämä sielut, jotka tarvitsevat sinun huolenpitoasi, ja hän odottaa sinun rakastavan heitä samoin kuin hän rakasti sinua silloin, kun olit uppiniskaisena synneissäsi.” E. u. 218, 219.

10.5. Sappati, aamu

Job 29:16

“Hän ei kuule kansansa rukousta, kun sen keskuudessa olevia *orpoja*, isättömiä, rampoja, sokeita ja sairaita laiminlyödään. Laaja työkenttä odottaa kaikkia, jotka haluavat toimia Mestarin hyväksi huolehtimalla näistä ystäviä vailla olevista lapsista ja nuorista ja saattaa heidät sellaiseen suotuisaan asemaan, että heidän luonteensa voi muotoutua oikeaksi ja että

heistä voi tulla Jumalan lapsia. On sellaisia lapsia, jotka antavat vain vähän toiveita; he tarvitsevat hellää huolenpitoa. Monet, jotka muutoin kasvaisivat saamatta osakseen mitään huomiota ja ajautuisivat paheita ja rikoksia harrastavaan seuraan, voidaan siirtää suotuisaan ympäristöön ja Kristuksen kaltaisella hellällä huolenpidolla saada pelastetuiksi Kristukselle. – – Tämä toisten hyväksi tehtävä työ vaatii ponnistelua, kieltämyksiä ja uhrauksia, mutta mitä se vähäinen uhraus, jonka voimme tehdä, on verrattuna Jumalan suureen lahjaan: hänen ainokaiseen Poikaansa? Jumala on suonut meille etuoikeuden tulla hänen työvereikseen.” E. u. 219.

10.5. Sapatti, ilta

Room. 12:1, 2

“Tässä maassa [Yhdysvalloissa] on suuri, työskentelemätön kenttä. Väriäinen rotu, johon kuuluu tuhansittain tuhansia, vaatii osakseen jokaisen todellisen ja käytännöllisen Kristukseen uskovan huomion ja myötätunnon. Nämä ihmiset eivät asu vieraassa maassa eivätkä kumarra puisia ja kivisiä epäjumalia. He elävät keskuudessamme ja Jumala on Henkensä toistuvien todistuksien kehottanut meitä kiinnittämään huomiomme heihin ja sanonut, että tässä on laiminlyötyjä ihmisolentoja. Tämä laaja kenttä on edessämme työskentelemättömänä ja kaipaa valoa, jonka Jumala on uskonut huostaamme. Valkoisten ja mustien välille on pystytetty välimuureja. Nämä ennakkoluulon muurit hajoavat itsestään kuten Jerikon muurit, kun kristityt noudattavat Jumalan sanaa, joka vaatii heitä rakastamaan Tekijäänsä yli kaiken ja lähimmäisiään puolueettomasti. Kiinnittäköön jokainen seurakunta, jonka jäsenet sanovat uskovansa tätä aikaa koskevan totuuden, huomionsa tähän laiminlyötyyn, poljettuun rotuun, jolta orjuuden seurauksena on riistetty itsenäisen ajattelun ja toiminnan etuoikeus.” E. u. 219, 220.

11.5. Sunnuntai, aamu

Gal. 3:28

“Ryhtykäämme työskentelemään [Yhdysvaltain] etelävaltioiden väestön hyväksi. Älkäämme tytykö vain katselemaan tai vain tekemään päätöksiä, joita ei koskaan toteuteta, vaan tehkäämme jotakin sydämestämme Herralle lievittääksemme värillisten veljiemme hätää. Mustan miehen nimi kirjoitetaan elämän kirjaan valkoisen miehen nimen rinnalle. Kaikki ovat yhtä Kristuksessa. Syntyperä, asema, kansallisuus tai ihonväri eivät ylennä tai alenna ihmisiä. Luonne tekee ihmisen. Jos punanahka, kiinalainen tai afrikkalainen antautuu kuuliaisena ja uskossa Jumalalle, ei hänen ihonväriinsä vaikuta vähääkään Jeesuksen rakkautta vähentävästi. Jeesus kutsuu häntä rakkaaksi veljekseen.” E. u. 220.

11.5. Sunnuntai, ilta

Joh. 8:32

“Tulossa on päivä, jolloin kuninkaat ja tämän maan mahtavat mielellään vaihtaisivat paikkaa halvimman afrikkalaisen kanssa, joka pitää kiinni evankeliumin toivosta. Jumala ei huolehdi yhtään vähempää afrikkalaisen rodun sieluista, jotka voidaan voittaa palvelemaan häntä, kuin hän huolehti Israelista. Hän vaatii kansaltaan paljon enemmän kuin he ovat hänen hyväkseen suorittaneet lähetystyötä [Yhdysvaltain] eteläosan kaikkien kansanluokkien ja varsinkin värillisen rodun keskuudessa. Emmekö ole enemmän velvoitetut työskentelemään värillisen väestön hyväksi kuin niiden hyväksi, jotka ovat suotuisammassa asemassa? Ketkä pitivät näitä ihmisiä orjuudessa? Ketkä pitivät heitä tietämättöminä? Jos rotu on rappeutunut ja jos heidän käytöksensä ja tapansa ovat vastenmielisiä, ketkä tekivät heidät sellaisiksi? Eikö se

ole suureksi osaksi valkoisen väestön syytä? Eikö heihin kohdistetun niin suuren vääryyden jälkeen pitäisi vakavasti pyrkiä kohottamaan heidän asemaansa? Totuus on vietävä heille. Heillä on sielu pelastettavaksi yhtä hyvin kuin meilläkin.” E. u. 220, 221.

12.5. Maanantai, aamu

1. Kor. 6:19

“Seitsemännen päivän adventistien pitäisi olla kaikkien niiden eturivissä, jotka haluavat lukeutua raittiuden ystäviksi. Määrittäkää empimättä kantanne raittiuskysymyksen suhteen. Olkaa lujat kuin kallio. Meillä on raittiusasiassa julkisen puhumisen lisäksi muutakin tehtävää. Meidän täytyy esittää periaatteemme kirjaisissa ja lehdissämme. Meidän täytyy kaikin mahdollisin keinoin saada kansamme velvollisuutensa mukaisesti ottamaan yhteyttä niihin, jotka eivät tunne totuutta. Lähetystyössä saamamme menestys on ollut täysin sen mukaista, miten kieltäytyvästi ja uhrautuvasti olemme ponnistelleet. Herra yksin tietää, kuinka paljon olisimme voineet aikaansaada, jos olisimme kansana nöyryyneet hänen edessään ja julistaneet raittius totuutta selvästi ja suoraviivaisesti.” E. u. 221.

12.5. Maanantai, ilta

3. Joh. 1:2

“Jumalan kansan tulee päättävästi tukea raittiusasiaa. Epäraittius pyrki valtaan, hillittömyys lisääntyy, ja terveysuudistusta käsitteleviä julkaisuja tarvitaan kipeästi. Tätä käsittelevä kirjallisuus auttaa evankeliumia saattamalla ihmiset etsimään Raamatusta lisätietoa totuudesta. Epäraittiuuden suurta pahuutta vastaan pitäisi kohottaa varoitushuuto, ja jotta se voitaisiin tehdä, pitäisi jokaisen sapatinpitäjän tutkia ja soveltaa käytäntöön terveyslehtiemme ja terveyskirjojemme sisältämää opetusta. Ja heidän pitäisi tehdä enemmänkin: Heidän pitäisi vakavasti yrittää levittää näitä julkaisuja naapureilleen. Kehottakaamme heitä tekemään ehdoton raittiuslupaus ja uhraamaan köyhien tai sairaiden hoitoon tai lasten tai nuorison kasvatukseen ne varat, jotka he muutoin käyttäisivät väkijuomiin, tupakkaan tai muihin nautintoaineisiin.” E. u. 221, 222.

13.5. Tiistai, aamu

1. Tim. 2:3, 4

“Totuuden julistaminen suurissa kokouksissa herättää kyselevän mielialan, ja on erityisen tärkeää, että tätä kiinnostusta hoidetaan henkilökohtaisen työn avulla. Niitä, jotka haluavat päästä selville totuudesta, tulee opettaa tutkimaan ahkerasti Jumalan sanaa. Jonkun täytyy auttaa heitä rakentamaan varmalle perustukselle. Miten tärkeää onkaan, että perehtyneet raamattutyöntekijät tulevat heidän avukseen tänä heidän uskonnollisen kokemuksensa ratkaisevana aikana ja johdattavat heidät ymmärtämään Jumalan sanan aarteita. Kultainen tilaisuus on menetetty. Tehtyjen vaikutusten jatkotoimenpiteitä ei suoritettu. Olisi ollut parempi, ettei mitään kiinnostusta olisi herätettykään, sillä kun ihmiset ovat vastustaneet saamiaan herätteitä ja torjuneet ne, on hyvin vaikeaa saada totuus uudelleen vaikuttamaan heidän mieleensä.” E. u. 222

13.5. Tiistai, ilta

Matt. 25:20, 21

“Kaikessa varojen käytössämme meidän tulee pyrkiä täyttämään hänen tarkoitustaan, joka on kaiken kristillisen toiminnan alku ja loppu. Raha on hyvin arvokasta, koska sillä voidaan tehdä paljon hyvää. Jumalan lasten käsissä se merkitsee ruokaa nälkäiselle, juomaa janoiselle ja vaatetusta alastomalle. Se merkitsee puolustusta sorretulle ja helpotusta sairaalle. Mutta raha ei ole hiekkaa arvokkaampaa, ellei sitä käytetä elämän välttämättömien

tarpeiden täyttämiseen, toisten siunaamiseen ja Kristuksen asian edistämiseen. Jumala itse on laatinut työnsä laajennussuunnitelmat, ja hän on antanut kansalleen ylimääräisiä varoja, jotta se hänen pyytäessään apua voisi vastata: »Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut toisia leivisköitä»” E. u. 222.

14.5. Keskiviikko, aamu

Matt. 13:44

”Rahaa ei voida siirtää tulevaan elämään, missä sitä ei tarvita, mutta Kristukselle sieluja voittavat hyvät teot kohoavat taivaallisiin kartanoihin. Mutta ne, jotka itsekkäästi käyttävät Herran lahjat omiin tarpeisiinsa auttamatta puutteenalaisia lähimmäisiään ja mitenkään edistämättä Jumalan työtä maailmassa, häpäisevät Tekijäänsä. Jumalalta riistäminen merkitään taivaan kirjoihin heidän nimensä kohdalle. Mitä arvoa on rahalla tänä aikana verrattuna sielujen arvoon? Meidän ei tulisi pitää varoistamme yhtään markkaa omanamme, vaan Herran omana ja Jumalan meille suomana arvokkaana luottona, jota emme saa hukata tarpeettomiin mielitekoihin, vaan joka tulee tarkoin käyttää Jumalan asian hyväksi ja siihen työhön, joka pelastaa ihmisiä perikadosta.” E. u. 223.

14.5. Keskiviikko, ilta

Luuk. 21:1-3

”Eikö maailmassamme tehtävä lähetystyö ole kyllin tärkeää saamaan osakseen vaikutuksemme ja tukemme? Eikö meidän pitäisi kieltäytyä kaikesta tuhlauksesta ja panna lahjamme Jumalan uhriarkkuun, totuuden viemiseen muihin maihin ja kotilähetysten ylläpitoon? Eikö taivas hyväksyisi tätä työtä? Tätä lopunajan työtä ei ole tuettu suurin testamenttilahjoituksin eikä edistetty maailmallisella vaikutusvallalla. Sitä on tuettu kieltäymyksiä ja uhrimieltä vaatineilla lahjoilla. Jumala on antanut meille etuoikeuden olla täällä osallisia Kristuksen kärsimyksistä, ja hän on tehnyt meille mahdolliseksi osallistua uuden maan perinnöstä. Minulle näytettiin, että muistiin merkitsevä enkeli tekee tarkan kirjaan viennin jokaisesta uhrilahjasta, joka pyhitetään Jumalalle ja pannaan uhriarkkuun, sekä näin saatujen varojen lopullisista seurauksista.” E. u. 223.

15.5. Torstai, aamu

Luuk. 12:34

”Jumala panee merkille jokaisen rovonkin, joka uhrataan hänen asiansa hyväksi, sekä antajan halukkuuden tai vastahakoisuuden. Antamisen vaikutin merkitään samoin muistiin. Nuo, jotka uhratuen ja pyhittäytyen palauttavat Jumalalle hänen pyynnöstään sen, mikä on hänen, saavat palkan tekojensa mukaan. Ja vaikka näin pyhitetyt varat käytettäisiin väärinkin eivätkä tulisi lahjoittajan aikomaan tarkoitukseen – Jumalan kunniaksi ja sielujen pelastukseksi – eivät ne jää vaille palkkaansa, jotka ovat uhranneet vilpittömästi sydäimestä ja pitäen silmillä yksinomaan Jumalan kunniaa. Jokainen tilaisuus, jonka saat auttaaksesi puutteessa olevaa veljeä tai Jumalan asiaa ja totuuden levittämistä, on kuin helmi, jonka voit lähettää etukäteen sijoitettavaksi säästöön taivaan pankkiin. Jumala koettelee sinua. Hän on ylen määrin antanut sinulle siunauksiaan ja tarkkailee nyt niiden käyttöäsi nähdäkseen, autatko avuntarpeessa olevia ja tunnetko sielujen arvon niin, että teet voitavasi niillä varoilla, jotka hän on uskonut sinulle. Jokainen tällainen tilaisuus oikein käytettynä lisää taivaallista aarrettasi.” E. u. 223, 224.

15.5. Torstai, ilta

Hebr. 1:14

”Enkelit merkitsevät tarkoin muistiin jokaisen ihmisen työn. Jokainen rakkauden teko,

jokainen ystävällinen sana ja jokainen rukous, joka esitetään kärsivien ja sorrettujen puolesta, selostetaan ikuisen valtaistuimen edessä ja merkitään taivaan häviämättömään muistikirjaan. Taivaaseen viedään selostus jokaisesta menestyksellisestä suorituksestamme, jolla koetamme hälventää pimeyttä ja levittää Kristuksen tuntemusta. Kun asiasta ilmoitetaan Isälle, koko taivaan joukko riemuitsee. Enkelit on määrätty auttamaan meitä. He kulkevat maan ja taivaan väliä ja vievät ylös tiedot ihmislasten teoista.” E. u. 224.

16.5. Perjantai, aamu

Ilm. 20:12

“Olisi hyvä muistaa ylhäällä pidettävää luetteloa, kirjaa, johon mitään merkintöjä ei jätetä tekemättä eikä tehdä väärin ja jonka perusteella heidät tuomitaan. Siihen merkitään jokainen laiminlyöty Jumalan palvelemisen tilaisuus, ja siinä pysyy myös jokainen uskon ja rakkauden teko ikuisessa muistissa. Raukeus ja tehottomuus eivät ole hurskautta. Kun tajuamme työskentelevämme Jumalan hyväksi, saamme entistä paremman käsityksen hengellisen palveluksen pyhydestä. Tämä tajuaminen luo eloa, valppautta ja kestäväää tarmoa jokaiseen velvollisuuden täyttämiseen. Aika vaatii suurempaa tehokkuutta ja syvempää pyhittymistä. Oi, tämä asia valtaa minut niin täysin, että huudan Jumalalle: »Herätä ja lähetä sanansaattajia, jotka täysin tuntevat vastuunsa ja jotka sydämessään ovat ristiinnaulinneet itsensä jumaloimiin, joka on kaiken synnin lähtökohta.»” E. u. 224, 225.

16.5. Perjantai, ilta

Luukk. 17:15

“Opetuslapsille uskottu tehtävä vaatii erinomaista tehokkuutta, sillä pahuuden hyökyaalto syöksi heitä vastaan syvänä ja voimakkaana. Puhekyvyn oikea kehittäminen ja käyttö liittyy kaikkeen kristilliseen toimintaan. Meidän tulisi totuttautua puhumaan miellyttävällä äänellä ja käyttämään puhdasta ja oikeaa kieltä sekä ystävällisiä ja kohteliaita sanoja. Jokaisen saarnaajan ja jokaisen opettajan tulisi muistaa, että hän julistaa ihmisille sanomaa, joka käsittelee iankaikkisia asioita. Puhuttu totuus tuomitsee heidät lopullisen tilinteon suurena päivänä. Ja jotkut ratkaisevat sanoman vastaanottamisen tai hylkäämisen sen julistajan esiintymisen perusteella. Puhuttakoon sana siis niin, että se vetoaa ymmärrykseen ja vaikuttaa sydämeen. Se tulisi puhua hitaasti, selkeästi ja vakaasti, mutta kuitenkin niin ponnekkaasti kuin sen tärkeys vaatii.” E. u. 225.

17.5. Sapatti, aamu

1. Kor. 3:10

“Kun yrität vetää muita hänen rakkautensa piiriin, anna silloin puhtaana puheesi, epäitsekään palvelusi ja iloisen käytöksi todistaa hänen armonsa voimasta. Esitä hänet maailmalle niin puhtaana ja vanhurskaana, että ihmiset voivat nähdä hänet kaikessa kauneudessaan. Jokainen kristitty on kutsuttu julistamaan toisille Kristuksen tutkimatonta rikkautta; sen vuoksi tulisi jokaisen tavoitella viimeistelyä puhetaapaa. Jumalan sana tulisi esittää tavalla, joka suosittaa sitä kuulijoille. Ei Jumalan tarkoitus ole, että hänen inhimilliset kanavansa olisivat hiomattomia. Ei ole hänen tahtonsa mukaista, että ihminen väheksyy tai hälventää sitä taivaallista virtaa, joka hänen kauttaan vuotaa maailmaan.” E. u. 226.

17.5. Sapatti, ilta

1. Kor. 15:10

“Heitä kasvatetaan olemaan kärsivällisiä, ystävällisiä, kohteliaita ja avuliaita. Heidä harjoitetaan aitokristilliseen kohteliaisuuteen ja muistamaan, että Kristus, heidän toverinsa, ei voi hyväksyä karkeitä, epäystävällisiä sanoja tai tunteita. Heidän sanansa puhdistuvat, ja

he pitävät puhekykyä arvokkaana leiviskänä, joka on suotu heille ylevään ja pyhään käyttöön. Henkistä sivistystä me kansana tarvitsemme ja sitä meillä on oltava täyttääksemme ajan vaatimukset. Emme saa ryhtyä Herran työhön umpimähkään, jos mielimme menestyä. Herra tarvitsee järkeviä ja harkitsevia miehiä. Jeesus kutsuu työtovereita eikä tomppeleita. Jumala haluaa oikein ajattelevia ja älykkäitä miehiä siihen suureen työhön, jota on tehtävä sielujen pelastukseksi.” E. u. 226.

18.5. Sunnuntai, aamu

Snl. 5:21

“Eräiden on tarpeellista kehittää järkeään harjoittamalla sitä. Heidän pitäisi pakottaa ajattelemaan. Kun he jättäytyvät sen varaan, että joku toinen ajattelee heidän puolestaan ja ratkoo heidän pulmiaan, eivätkä he pinnistä mieltään ajattelemaan, he pysyvät jatkuvasti huonomuistisina, lyhytnäköisinä ja arvostelukyvyttöminä. Jokaisen täytyy pyrkiä kasvattamaan mieltään. Jumala ei halua meidän tyytyvän siihen, että mielemme jää veltoksi ja kehittymättömäksi, ajatuskykymme tylsäksi ja muistimme hataraksi. Jumalan miesten täytyy olla ahkeria tutkimaan, innokkaita hankkimaan tietoa, koskaan hukkaamatta hetkeäkään. Sitkeällä harjoittelulla he voivat kohota miltei miten korkealle tahansa kristittyinä ja voimallisina, vaikutusvaltaisina miehinä.” E. u. 226, 227.

18.5. Sunnuntai, iltana

Ef. 5:16

“Matkaan kuluva aika odotushetket ennen aterioita tai eräiden myöhästyessä sovitulta tapaamispaikalta. Jos tällöin olisi kirja käsillä ja nämä ajan rahtukset käytettäisiin opiskeluun, lukemiseen tai harkitsevaan ajatteluun, miten paljon saataisiinkaan aikaan! Päättäväinen suunnitelmallisuus, sitkeä uutteruus ja hyvin harkittu ajan käyttö auttavat ihmistä saamaan tietoa ja kehittymään henkisesti kelvolliseksi miltei mihin tahansa vaikutusvaltaiseen ja käyttökelpoiseen asemaan. Vastuullisissa asemissa olevien pitäisi edistyä jatkuvasti. He eivät saa vanhaan kokemukseensa turvautuen päätellä, ettei heidän tarvitse tulla järjestelmällisiksi työntekijöiksi.” E. u. 227.

19.5. Maanantai, aamu

Saarn. 7:12

“Vaikka ihminen onkin maailmaan tullessaan Jumalan luoduista kaikkein avuttomim ja luonnoltaan turmeltuneim, hän kuitenkin pystyy jatkuvasti edistymään. Tieteen valistamana ja hyveen jalostamana hän saattaa kehittyä henkisesti ja siveellisesti niin pitkälle, että hänen älynsä täydellistyminen ja luonteensa puhdistuminen lopulta jäävät vain vähän jälkeen enkelten täydellisyydestä ja puhtaudesta. Niiden, jotka haluavat olla Jumalan työtovereita, täytyy tavoitella jokaisen ruumiin elimen ja mielen kyvyn täydellisyyttä. Tosi kasvatusta on fyysisten, henkisten ja siveellisten kykyjen valmistamista jokaisen velvollisuuden täyttämiseen; se on ruumiin, mielen ja sielun harjoittamista jumalalliseen palvelukseen. Tämä on sitä kasvatusta, mikä kestää iankaikkiseen elämään asti.” E. u. 227, 228.

19.5. Maanantai, iltana

Dan. 12:4

“Mekaanikot, lakimiehet, kauppiat ja eri alojen ammattimiehet kouluttavat itseään tulla oman toimialansa taitajiksi. Pitäisikö Kristuksen seuraajien, jotka tunnustavat olevansa hänen palveluksessaan, olla vähemmän älykkäitä ja vailla käytännöllistä tietoa työnsä suorituksesta? Iankaikkisen elämän tavoittelu on kaikkea maallista pyrkimystä tärkeämpi. Sielujen johtaminen Jeesuksen luo edellyttää ihmisluonnon tuntemusta ja

ihmismielen tutkimista. Paljon huolellista harkintaa ja palavaa rukousta tarvitaan sen oppimiseen, miten ihmisiä tulee lähestyä totuuden suurta aihetta esitettäessä. Tosi arvokkuuden ja kristillisen hienostuneisuuden puute sapatin viettäjäiden riveissä haittaa meitä kansana ja tekee tunnustamamme totuuden ihmisille vastenmieliseksi. Mielen ja käytöksen kasvatusta voidaan jatkaa täydellisyyteen asti. Elleivät ne, jotka tunnustavat totuutta, käytä nyt hyväkseen etuoikeuksiaan ja tilaisuuksiaan kasvaakseen Kristuksen Jeesuksen täyteen täyden iän määrään, he eivät tule olemaan kunniaksi totuuden asialle eivätkä Kristukselle.” E. u. 228.

20.5. Tiistai, aamu

3. Joh. 1:4

“Ylläpitäkää työn arvokkuutta vakaalla elämälläne ja jumalisella vaelluksellanne. Älkää koskaan pelätkö nostavanne tasoa liian korkealle. Kaikki raakuus ja karheus on poistettava meistä. Kohteliaisuutta, hienostuneisuutta ja kaunista kristillistä käytöstä on vaalittava. Varokaa olemasta tyljä ja työkeitä. Älkää luulko sellaisia ominaisuuksia hyveiksi, sillä Jumalan mielestä ne eivät ole niitä. Välttäkää loukkaamasta ketään tarpeettomasti. On ehdottoman välttämätöntä, että ne, joilla on tietoa Jumalan tahdosta, oppisivat tehokkaina työntekijöinä edistämään hänen asiaansa. Heidän tulisi olla hioutuneita ja ymmärtäväisiä, ei petollisen kaunisteltuja ja virnuilevan teennäisiä maailmallisten tapaan, vaan taivastuokuisen hienostuneita ja tosi kohteliaita, mikä on ominaista jokaiselle kristitylle, jos hän on osallistunut jumalallisesta luonnosta.” E. u. 228, 229.

20.5. Tiistai, ilta

3. Joh. 1:3

“Meillä on suurin totuus ja toivo ja usko, mitä milloinkaan on annettu maailmalle ja tahdomme esittää tämän kaikessa ylevyydessään maailmalle. Emme halua kulkea maailman läpi ikään kuin pyydellen siltä anteeksi sitä, että tohdimme uskoa tähän kalliiseen, pyhään totuuteen. Tahdomme vaeltaa nöyrästi Jumalan edessä ja käyttäytyä korkeimman Jumalan lasten tavoin; heikkoina välikappaleinakin pidämme käsittelemämme asioita kaikkein tärkeimpinä ja mielenkiintoisimpina, kaikkia ajallisia, maallisia aiheita korkeampina ja ylevämpinä. Sielujen hyväksi työskentelevä tarvitsee pyhitystä, rehellisyyttä, älykkyyttä, uutteruutta, tarmoa ja tahdikkautta. Kenellä vain on nämä ominaisuudet, hänen ei tarvitse tuntea alemmuutta; päin vastoin hänestä uhoaa voimakkaasti hyvä vaikutus.” E. u. 229.

21.5. Keskiviikko, aamu

Kol. 1:10

“Työssä olevien tulisi olla halukkaita oppimaan, miten parhaiten lähestytään yksilöitä ja perheitä. Heidän asunsa tulisi olla siisti, mutta ei keikarimainen, ja heidän käytöksensä sellaista, ettei se iljetä ihmisiä. Kansana meiltä puuttuu suuresti tosi kohteliaisuutta. Tätä pitäisi kaikkien lähetystyötä tekevien kehittää. Mitään teeskentelyä ei tulisi esiintyä niiden elämässä, joilla on niin pyhä ja vakava sanoma kuin mitä meidät on kutsuttu julistamaan. Maailma tarkkaa seitsemännen päivän adventisteja, koska se tietää jotakin heidän uskontunnustuksestaan ja heidän korkeasta tasostaan, ja kun se havaitsee niitä, jotka eivät elä tunnustuksensa mukaisesti, se osoittaa heitä pilkatun.” E. u. 229.

21.5. Keskiviikko, ilta

1. Pit. 4:7, 8

“Ihmisellä voi olla erinomaiset lahjat, kyvykkyyttä ja loistavia ominaisuuksia, mutta yksikin puute, yksi ainoa salainen helmasynti aiheuttaa luonteelle saman kuin toukkien piloille

jäytämä lankku alukselle – täydellisen haaksirikon ja turmion! Paavalia ympäröi taivaallinen ilmapiiri. Hänen yhteytensä Kristukseen jätti tuntevan vaikutuksen kaikkiin, jotka seurustelivat hänen kanssaan. Hänen saarnansa sai vakuuttavaa voimaa siitä, että hän itse eli julistamansa totuuden mukaisesti. Tässä onkin totuuden voima. Pyhän elämän tahaton, tiedostamaton vaikutus on vakuuttavin saarna, mikä kristinuskon puolesta voidaan esittää. Kumoamatonkin todistelu herättää vain vastustusta, mutta jumalisessa esimerkissä on voimaa, jota on mahdoton täysin torjua.” E. u. 230.

22.5. Torstai, aamu

Apt. 16:2

“Hyvää luonnetta ei muovailla ulkoapäin ja pueta ylle, se loistaa sisästä päin. Jos haluamme ohjata toisia vanhurskauden tielle, täytyy vanhurskauden periaatteiden olla kätkettyinä omaan sydämeemme. Uskontunnustuksemme saattaa julistaa uskonnon teoriaa, mutta käytännöllinen hurskaudemme saarnaa maailmalle totuutta. Tunnustuksen mukainen elämä, pyhä seurustelu, horjumaton rehellisyys, toimiva, hyväntahtoinen mieli, hurskas esimerkki – näiden välikappaleiden avulla viedään valoa maailmaan. Rukoukset, kehotukset ja puheet ovat usein halpoja, keinotekoisia koristehelmiä, kun taas puutteenalaisten, isättömien ja leskien huolenpitona ilmenevät hyvät teot ovat aitoja ja hyvän puun luonnostaan tuottamia hedelmiä.” E. u. 230.

22.5. Torstai, ilta

Fil. 3:16, 17

“Jumala ei yleensä suorita ihmeitä edistääkseen totuuttaan. Ellei peltomies muokkaa maata, ei Jumala millään ihmeellä kumoa hänen laiminlyöntinsä varmoja seurauksia. Hän toimii meille ilmoittamiensa suurten periaatteiden mukaisesti, ja meidän osanamme on laatia viisaita suunnitelmia ja käynnistää ne keinot, joilla Jumala aikaansaa tiettyjä tuloksia. Ne, jotka mitään varmaa yritystä tekemättä vain odottelevat, että Pyhä Henki pakottaisi heidät toimimaan, hukkuvat pimeyteen. Ei Jumalan työssä sovi oleilla paikoillaan mitään tekemättä. Jotkut lähetyksen palvelutyöhön osallistuvat ovat heikkoja, hervottomia, ponnettomia ja helposti masentuvia. Heiltä puuttuu yritteliäisyyttä. Heiltä puuttuu niitä myönteisiä luonteenpiirteitä, jotka auttavat aikaansaamaan jotakin – onnekkuutta ja tarmoa, jotka herättävät intoa. Niiden, jotka mielivät menestyä, täytyy olla rohkeita ja toiveikkaita. Heidän pitäisi kehittää paitsi passiivisia myös aktiivisia hyveitä.” E. u. 230, 231.

23.5. Perjantai, aamu

1. Kor. 15:58

“Herra tarvitsee työntekijöitä, jotka julistavat voimakkaasti Kristuksen ristin riemuvoittoja. Sanomaa ei tule julistaa kesyksi ja laimeasti, vaan selkeästi, varmasti ja syyttävästi. Ei tämän sanoman julistamiseen tarvita loistavatyyliä kaunopuhujia. Totuus on puhuttava kaikessa koruttomassa vakavuudessaan. Tarvitaan toiminnan miehiä, jotka innokkaalla ja herpaantumattoman tarmokkaalla työllään pyrkivät puhdistamaan seurakuntaa ja varoittamaan maailmaa. Jumala ei tarvitse työssään laiskureita, vaan harkitsevia, ystävällisiä, rakkaudellisia ja innokkaita työntekijöitä.” E. u. 231.

23.5. Perjantai, ilta

2. Kor. 9:13

“Jumalan palveluksessa olevien täytyy sielujenvoittamistyössään toimia virkeästi ja päättävästi. Muistakaa, että on niitä, jotka hukkuvat, elleimme me Jumalan välikappaleina toimi niin päättävästi, ettemme herpaannu emmekä masennu. Hän on antanut

tehtäväksemme suuren työn. Tehkäämme sitä täsmällisesti ja päättäväisesti. Ilmaiskaamme elämässämme, mitä totuus on aikaansaanut meissä. Tarvitaan harrasta kristillistä intoa, joka purkautuu jonkin tekemiseen. Sielua, joka omistaa Kristuksen, ei sen helpommin voida ehkäistä tunnustamasta häntä kuin voidaan estää Niagaran vesiä syöksymästä putoukseen.” E. u. 231.

24.5. Sapatti, aamu

Apt. 21:19

“Jokainen, joka vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan, kaipaa etuoikeutta saada palvella Jumalaa. Ajatellen, mitä taivas on tehnyt hänen hyväkseen, rajaton rakkaus ja kunnioittava kiitollisuus liikuttaa hänen sydäntään. Hän on innokas osoittamaan kiitollisuuttansa pyhittämällä kykynsä Jumalan palvelemiseen. Hän ikävöi saada osoittaa rakkauttaan Kristukselle ja hänen lunastamalleen omaisuudelle. Hän haluaa ahertaa, kärsiä ja uhrata. Martoilla, joilla on intoa ripeään hengelliseen työhön, on laaja työkenttä. Mutta ensin heidän on istuttava Marian kanssa Jeesuksen jalkain juuressa. Kristuksen armon tulee saada pyhittää ahkeruus, ripeys ja tarmo, silloin vasta ihmisellä on voittamaton voima tehdä hyvää.” E. u. 232.

24.5. Sapatti, ilta

Neh. 13:14

“Meidän tulee edistää Herran työtä hänen nimessään ja samalla väsymättömällä sitkeydellä ja hellittämättömällä innolla, mitä Kristus osoitti toiminnassaan. Meidän tulee rikkoo uskonnollisen toimintamme yksitoikkoisuus. Työskentelemme kyllä maailmassa, mutta emme ole riittävän toimekkaita ja innokkaita. Jos olisimme palavampia, vakuuttuisivat ihmiset sanomamme totuudesta. Jumalan palveluksemme laimeus ja yksitoikkoisuus on vastenmielistä monille korkeampiin yhteiskuntaluokkiin kuuluville, jotka haluavat nähdä syvää, harrasta ja pyhittynyttä intoa. Ollaksesi Jeesuksen työtoveri sinun pitäisi suhtautua erittäin kärsivällisesti niihin, joiden hyväksi työskentelet, niin ettet moiti työn koruttomuutta, vaan odotat siunattua tulosta.” E. u. 232.

25.5. Sunnuntai, aamu

Hebr. 13:18

“Kun ne, joiden hyväksi toimit, eivät tarkoin ole samaa mieltä kanssasi, sanot usein mielessäsi: »Olkoot, ei heitä maksa pelastaa.» Entäpä, jos Kristus olisi kohdellut ihmishyökkäyksiä samoin? Hän kuoli pelastaakseen kurjia syntisiä, ja jos häntä seuratessasi työskentelet hänen esimerkkinsä innoittamalla mielellä ja tavalla ja jätät tulokset Jumalan hoitoon, et koskaan tässä elämässä pysty mittaamaan sen hyvän määrää, mitä olet aikaansaanut. Toimikaa epäitsekäästi, rakastavasti ja kärsivällisesti kaikkien hyväksi, joiden kanssa joudutte kosketuksiin. Älkää koskaan olko kärsimättömiä. Älkää lausuko ainuttakaan epäystävällistä sanaa. Asukoon Kristuksen rakkaus sydämessänne, ja olkoon kielellänne lempeä opetus.” E. u. 232, 233.

25.5. Sunnuntai, ilta

1. Tim. 1:15

“Ne, jotka kokonaan antautuvat Jumalalle, työskentelevät harkiten ja rukoillen sekä hartaan, pyhittyneen tahdikkaasti. Jos joku on tahdikas, uuttera ja innokas, hän menestyy ajallisessa toiminnassaan, ja samat ominaisuudet Jumalan työhön pyhitettyinä osoittautuvat kaksin verroin tehokkaiksi, sillä tällöin jumalallinen voima yhtyy inhimilliseen yritykseen. Sieluja voittavassa työssä tarvitaan paljon tahdikkuutta ja viisautta. Vapahtaja ei koskaan salannut

totuutta, mutta hän ilmaisi sen aina sydämellisesti. Hän seurusteli toisten kanssa erittäin tahdikkaasti ja oli aina ystävällinen ja huomaavainen. Hän ei koskaan ollut karkea, ei milloinkaan lausunut tarpeettomasti ankaraa sanaa eikä aiheuttanut tarpeettomasti tuskaa herkälle sielulle. Hän ei moittinut inhimillistä heikkoutta. Pelottomasti hän tuomitsi tekopyhyden, epäuskon ja jumalattomuuden, mutta ankarat nuhteensa hän esitti kyynelten sävyttämällä äänellä. Hän ei koskaan sävyttänyt totuutta julmaksi, vaan suhtautui inhimillisyyteen aina erittäin hellästi. Hän piti kalliina jokaista sielua. Hän käyttäytyi jumalallisen arvokkaasti, mutta nöyryyi kuitenkin osoittamaan mitä hellintä sääliä ja huomiota jokaiselle Jumalan perheen jäsenelle. Hän piti kaikkia sieluina, joita hän oli tullut pelastamaan.” E. u. 233.

26.5. Maanantai, aamu

Kol. 2:6, 7

“Jotkut harkitsemattomat, hetken mielijohteista toimivat, mutta kuitenkin rehelliset henkilöt saattavat jonkin selvän saamaesityksen jälkeen puhutella toista mieltä olevia varsin töykeästi ja tehdä heille vastenmieliseksi juuri sen totuuden, jonka toivomme heidän omaksuvan. »Tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset.» Liikemiehet ja poliitikot arvostavat kohteliaisuutta. He pyrkivät tulemaan niin miellyttäviksi kuin mahdollista ja saamaan puheensa ja käytöksensä sellaisiksi, että ne mahdollisimman tehokkaasti vaikuttavat toisiin ihmisiin. Tähän päästäkseen he käyttävät tietojaan, taitojaan ja kykyjään niin taitavasti kuin mahdollista.” E. u. 243.

26.5. Maanantai, ilta

Gal. 6:16

“Tätä sanomaa on julistettava, mutta siinä yhteydessä meidän on varottava, ettemme painosta ja ahdistaa ja tuomitse niitä, joilla ei ole sitä valoa, mitä meillä on. Meidän ei pitäisi harhautua jakelemaan kovia iskuja katolilaisille. Heidän joukossaan on monia erittäin tunnontarkkoja kristittyjä, jotka noudattavat kaikessa saamaansa valoa, ja Jumala toimii heidän hyväkseen. Tosi kristitty ei työskentele Jumalan hyväksi pelkästään mielijohteesta, vaan periaatteesta, ei vain päivän tai kuukauden ajan, vaan koko ikänsä. Vapahtaja työskenteli uupumatta. Hän ei laskenut työnsä tunteja. Hän omisti aikansa, sydämensä ja voimansa työhön ihmiskunnan hyväksi. Päivät pitkät hän työskenteli ja kaikki yöt hän rukoili vahvistukseksi kohtaamaan kaikki kavalan vihollisen juonet sekä suorittamaan ihmiskuntaa kohottavaa ja parantavaa työtään. Se, joka rakastaa Jumalaa, ei rajoita työtään kahdeksan tunnin järjestelmään. Hän työskentelee kaikkina aikoina eikä koskaan ole vapaa palveluksesta. Tilaisuuden tulien hän tekee hyvää. Kaikkialla, aina ja joka paikassa hän huomaa mahdollisuuden työskentelyyn Jumalan hyväksi. Missä hän liikkuukin, havaitaan hänen sulotuoksuinen vaikutuksensa.” E. u. 234.

27.5. Tiistai, aamu

Matt. 11:29, 30

“Se, joka harkitsemattomuudellaan aiheuttaa häpeää Jumalan asialle tai heikentää työtovereidensa toimintaa, saa omaan luonteeseensa vaikeasti poistettavan tahrin ja haittaa vakavasti omaa vastaista käyttökelpoisuuttaan. »Ottakaa minun ikeeni päällenne» Jeesus sanoo. Ies on palvelukseen käytetty työkalu. Karjalle pannaan ies, kun tehdään työtä, ja ies on välttämätön, jotta työskentely olisi tehokasta. Tällä kuvauksellaan Kristus opettaa meille, että meitä kutsutaan palvelukseen koko elämämme ajaksi. Meidän on otettava hänen ikeensä,

jotta meistä tulisi hänen työtovereitaan. Jumalan työn jokaisessa haarassa tarvitaan niitä, jotka suhtautuvat myötätuntoisesti ihmiskunnan kärsimyksiin, mutta sellainen myötätunto on harvinaista.” E. u. 235.

27.5. Tiistai, ilta

Ef. 4:11, 12

“Tarvitsemme enemmän Kristuksen kaltaista myötätuntoa, ei vain niitä kohtaan, jotka näyttävät meistä virheettömiltä, vaan köyhiä, kärsiviä ja kamppailevia kohtaan, jotka usein ovat virheisiin lankeavia, syntiä tekeviä ja katuvia, kiusattuja ja masentuneita. Meidän tulee mennä lähimmäistemme luo armollisen Ylimmäisen Pappimme tavoin säälien heidän heikkouksiaan. Kansana menetämme paljon, kun emme ole myötätuntoisia ja seurallisia keskenämme. Joka puhuu itsenäisyydestä ja sulkeutuu itseensä, ei täytä Jumalalta saamaansa asemaa. Jumalan lapsina tarvitsemme toisiamme ollaksemme onnellisia. Sekä Jumala että ihmiskunta esittävät meille vaatimuksensa. Meidän kaikkien täytyy suorittaa osuutemme tässä elämässä. Kehittämällä asianmukaisesti luonteemme seurallisia piirteitä opimme suhtautumaan myötätuntoisesti uskonheimolaisiimme, ja näin pyrkiessämme siunaamaan toisia saamme itse kokea onnea.” E. u. 235.

28.5. Keskiviikko, aamu

Joh. 2:1, 2

“Vapahtaja oli vieraana fariseuksen juhlassa. Hän suostui niin rikkaiden kuin köyhienkin kutsuihin ja esitti tapansa mukaan näissä tilaisuuksissa opetuksiaan totuudesta. Kun Kristus käski opetuslapsia hänen nimessään kokoamaan seurakuntaan kaikki, jotka uskovat, hän tähdensi heille selvästi yksinkertaisen toiminnan välttämättömyyttä. Mitä vähemmän olisi rehentelyä ja ylvästelyä, sitä enemmän he voisivat vaikuttaa hyvää. Opetuslasten tuli puhua yhtä yksinkertaisesti kuin Kristus oli puhunut. Tuhannet voidaan tavoittaa toimimalla yksinkertaisesti ja vaatimattomasti. Nekin, joita pidetään erittäin älykkäinä ja maailman lahjakkaimpina ihmisinä, virkistyvät usein sellaisen henkilön yksinkertaisista sanoista, joka rakastaa Jumalaa ja joka osaa puhua tästä rakkaudesta yhtä luonnollisesti kuin maailmallinen ihminen puhuu häntä eniten kiinnostavista asioista. Usein hyvin valmistetut ja tutkitut sanat vaikuttavat vain vähän, mutta jonkun Jumalan pojan tai tyttären luonnollisen yksinkertainen, aito ja rehellinen esitys pystyy avaamaan sydänten oven, jota kauan on pidetty lukittuna Kristukselle ja hänen rakkaudelleen.” E. u. 236.

28.5. Keskiviikko, ilta

1. Kor. 3:9

“Jumalan työntekijöiden tulee uskoa Jumalaan. Ei hän unohda heidän aherrustaan. Hän arvostaa heidän työtään. Taivaalliset voimat on määrätty avustamaan Jumalan työtovereita. Ajatteleamalla, ettei Jumala täytä lupaustaan eikä ehdi huomata työntekijöitään, häpäisemme vain Tekijäämme. Jumalan työntekijä tarvitsee vahvan uskon. Ulkonaiset seikat voivat näyttää vastaisilta, mutta synkimpänäkin hetkenä on ylhäällä valoisaa. Niiden voima, jotka uskossa rakastavat ja palvelevat Jumalaa, uudistuu päivä päivältä. Aidossa uskossa on nostovoimaa, periaatteellista lujuttua ja määrätietoisuutta, jota eivät aika eikä raadanta voi heikentää.” E. u. 236.

29.5. Torstai, aamu

Hebr. 11:1

“Kristillinen elämä on usein uhanalaista, ja velvollisuuden täyttäminen näyttää vaikealta. Mielikuvitus näyttää, miten edestäpäin uhkaa tuho ja takaa vankeus tai kuolema. Kuitenkin

Jumala lausuu selvästi: »Käykää eteenpäin.» Meidän tulisi noudattaa tätä käskyä, vaikkei katsemme voikaan tunkeutua pimeyden läpi ja vaikka tunnemme kylmien aaltojen hipovan jalkojamme. Etenemistämme ehkäisevät esteet eivät koskaan poistu empivän, epäilevän mielen tieltä. Ne, jotka suostuvat tottelemaan vasta sitten, kun jokainen epävarmuuden varjokin häviää eikä enää ole mitään epäonnistumisen tai tappion vaaraa, eivät ikinä tottele. Epäusko kuiskaa: »Odotetaan siihen asti, kunnes esteet poistuvat ja voimme nähdä tiemme selvästi», mutta usko kehottaa meitä rohkeasti etenemään, toivomaan kaikkea ja uskomaan kaiken.» E. u. 237.

29.5. Torstai, ilta

Mark. 9:23

”Suuri työ on suoritettava, avaria suunnitelmia on laadittava ja herätyskutsu on julistettava kansoille. Ne, joiden usko on heikko ja horjuva, eivät ole sopivia viemään eteenpäin työtä tänä tärkeänä ahdingon aikana. Tarvitsemme sankareiden rohkeutta ja marttyyrien uskoa. Kun uskossa tartumme hänen voimaansa, on hän muuttava aivan ihmeellisesti toivottomimman ja masentavimmankin tilanteen. Hän tekee tämän kirkastaakseen nimensä. Hän kehottaa uskollisiaan, jotka uskovat häneen, rohkaisemaan epäuskoisia ja toivottomia. Auttakoon Herra meitä auttamaan toisiamme ja koettelemaan häntä elävällä uskolla. Jumalan täydellinen palvelus edellyttää välttämättä toivoa ja rohkeutta, jotka ovat uskon tuotetta. Epätoivo on synnillistä ja perusteetonta.” E. u. 237.

30.5. Perjantai, aamu

Gal. 2:20

”Heidän täytyy olla rohkeita, tarmokkaita ja kestäviä. Hänen armonsä avulla heidän tulee edetä, vaikka tiellä näyttäisi olevan mahdottomia esteitä. Sen sijaan että he valittelisivat vaikeuksia, heitä kehoitetaan ylittämään ne. He eivät saa masentua mistään, vaan heidän tulee toivoa kaikkea. Verrattoman rakkautensa kultaisin sitein Kristus on kytkenyt heidät Jumalan valtaistuimeen. Hänen tarkoituksensa on, että heidän tukenaan olisi kaiken voiman Lähteestä kumpuava kaikkeuden suurin vaikutus. Heidän tulee kyetä vastustamaan pahuutta voimalla, jota ei maa, ei kuolema eikä tuonela voi voittaa ja joka auttaa heitä voittamaan niin kuin Kristus voitti. Tosi pyhyys on kokosydämistä Jumalan palvelusta. Tämä on tosi kristillisen elämän ehto. Kristus pyytää varauksetonta pyhittäytymistä ja jakamatonta palvelusta. Hän vaatii omakseen sydämen, mielen, sielun ja voiman. Oma minää ei saa vaalia. Joka elää itselleen, ei ole kristitty.” E. u. 237, 238

30.5. Perjantai, ilta

2. Kor. 5:7

”Ensimmäinen asia, joka kaikkien niiden on opittava, jotka haluavat työskennellä yhdessä Jumalan kanssa, on olla luottamatta itseensä, sillä vain silloin he ovat valmiit osallistumaan Kristuksen luonteesta. Tätä ei voida saavuttaa kasvatuksen avulla korkeimmisakaan kouluissa. Se on sen viisauden hedelmä, jota saadaan vain jumalalliselta opettajalta. Jos joku esiintyy hengellisesti hurmioituneena epätavallisessa tilanteessa, ei se vielä aukottomasti todista, että hän on kristitty. Pyhyys ei ole hurmiota, vaan tahdon täydellistä alistumista Jumalan tahtoon. Se on elämistä jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Se on taivaallisen Isämme tahdon tekemistä. Se on Jumalaan luottamista koetuksissa, pimeydessä yhtä hyvin kuin valossakin. Se on vaeltamista uskossa eikä näkemisessä. Se on Jumalaan luottamista mitään kyselemättä ja lepäämistä hänen rakkaudessaan.” E. u. 238.

31.5. Sapatti, aamu

Joh. 6:67, 68

“Jumalan kansalle tulee olla ominaista, että se palvelee häntä ehyesti, kokosydämisesti, ottamatta mitään kunniaa itselleen ja muistaen mitä vakavimmalla sopimuksella sitoutuneensa palvelemaan Herraa ja vain häntä. Nyt kestävätkä vain kokosydämiset, kauttaaltaan päättäväiset miehet ja naiset. Kristus seuloi seuraajiaan moneen kertaan, kunnes yhteen aikaan heitä oli vain yksitoista sekä muutamia uskollisia naisia perustamassa kristillistä seurakuntaa. On niitä, jotka pysyttelevät taka-alalla silloin, kun ollaan huolten painamia, mutta kun seurakunta on palavana, hekin innostuvat, laulavat ja huutavat ja ovat haltioissaan; mutta varokaa heitä. Kun into vaimenee, ilmaantuu vain muutama uskollinen Kaaleb osoittamaan järkkymätöntä periaatteellisuutta. Nämä ovat sitä suolaa, mikä säilyttää makunsa. Työn kohdatessa vaikeuksia seurakunnissa nousee ilmoille todellisia auttajia.” E. u. 239.

31.5. Sapatti, ilta

Fil. 3:8

“Kukaan ei voi menestyä Jumalan työssä, ellei hänen koko sydämensä ole siinä mukana ja ellei hän pidä kaikkea muuta roskana Kristuksen tuntemisen rinnalla. Ei kukaan, joka pidättää jotakin itsellään, voi olla Kristuksen opetuslapsi, vielä vähemmän hänen työtoverinsa. Heidän ei pidä ryhtyä keinotteluun eikä yhteisiin liikeyrityksiin epäuskoisten kanssa, sillä tämä estäisi heitä suorittamasta Jumalalta saamaansa tehtävää. Vapahtaja ei hyväksy puolinaista palvelusta. Jumalan työntekijän täytyy päivittäin oppia, mitä hänelle antautuminen merkitsee. Herralle on vastenmielistä, jos hänen työssään esiintyy kriisiaikana välinpitämättömyyttä ja uskottomuutta. Koko maailmankaikkeus tarkkailee kuvailemattoman kiinnostuneena hyvän ja pahan välillä käytävän suuren taistelun lopputapahtumia. Jumalan kansa lähestyy ikuisen maailman rajoja; mikä voi olla heille tärkeämpää kuin että he ovat uskollisia taivaan Jumalalle?” E. u. 239.

KESÄKUU

1.6. Sunnuntai, aamu

Dan. 1:8

“Halki aikakausien Jumalalla on ollut siveellisiä sankareita, ja nytkin hänellä on niitä, jotka Joosefin ja Elian ja Danielin lailla eivät häpeä tunnustautua hänen omaisuuskansakseen. Hän liittää erikoisen siunauksensa toimen miesten tekoihin, miesten, jotka eivät poikkea velvollisuuden suoralta tietä, vaan jotka jumalallisen tarmokkaina kysyvät: »Kuka on Herran oma?» ja jotka tyytymättä vain kyselyyn vaativat Jumalan kansaan lukeutuvia astumaan esiin ja ilmaisemaan selvästi liittoutumisensa kuningasten Kuninkaan ja herrain Herran kanssa. Sellaiset miehet saattavat aikeensa ja suunnitelmansa Jumalan lain alaisuuteen. Rakkaudesta häneen he eivät pidä henkeään itselleen minkään arvoisena. Heidän tehtävänä on saada valoa Sanasta ja antaa sen loistaa maailmalle kirkkain, jatkuvien sätein. Uskollisuus Jumalalle on heidän tunnussanansa.” E. u. 240.

1.6. Sunnuntai, ilta

2. Kor. 8:11

“Jokaisen kristityn velvollisuus on totuttanut olemaan järjestelykykyinen, perusteellinen ja ripeä. Hitaaseen kuhmailuun ei ole mitään syytä minkään työn yhteydessä. Kun joku on tekemässä jotakin kaiken aikaa eikä saa mitään tehdyksi, se johtuu siitä, ettei hän täysin

keskity eikä antaudu työhönsä. Hitaan nahjustelijan pitäisi käsittää, että tällaiset virheet tulee korjata. Ajatustaan pinnistäen hänen tulee suunnitella ajan käyttönsä niin, että pääsee parhaisiin tuloksiin. Työskentelemällä ripeästi ja järjestelmällisesti joku saa valmiiksi viidessä tunnissa yhtä paljon kuin toinen kymmenessä. Jotkut puuhailevat kotiaskareissaan päivät pitkät, ei niinkään työn paljouden tähden kuin siksi, etteivät he suunnittele ajan käyttöönsä. Hitaalla vitkastelullaan he saavat vähäisenkin työn näyttämään paljolta. Mutta kaikki, jotka tahtovat, pääsevät kyllä eroon tällaisesta turhasta kuhailusta. Asettakoot työilleen määrätyn tavoitteen. Harkittakoon, paljonko jokin tietty tehtävä vaatii aikaa, ja pyritäköön sitten kaikki keinoin saamaan työ valmiiksi määräajassa. Tahdonvoiman harjoittaminen tekee käsien liikkeetkin näppäriksi.” E. u. 240.

2.6. Maanantai, aamu

2. Kor. 8:12

“Kristuksen palvelus vaatii ripeää kuuliaisuutta. Herra vaatii, että hänen palvelijansa ovat mieleltään nopeita tajuamaan sielujen arvon, nopeita havaitsemaan suoritettavat velvollisuudet ja nopeita täyttämään Herralta saamansa tehtävät. Jumalalta saadun tehtävän uuttera suorittaminen kuuluu tärkeänä osana tosi uskontoon. Olosuhteet tulisi oivaltaa Jumalan keinoiksi, joilla hänen tahtoaan voidaan toteuttaa. Oikeana ajankohtana päästään ripeällä ja päättävällä toiminnalla erinomaisiin tuloksiin, kun taas viivyttelyllä ja laiminlyönnillä tuotetaan tappiota ja Jumalalle häpeää.” E. u. 241.

2.6. Maanantai, ilta

Joh. 17:24

“Monet, joilla on edellytyksiä erinomaiseen työskentelyyn, aikaansaavat vähän, koska he yrittävät vähän. Tuhansien elon aika näyttää lipuvan ohi vailla mitään suurta elämisen tarkoitusta tai tavoiteltavaa korkeaa tasoa. Tämä johtuu osittain siitä, että he arvioivat itsensä liian vähäiseksi. Kristus osti meidät äärettömän kalliisti, ja tuon maksamansa hinnan mukaisesti hän toivoo meidän arvioivan itsemme. Koko maallisen elämänsä ajan Jeesus oli uuttera ja uskollinen työntekijä. Hän odotti paljon, siksi hän suoritti paljon. Mestarin palveluksessa olevat tarvitsevat paljon korkeamman, syvemmän ja avaramman kokemuksen kuin monet ovat kuvitelleetkaan saavansa. Monet, jotka jo ovat Jumalan suuren perheen jäseniä, eivät tiedä paljonkaan siitä, mitä merkitsee katsella hänen kirkkauttaan ja muuttua kirkkaudesta kirkkauteen.” E. u. 241.

3.6. Tiistai, aamu

2. Kor. 3:18

“Monet iloitsevat sydämestään, vaikka heillä on vain hämärä käsitys Kristuksen erinomaisuudesta. He kaipaavat täydempää ja syvempää Vapahtajan rakkauden tajuamista. Pitäkööt he sydämessään jatkuvasti vireillä tätä Jumalan ikävöimistä. Minulla on sanoma saarnaajillemme, lääkäreille, opettajille ja kaikille muille Mestarin palveluksen eri haaroissa toimiville. Herra kehottaa teitä nousemaan korkeammalle, pyhemmälle tasolle. Kokemuksenne täytyy olla paljon syvempi kuin olette ajatelleetkaan. Monet, jotka jo ovat Jumalan suuren perheen jäseniä, eivät tiedä paljoakaan siitä, mitä merkitsee katsella hänen kirkkauttaan ja muuttua kirkkaudesta kirkkauteen. Te iloitsette sydämestänne, vaikka monilla teistä on vain hämärä käsitys Kristuksen erinomaisuudesta. Kaipaatte täydempää ja syvempää Vapahtajan rakkauden tajuamista. Ette ole tyytyväisiä. Mutta älkää masentuko.” E. u. 241, 242.

3.6. Tiistai, ilta

Ef. 4:13

“Antakaa Jeesukselle sydämenne paras ja pyhin rakkaus. Arvostakaa jokaista valonsädettä. Pitäkää sydämessänne jatkuvasti vireillä Jumalan kaipausta. Kehittäkää hengellistä ajatteluanne ja pyhää seurusteluanne. Olette vasta nähneet hänen kirkkautensa varhaisen aamunkoiton ensimmäiset säteet. Pyrkinessänne edelleen tuntemaan Herran tulette tietämään, että hänen nousunsa on varma kuin aamurusko. »Vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka.» Kun olemme katuneet syntejäamme, tunnustaneet ne ja saaneet ne anteeksi, meidän tulee jatkuvasti oppia tuntemaan Kristusta yhä paremmin, kunnes pääsemme evankeliumin uskon täyteen sydänpäivään.” E. u. 242.

4.6. Keskiviikko, aamu

Neh. 4:9

“Kun Nehemia anoi apua Jumalalta, ei hän jäänyt kädet ristissä ajattelemaan, ettei hänellä Jerusalemin jälleenrakentamisesta enää muuta huolta tai vastuuta ollutkaan. Ihailtavan harkitsevasti ja kaukonäköisesti hän ryhtyi yrityksen onnistumisen vaatimiin järjestelyihin. Hän toimi kaikessa erittäin varovasti. Tämä pyhä mies [Nehemia] sopii esimerkiksi koko Jumalan kansalle siitä, ettei tule vain rukoilla uskossa, vaan myös tehdä työtä ahkerasti ja uskollisesti. Miten moniin vaikeuksiin joudummekaan ja miten usein estämme kääntäen Käitselmusta toimimasta hyväksemme, kun olemme sitä mieltä, ettei järkevällä harkinnalla ja uutteruudella ole paljonkaan tekemistä uskonnon kanssa! Mutta tämä on paha erehdys. Velvollisuutemme on kehittää ja harjoittaa jokaista kykyä, joka voi tehdä meidät tehokkaammiksi Jumalan työntekijöiksi. Pyhien hankkeiden onnistuminen edellyttää huolellista harkintaa ja hyvin laadittuja suunnitelmia nykyään yhtä hyvin kuin Nehemiankin aikana.” E. u. 242, 243.

4.6. Keskiviikko, ilta

Jes. 42:19

“Herran palvelijoiden täytyy odottaa joutuvansa kaikenlaisiin masentaviin kokemuksiin. Heitä eivät yritä lannistaa vain vihaiset, ivalliset ja julmat viholliset, vaan myös veltot, epäjohtonmukaiset, penseät ja petolliset ystävät ja avustajat. Eräät sellaisetkin, jotka näyttävät toivovan Jumalan työn menestystä, herpaannuttavat kuitenkin hänen palvelijoitaan kuuntelemalla, kertomalla ja puolittain uskomalla heidän vastustajiensa panettelua, kerskailua ja uhkailua. Ahdistavan masennuksen keskellä Nehemia luotti Jumalaan, ja tässä on meidänkin turvamme. Sen muistaminen, mitä Herra on tehnyt hyväksemme, auttaa kestäämään kaikissa vaaroissa. »Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?» Ja »jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?» Miten ovelasti saatana ja hänen enkelinsä punovatkin juoniaan, Jumala voi paljastaa ne ja tehdä tyhjiksi kaikki heidän aikeensa.” E. u. 243.

5.6. Torstai, aamu

2. Moos. 14:13

“Ne, jotka taistelun eturinnassa ollen joutuvat Pyhän Hengen johtamina suorittamaan jonkin erikoisen tehtävän, tuntevat useinkin paineen poistuttua eräänlaisen vastavaikutuksen. Masennus saattaa horjuttaa sankarillisenkin uskon ja heikentää lujankin tahdon. Mutta Jumala ymmärtää ja yhäti säälii ja rakastaa. Hän tietää sydämen vaikuttimet ja aikeet.

Jumalan työn johtajien tulee oppia odottamaan kärsivällisesti ja luottamaan silloinkin, kun kaikki näyttää synkältä. Ei taivas hylkää heitä heidän vastoinkäymisensä päivänä. Ei mikään ole näköjään avuttomampi, mutta tosiasiaa kuitenkin voittamattomampi kuin sielu, joka tuntee mitättömyytensä ja luottaa kokonaan Jumalaan. Herra kutsuu sotureita, jotka eivät lannistu eivätkä masennu, vaan jotka ottavat suorittaakseen työn kaikkine hankaluuksineen. Hän haluaisi meidän kaikkien pitävän Kristusta esimerkkinämme.” E. u. 243, 244.

5.6. Torstai, ilta

2. Kor. 4:16

“Niiden, jotka nykyään opettavat epäsuosiossa olevia totuuksia, ei tarvitse masentua, vaikkeivät nekään, jotka väittävät olevansa kristittyjä, aika ajoin suhtaudu heihin sen suosiollisemmin kuin aikanaan suhtautui Paavaliin ja hänen työtovereihinsa se kansa, jonka keskuudessa he työskentelivät. Ristin sanansaattajien täytyy varustautua valvomalla ja rukoilemalla ja edetä luottavina ja rohkeina, aina työskennellen Jeesuksen nimessä. Mieli, joka loukattaessakin pysyy sävyisänä, puhuu paljon vaikuttavammin totuuden puolesta kuin voimakkain todistelu. Koettaessamme johtaa ihmisiä pois kadotuksen tieltä antakaamme sanojemme pudota yhtä lempeinä sieluille kuin hiljaiset sadekuurot lankeavat kuihtuneille kasveille. Jumalan suunnitelmana on päästä ensin lähelle ihmissydäntä. Meidän on julistettava totuutta rakkaudessa, luottaen siihen, että Jumala antaa voimaa elämän uudistamiseen. Pyhä Henki painaa sieluun ne sanat, jotka rakkaudessa lausutaan.” E. u. 244.

6.6. Perjantai, aamu

Tiit. 3:5

“Lempeä mieli, tahdikas, miellyttävä käytös voi pelastaa eksyneen ja peittää syntien paljouden. Kristuksen ilmeneminen sinun luonteessasi vaikuttaa uudistavasti jokaiseen, jonka kanssa joudut kosketukseen. Anna Kristuksen joka päivä näkyä itsessäsi, ja hän ilmaisee sinun kauttasi sanansa luovan voiman sinusta lähtee lempeä ja samalla kuitenkin voimakas vaikutus, joka uudesti luo muita sieluja Herran, meidän Jumalamme kuvan kaltaisiksi. Niin kauan kuin Vapahtajamme eli ihmisten keskuudessa, hän eli köyhänä. Hän tunsii kokemuksesta köyhien huolet ja vaikeudet, ja hän saattoi lohduttaa ja rohkaista kaikkia halpa-arvoisia työntekijöitä. Ne, joilla on oikea käsitys hänen elämänsä opetuksista, eivät koskaan tunne, että olisi tehtävä luokkaero, niin että rikkaita olisi kunnioitettava enemmän kuin kunnollisia köyhiä.” E. u. 244, 245.

6.6. Perjantai, ilta

2. Moos. 4:10, 11

“Kun hylkää ne, jotka näyttävät vähemmän lupaavilta ja epämiellyttäviltä, käsitätkö tällöin laiminlyöväsi sielut, joita Kristus etsii? Kenties he juuri hyljätessäsi heidät tarvitsevat eniten säälliäsi. Jokaisessa jumalanpalvelustilaisuudessa on sieluja, jotka kaipaavat lepoa ja rauhaa. Heidän elämänsä saattaa näyttää huolettomalta, mutta he eivät ole tunnottomia Pyhän Hengen vaikutukselle. Monet heistä voitaisiin voittaa Kristukselle. Evankeliumikutsua ei saa rajoittaa liian ahtaalle alalle ja esittää vain sellaisille, joiden luulemme tuottavan meille kunniaa ottamalla sen vastaan. Sanoma on julistettava kaikille. Kristus on valmis opettamaan joka paikassa, missä sydämet ovat avoinna vastaanottamaan totuutta.” E. u. 245.

7.6. Sapatti, aamu

Joos. 14:8

“Kun jollekin henkilölle uskotaan vastuuta, ei kysytä, onko hän kaunopuheinen tai rikas, vaan onko hän rehellinen, uskollinen ja ahkera, sillä ilman näitä ominaisuuksia hän on kaikista

saavutuksistaan huolimatta täysin sopimaton mihinkään luottamustehtävään. Kristuksen toiminta sopii meille esimerkiksi. Jatkuvasti hän vaelsi ympäri ja teki hyvää. Temppeleissä ja synagogissa, kaupunkien kaduilla, torilla ja työpajassa, järven rannalla ja ylängöillä hän saarnasi evankeliumia ja paransi sairaita. Hänen elämänsä oli täynnään epäitsekästä palvelusta, ja siitä meidän tulee oppia. Hänen hellä ja sääliä rakkautensa nuhtelee meidän itsekkyyttämme ja sydämettömyyttämme.“ E. u. 245, 246.

7.6. Sapatti, ilta

Room. 2:6-8

“Tehdessämme Jumalan työtä ei vaikuttimeemme saa liittyä mitään itsestä. Epäitsekäs antaumus ja uhrimieli ovat aina olleet ja tulevat aina olemaan hyväksyttävän palveluksen ensimmäisenä edellytyksenä. Herramme ja Mestariimme tarkoitus on, ettei hänen työhönsä kutoudu rihmaakaan itsekkyyttä. Meidän tulee kaikissa toimissamme osoittaa samaa tahdikkautta ja taitoa, täsmällisyyttä ja viisautta, jota täydellisyyden Jumala vaatii maallisen pyhäkön rakentajilta; kuitenkin meidän tulee kaikissa töissämme muistaa, että parhaatkin kyvyt tai loistavimmatkin suoritukset ovat hyväksyttäviä vain silloin, kun oma minä lasketaan alttarille eläväksi, palavaksi uhriksi.” E. u. 246.

8.6. Sunnuntai, aamu

Room. 12:4-9

“Niiden, jotka toimivat uudistuksen aikaansaamiseksi, tulisi, jos kenenkään, osoittaa mitä suurinta uhrautuvaisuutta, ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta. Heidän elämänsä pitäisi ilmentää epäitsekäiden tekojen tosi hyvyttä. Asiat menevät vikaan pyhittäytymättömien työntekijöiden tähden. Voit kysyä sen johdosta, mikä tästä on seurauksena, mutta älä murehdi. Rakkaalla Mestariillamme on koko työnsä alusta loppuun asti mestarillisessa valvonnassaan. Hän ei pyydä muuta kuin että työntekijät tulevat hänen luoksensa saamaan määräyksensä ja tottelevat hänen ohjeitaan. Hän huolehtii jumalallisesti kaikesta – seurakunnistamme, lähetyksistämme, sapattikouluistamme ja laitoksistamme. Miksi murehtisimme? Täyden Jumalaan luottamisen täytyy lauhduttaa sitä kiihkeää kaipausta, joka haluaisi nähdä seurakunnan Jumalan tarkoituksen mukaisena elävänä ja loistavana valona.” E. u. 246.

8.6. Sunnuntai, ilta

Ps. 95:6, 7

“Harjoittakaa levollisuutta ja uskokaa sielunne uskolliselle Luojalles. Hän pitää huolen siitä, mikä on uskottu hänen huostaansa. Ei häntä miellytä se, että peitämme hänen alttarinsa kyynelillämme ja valituksillamme. Teillä on jo kyllin syytä kiittää Jumalaa, vaikka ette näkisi enää yhdenkään sielun kääntyvän. Mutta hyvä työ jatkuu, jos vain käynte eteenpäin koettamatta mukauttaa kaikkea omiin käsityksiinne. Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, ja olkaa kiitolliset. Jättäkää Herralle työskentelytilaa. Älkää tukkiko hänen tietänsä. Hän voi ja tahtoo työskennellä, jos vain sallimme hänen toimia.” E. u. 247.

9.6. Maanantai, aamu

Apt. 9:15

“Jumala voi käyttää jokaista henkilöä vain siinä määrin kuin hän voi vuodattaa henkeään sielun temppeleihin. Hän hyväksyy vain kuvaansa heijastavan työn. Hänen seuraajillaan tulee olla valtakirjanaan maailmalle hänen kuolemattomien periaatteidensa lähtemättömät tunnusmerkit. Kristuksen nimen tuli olla heidän tunnussanansa, tuntomerkinsä,

yhdyssiteensä, toimivaltuutensa ja menestyksensä tae. Mitään ei tullut tunnustaa hänen valtakunnassaan ilman hänen nimeään ja hyväksymistään. Olkaa joka hetki valmiit julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa. Jumalan palvelijain pitäisi olla aina valmiina lähtemään liikkeelle heti, kun hänen sallimuksensa avaa tien. Vähäinenkin viivytely heidän puoleltaan antaa saatanalle aikaa toimia heidän tappiokseen.” E. u. 247.

9.6. Maanantai, ilta

Hebr. 2:12

“Hänen käskyjä pitävän kansansa tulee olla jatkuvasti valmiina palvelukseen. Kristuksen todelliset edustajat työskentelevät toisten hyväksi. Ilmielin he edistävät Jumalan asiaa sekä kotona että ulkomailla. Heidät nähdään ja kuullaan ja heidän vaikutuksensa tuntuu myös rukoukokouksessa. He koettavat toimia saarnaajan sijaisina, milloin tämä itse ei voi olla paikalla. He eivät halua korottaa itseään tai tavoitella kiitosta mistään ansiokkaasta työstä, vaan nöyrästi, sävyisästi ja uskollisesti suorittavat pikkupalveluksia tai tekevät tarpeen tullen jotakin vaativampaa työtä, koska Kristus on tehnyt niin paljon heidän hyväkseen.” E. u. 247, 248.

10.6. Tiistai, aamu

Room. 8:31-39

“Näinä vaaran aikoina seurakunta tarvitsee työntekijäjoukon, joka Paavalin tavoin on harjaantunut käyttökelpoiseksi, hyvin perehtynyt Jumalan asioihin ja täynnä vakavuutta ja intoa. Tarvitaan pyhittyneitä ja uhrautuvia miehiä, jotka eivät kaiha vaikeuksia ja vastuuta, jotka ovat rohkeita ja rehtiä, joiden sydämessä Kristus on »kirkkauden toivona» ja jotka pyhän tulen koskettamin huulin »saamaavat sanaa». Sellaisten työntekijäin puuttuminen saa Jumalan asian riutumaan ja päästää tuhoisat eksytykset kuolettavan myrkyr tavoin pilaamaan ihmissuvun laajojen piirien elämäntavat ja murskaamaan heidän toiveensa.” E. u. 248.

10.6. Tiistai, aamu

Jes. 49:22; Kork. v. 2:4

“Sieluja pelastavaa työtä on vietävä eteenpäin hyökkäyssodan tavoin, vaikka se merkitseeikin vastustusta, vaaroja, menetyksiä ja inhimillisiä kärsimyksiä. Kun vihollisjoukot eräässä taistelussa löivät takaisin hyökkäävän rykmentin, jäi eturinnassa ollut lipunkantaja paikalleen toisten perääntyessä. Kapteeni huusi hänelle ja käski tuoda lipun perääntyneiden joukkojen luo, mutta lipunkantaja vastasi: »Tuokaa te miehet tänne lipun luo!» Tämä on myös jokaisen uskollisen, aatteellisen lipunkantajan tehtävä: saada väki tulemaan lipun luo. Herra kehottaa kokosydämisyyteen. Tiedämme kaikki, että monien kristityiksi tunnustautuvien syntinä on, että heiltä puuttuu rohkeutta ja tarmoa tulla itse ja tuoda seuralaisensa lipun luo.” E. u. 248.

11.6. Keskiviikko, aamu

Jos. 24:14, 15

“Jumala ei voi käyttää niitä, jotka vaaran aikana, jolloin kaikkien voimaa, rohkeutta ja vaikutusta tarvitaan, pelkäävät asettua lujasti oikean puolelle. Hän kutsuu niitä, jotka uskollisesti taistelevat vääryyttä vastaan, hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Tällaisille hän on kerran lausuva: »Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.» Jumala kutsuu Elian, Naatanin ja Johannes Kastajan kaltaisia miehiä, jotka julistavat hänen sanomaansa uskollisesti ja seurauksista välittämättä, miehiä, jotka julistavat totuuden rohkeasti, vaikka se maksaisi kaiken, mitä heillä on. Kun paimen huomaa yhden lampaistaan

olevan poissa, ei hän huolettomasti katsele turvassa olevaa laumaansa ja sano: »Onhan minulla yhdeksänkymmentä yhdeksän; miksi ryhtyisin mokomaan vaivaan ja lähtisin etsiskelemään yhtä harhailevaa. Tulkoon takaisin, niin avaan sille tarhan veräjän ja päästän sisälle.» E. u. 249.

11.6. Keskiviikko, ilta

Joh. 10:11

”Ei, tuskin ehtii lammaksy, kun paimen on jo huolissaan. Hän laskee laumansa moneen kertaan eikä aikaile päästyään varmuuteen yhden lampaan kadoksiin joutumisesta. Hän jättää nuo yhdeksänkymmentä yhdeksän tarhaan ja lähtee haeskelemaan eksynyttä lammasta. Mitä synkemmäksi ja myrskyisemmäksi yö käy ja mitä vaarallisemmaksi tie, sitä mielekkäämmin ja innokkaammin paimen etsii. Hän tekee kaikkensa löytääkseen tuon kadonneen lampaan. Mitä helpotusta hän tuntee kuullessaan ensi kerran kaukaa sen heikon määkäisyä. Hän kapuaa ylös rinnettä äänen suuntaan henkensä uhalla aivan jyrkänteen reunalle asti. Niin hän etsii ja päätelee lampaan heikkenevästä ääntelystä, että se on kuolemaisillaan. Lopulta hänen ponnistelunsa johtavat tulokseen; kadonnut löytyy. Ei hän silloin soimaa lammasta siitä, että tämä on aiheuttanut hänelle niin paljon vaivaa. Ei hän hoputa sitä liikkeelle ruoskimalla eikä edes yritä johdatella sitä kotiin. Iloissaan hän nostaa vapisevan eläimen harteilleen, ja jos sillä on ruhjevammoja tai haavoja, hän ottaa sen käsivarsilleen ja painaa rintaansa vasten, jotta se elpynyt hänen oman sydämensä lämmöstä. Kiitollisena etsintänsä onnistumisesta hän kantaa sen takaisin laumaan.” E. u. 249, 250.

12.6. Torstai, aamu

4. Moos. 12:3

”Valitessaan miehiä ja naisia palvelukseensa Jumala ei kysy ovatko he oppineita, kaunopuheisia tai ajallisesti rikkaita. Hän kysyy: »Vaeltavatko he niin nöyrästi, että voin opettaa heille oman tieni? Voinko antaa heille sanani puhuttavaksi? Edustavatko he minua?» Kun koetatte auttaa köyhiä, kurjia ja hyljättyjä, älkää työskennelkö heidän hyväksen seisten oman arvokkuutenne ja ylemmyytenne puujaloilla, sillä tällä tavoin ette aikaansaa mitään. Ei huike ja hälinä tee seurakuntiemme toimintaa tarmokkaaksi ja menestykselliseksi, vaan hiljainen ja nöyrä työskentely; ei komeilu ja mahtipontisuus, vaan kärsivällinen, rukoileva ja sitkeä ponnistelu. Nöyryyttävä tappio osoittautuu usein siunaukseksi, koska opimme siitä, ettemme pysty täyttämään Jumalan tahtoa ilman hänen apuaan. Työssä, jota tehdään talosta taloon tarvitaan vaatimattoman mökkiläisen kykyjä, ja niillä saadaan tässä työssä enemmän aikaan kuin loistavilla lahjoilla.” E. u. 250.

12.6. Torstai, ilta

2. Sam. 22:28

”Koko taivasta kiinnostaa tämä työ, jota Jumalan sanansaattajat suorittavat maailmassa Jeesusuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä. Tämä on suurta työtä, veljet ja sisaret, ja meidän pitäisi päivittäin nöyryä Jumalan edessä eikä pitää omaa viisauttamme täydellisenä. Meidän tulisi vakavasti tarttua työhön. Meidän ei pitäisi rukoilla Jumalaa nöyryttämään meitä, sillä, kun Jumala tarttuu meihin, hän nöyryttää meidät sillä tavalla, josta emme pitäisi. Meidän tulee sen sijaan päivittäin nöyryä Jumalan väkevän käden alle. Meidän tulee ahkeroida pelolla ja vavistuksella, että pelastuisimme. Vaikka Jumala vaikuttaakin meissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi, tulee meidän olla yhteistyössä hänen kanssaan hänen toimiessaan meidän kauttamme.” E. u. 250, 251.

13.6. Perjantai, aamu

Ps. 22:27

“Meidän on kilvoiteltava päästäksemme sisälle ahtaasta ovesta. Mutta tämä ovi ei heilu herkästi saranoillaan. Se ei päästä sisälle epäilyttäviä henkilöitä. Meidän on nyt tavoiteltava iankaikkista elämää niin innokkaasti, että se vastaa tulevaisen palkintomme arvoa. Eivät paratiisin portit avaudu meille rahan tai maaomaisuuden tai aseman voimalla, vaan Kristuksen kaltaisen luonteen omistamisen perusteella. Ei arvokkuus eivätkä älylliset saavutukset voita meille kuolemattomuuden kruunua. Tämän lahjan saavat vain hiljaiset ja nöyrät, jotka ovat turvanneet Jumalaan. Kun palaat lähetystyöstä, älä kiitä itseäsi, vaan ylistä Jeesusta ja korota Golgatan ristiä. Kunnian edellä käy nöyryys. Taivas valitsee korkeaan asemaan ihmisten edessä sellaisen työntekijän, joka Johannes Kastajan tavoin valitsee alhaisen aseman Jumalan edessä. Opetuslapsi, joka eniten on lapsen kaltainen, toimii tehokkaimmin Jumalan työssä. Taivaalliset olennot voivat toimia yhdessä sen kanssa, joka ei koeta korottaa itseään, vaan pelastaa sieluja.” E. u. 251.

13.6. Perjantai, ilta

Mark. 6:31

“Jospa jokainen Jumalan lapsi käsittäisi, miten tärkeää hänen on syödä, pukeutua ja työskennellä kohtuullisesti, jotta hän voisi antaa Jumalan työhön parhaan panoksensa. Kun työntekijä on ollut työn ja huolten paineen alaisena ja on mieleltään ja ruumiiltaan rasittunut, hänen pitäisi vetäytyä levähtämään vähän, ei tyydyttääkseen itsekkäitä pyyteitään, vaan pystyä paremmin selviytymään vastaisista tehtävistään. Valpas vihollisemme tarkkaa meitä alati ja koettaa käyttää hyväkseen jokaista heikkouttamme saadakseen meidät kiusattuina lankeamaan pahuuteen. Kun mieli on rasittunut ja ruumis voipunut, hän käyttää sitä hyväkseen ja ahdistaa sielua väkevimmillä kiusauksillaan saadakseen Jumalan lapsen lankeamaan. Hoitakoon Jumalan työntekijä varoen voimaansa, ja vetäytyköön välttämättömästä työstään uupuneena levähtämään ja seurustelemaan Jeesuksen kanssa.” E. u. 251, 252.

14.6. Sapatti, aamu

1. Kor. 3:16, 17

“Fyysisten voimien väärinkäyttö lyhentää sitä aikaa, jonka voimme elämästämme käyttää Jumalan kunniaksi, ja estää meitä täyttämästä Jumalalta saamaamme tehtävää. Päästämme elimistömme heikkenemään totuttautumalla väariin tapoihin, valvomalla myöhään ja tyydyttämällä ruokahalua terveyden vastaisesti. Laiminlyömällä ruumiin harjoitukset ja rasittamalla mieltä tai ruumista järkytämme hermostomme tasapainoa. Ne, jotka näin luonnon lakeja rikkomalla lyhentävät elämänsä ja turmelevat työkykynsä, syöllistyvät Jumalalta riistämiseen. He riistävät myös lähimmäisiltään. Omalla menettelyllään he päästävät käsistään tilaisuuden siunata toisia, jota varten Jumala juuri lähetti heidät maailmaan. Ja niin he eivät enää pysty suorittamaan lyhykäisiäkään tehtäviä. Joudumme vastaamaan Herralle siitä, että näin estämme väärillä tavoillamme maailmaa pääsemästä osalliseksi hyvästä.” E. u. 252.

14.6. Sapatti, ilta

1. Pit. 1:14

“Jumalamme on alati armollinen ja sääliväinen sekä kohtuullinen kaikissa vaatimuksissaan. Hän ei vaadi meitä toimimaan sillä tavalla, että terveytemme turmeltuu tai henkiset kykymme heikkenevät. Hän ei toivoisi meidän työskentelevän paineen ja rasituksen alaisena

uupumukseen ja hermojen lamaantumiseen asti. Herra on antanut meille järjen, ja hän toivoo meidän käyttävän sitä ja noudattavan elämän sisäisiä lakejamme niin, että elimistömme säilyy tasapainoisena. Päivä seuraa toistaan, ja joka päivällä on vastuunsa ja velvollisuutensa, mutta huomispäivän työtä ei pidä ahtaa tähän päivään. Jumalan työntekijöiden tulisi tuntea hänen asiansa pyhyys ja valmistautua huomispäivän tehtäviin käyttämällä järkevästi voimiaan tänään.” E. u. 252.

15.6. Sunnuntai, aamu

2. Moos. 24:7

“Jeesuksen opetuslapset tarvitsivat opetusta siitä, miten heidän piti työskennellä ja miten heidän tuli levätä. Jumalan valittujen työntekijöiden tulisi nykyäänkin Kristuksen käskyä seuraten vetäytyä levähtämään vähän. Moni arvokas elämä on tullut uhratuksi tarpeettomasti, kun tätä käskyä ei ole noudatettu. - - Vaikka eloa onkin paljon ja työmiehiä vähän, ei terveyden ja elämän uhraamisella voiteta mitään. On monia voimattomia, uupuneita työntekijöitä, jotka ovat kovin huolissaan nähdessään, miten paljon olisi tehtävää ja miten vähän he voivat tehdä. Miten he kaipaavatkaan fyysistä voimaa voidakseen aikaansaada enemmän, mutta juuri tälle luokalle Jeesus sanoo: »Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.» Kristillinen elämä ei koostu lakkaamattomasta toiminnasta tai alituisesta mietiskelystä. Kristittyjen täytyy työskennellä innokkaasti kadonneiden pelastukseksi, mutta heidän täytyy myös varata aikaa mietiskelyyn, rukoukseen ja Jumalan sanan tutkisteluun. Ei aina sovi olla työn ja jännityksen paineen alaisena, sillä tällöin tulee henkilökohtainen hurskaus laiminlyödyksi ja mielen ja ruumiin kyvyt turmeltuvat.” E. u. 253.

15.6. Sunnuntai, ilta

Fil. 2:12

“Kaikki, jotka alistuvat Jumalan kasvatettaviksi, kaipaavat hiljaisia hetkiä, jolloin he voivat tutkia omaa sydäntään ja viipyä luonnon ja Jumalan yhteydessä. He elävät elämää, joka ei ole sopusoinnussa maailman eikä sen tapojen kanssa, ja he tarvitsevat henkilökohtaista kokemusta Jumalan tahdon tuntemisessa. Kaikkien meidän täytyy henkilökohtaisesti kuulla hänen puhuvan sydämelleemme. Kun kaikki muut äänet ovat vaienneet ja me yksinäisyydessä odotamme häntä, kuulee hiljentynyt sielu Jumalan äänen. Hän sanoo meille: »Heretkää ja tietäkää, että minä olen Jumala.» Tällä tavalla voidaan tehokkaasti valmistautua kaikkeen työhön Jumalan valtakunnan hyväksi. Valon ja rauhan ilmapiiri on ympäröivä kaikkia niitä, jotka ihmishälinän ja elämän ahdistusten keskellä ammentavat virkistystä ja voimaa tästä lähteestä. He saavat uusia sekä ruumiillisia että henkisiä voimavaroja. Heidän elämänsä on ihanan tuoksen kyllästävä ja siinä ilmenee ihmeellistä jumalallista voimaa, joka vaikuttaa toistenkin sydämeen.” E. u. 254.

16.6. Maanantai, aamu

Apt. 2:1-4

“Hengen lupaus kuuluu meille tänään yhtä todellisesti kuin ensimmäisille opetuslapsillekin. Jumala haluaa varustaa tänään miehet ja naiset voimalla korkeudesta samoin kuin hän varusti ne, jotka helluntaipäivänä kuuluivat pelastuksen sanan. Juuri tällä hetkellä hänen Henkensä ja armonsa ovat tarjona kaikille, jotka tarvitsevat niitä ja ottavat hänen sanansa täydestä. Pyhän Hengen lupaus ei rajoitu mihinkään aikakauteen tai rotuun. Kristus julisti, että hänen seuraajansa saivat kokea hänen Henkensä jumalallista vaikutusta loppuun asti. Helluntaipäivästä nykyaikaan asti Puolustaja on lähetetty kaikille, jotka ovat täysin

jättäytyneet Herralle ja hänen palvelukseensa. Jumala haluaa virvoittaa kansaansa Pyhän Hengen lahjalla kastaen heidät uudelleen rakkaudessaan. Seurakunnan ei mitenkään tarvitse kärsiä Pyhän Hengen puutetta. Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen Pyhä Henki tuli odottavien, rukoilevien ja uskovien opetuslasten ylle sellaisella täyteydellä ja voimalla, mikä tavoitti jokaisen sydämen. Tulevaisuudessa maa tulee valkenemaan Jumalan kirkkaudesta. Jumalallinen vaikutus kohdistuu maailmaan niistä, jotka totuus on pyhittänyt. Armon ilmapiiri ympäröi maan. Pyhä Henki vaikuttaa ihmisten mieleen ottaen Jumalan omasta ja julistaen sen ihmisille.” E. u. 255.

16.6. Maanantai, ilta

Sak. 10:1

“On totta, että lopunaikana, jolloin Jumalan työ maan päällä on päättymässä, pyhittyneiden uskovaisten vakaviin yrityksiin, joihin he käyvät Pyhän Hengen opastamina, liittyy jumalallisen suosion erikoisia ilmauksia. Käyttäen kuvausta syys- ja kevätsateesta, mitkä itämailla sattuvat kylvön ja sadonkorjuun aikoihin, heprealaisprofeetat ennustivat hengellisen armon tavallista runsaampaa vuodattamista Jumalan seurakunnalle. Hengen vuodatus apostolien päivinä merkitsi varhais- eli syysateen alkua, ja tulos oli ihana. Tosi seurakunta on kokeva Hengen pysyvää läsnäoloa ajan loppuun asti. Hengen vuodatus apostolien päivinä oli varhainen »syysade», ja tulos oli ihana. Mutta kevätsade on oleva runsaampi. Mitä näinä viimeisinä päivinä eläville luvataan? – »Tulkaa takaisin varustukseen, te vangit, joilla on toivo; myös tänä päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan.»” E. u. 255, 256.

17.6. Tiistai, aamu

2. Kor. 6:1

“Herra on halukkaampi antamaan Pyhän Hengen palvelijoilleen kuin vanhemmat ovat halukkaita antamaan hyviä lahjoja lapsilleen. Aina ja kaikkialla, kaikissa suruissamme ja ahdistuksissamme, kun toiveemme näyttävät synkiltä ja tulevaisuus pelottavalta, kun tunnemme olevamme avuttomia ja yksinäisiä, Lohduttaja lähetetään luoksemme vastaukseksi uskon rukoukseen. Olosuhteet voivat erottaa meidät kaikista maallisista ystävistämme, mutta mitkään olosuhteet tai välimatkat eivät voi erottaa meitä taivaallisesta Lohduttajasta. Missä olemmekin, minne menemme, hän on aina oikealla kädellämme auttamassa, tukemassa, kohottamassa ja rohkaisemassa. Aamu aamulta, kun evankeliumin airuet polvistuvat Herran edessä ja uudistavat pyhittäytymislupauksensa hänelle, hän suo Henkensä läsnäolon antamaan heille elvyttävää, pyhittävää voimaa. Kun he lähtevät päivän tehtäviinsä, he saavat olla varmat siitä, että Pyhän Hengen näkymätön vaikutus tekee heidät kykeneviksi olemaan »Jumalan työtovereita.»” E. u. 256.

17.6. Tiistai, ilta

Joh. 6:33

“Elämme Pyhän Hengen voiman ajassa. Se koettaa levittäytyä ihmisyyden välityksellä ja siten lisätä vaikutustaan maailmassa. Pyhä Henki tulee kaikkiin, jotka anovat elämän leipää antaakseen sitä lähimmäisilleen. Kun saatamme mieleemme Kristuksen yhteyteen ja elämämme sopusointuun hänen työnsä kanssa, niin Henki, joka laskeutui opetuslapsiin helluntaipäivänä, laskeutuu meihin. Se, ettei Jumalan armo runsaana vuoda maata kohti ihmisille, ei johdu mistään hänen puoleltaan tulevasta rajoituksesta. Henki odottaa meidän pyyntöämme ja vastaanottamistamme. Koska me saamme voimaa vain tällä tavalla, miksi emme isoa ja janoa Hengen lahjaa? Miksi emme puhu siitä, rukoile sitä ja saarnaa siitä?” E. u.

256, 257.

18.6. Keskiviikko, aamu

Luuk. 24:49

“Ellei lupaus pääse täyttymään siinä määrin kuin se voisi, se johtuu siitä, ettei lupausta arvosteta siinä määrin kuin pitäisi. Jos kaikki haluaisivat, kaikki täytettäisiin Hengellä. Jokaisen työntekijän tulisi anoa Jumalalta päivittäistä Hengen kastetta. Kristittyjen työntekijöiden tulisi ryhminä kokoontua pyytämään erikoista apua, taivaallista viisautta, voidakseen tietää, miten toimia ja suunnitella viisaasti. Heidän tulisi erikoisesti rukoilla Jumalaa kastamaan lähetyskentillä toimivat valitut lähettiläänsä runsaasti Hengellään. Poistakoot kristityt kaikki erimielisyydet ja antautukoot Jumalalle kadotettujen pelastamiseksi. Anokoot he uskossa luvattua siunausta, niin se on tuleva. Opetuslapset eivät anoneet siunausta itselleen. He tunsivat syvästi vastuunsa sieluista. Evankeliumi oli vietävä maan ääriin, ja he pysyivät hartaasti voiman vuodatusta, jonka Kristus oli luvannut. Silloin Pyhä Henki vuodatettiin, ja tuhansia kääntyi yhtenä päivänä.” E. u. 258.

18.6. Keskiviikko, ilta

Fil. 2:13

“Kristus on luvannut seurakunnalleen Pyhän Hengen lahjan, ja tämä lupaus kuuluu meille yhtä hyvin kuin ensimmäisille opetuslapsillekin. Mutta se on annettu ehdoilla, kuten kaikki muutkin lupaukset. Monet uskovat tämän lupauksen ja tunnustavat omistavansa sen itselleen, he puhuvat Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä, mutta se ei heitä hyödytä. He eivät alistu sieluun Jumalan voiman ohjattavaksi ja hallittavaksi. Me emme voi käyttää Pyhää Henkeä. Hengen on käytettävä meitä. Pyhän Hengen välityksellä Jumala vaikuttaa kansassaan... Mutta monet eivät alistu tähän, vaan he haluavat suoriutua omin neuvoin. Sen vuoksi he eivät saa tätä taivaallista lahjaa. Henki annetaan vain niille, jotka nöyrästi odottavat Jumalaa saadakseen häneltä armoa ja voimaa. Jumalan voima odottaa heidän pyyntöään ja vastaanottamistaan. Kun tämä luvattu siunaus uskossa omistetaan, se tuo kaikki muut siunaukset mukanaan. Se on annettu Kristuksen armon runsauden mukaan, ja hän on valmis antamaan jokaiselle sielulle niin paljon, kuin se pystyy ottamaan vastaan.” E. u. 258.

19.6. Torstai, aamu

Mark. 13:11

“Jumalan Hengen suuri vuodatus, jonka johdosta koko maa valkenee hänen kirkkaudestaan, ei tule ennen kuin meillä on valistunut kansa, joka tietää kokemuksesta, mitä Jumalan työtoverina olemisen merkitsee. Kun meillä on kokonainen, kokosydäminen pyhittäytyminen Kristuksen palvelukseen, silloin Jumala tunnustaa tämän tosiasian vuodattamalla Henkeään ilman määrää; mutta tämä ei tapahdu suurimman osan seurakunnasta ollessa työskentelemättä Jumalan työtovereina. Hengen läsnäolo Jumalan työntekijöissä antaa totuuden julistukselle voiman, mitä kaikki maailman kunnia tai loisto ei voisi antaa. Jumala ei pyydä meitä tekemään omassa voimassamme edessämme olevaa työtä. Hän on varannut jumalallista apua kaikkiin niihin hätätilanteisiin, joissa inhimilliset voimavaramme ovat riittämättömiä. Hän antaa Pyhän Hengen auttamaan jokaisessa ahdingossa, vahvistamaan toivoamme ja luottamustamme sekä valistamaan mielemme ja puhdistamaan sydämemme.” E. u. 258.

19.6. Torstai, ilta

Room. 15:13

“Pyhän Hengen laskeutumisen jälkeen opetuslapset olivat niin tulvillaan rakkautta häntä ja

niitä kohtaan, joiden puolesta hän kuoli, että sydämet sulivat heidän puheistaan ja rukouksistaan. He puhuivat Hengen voimassa, ja sen voiman vaikutuksesta tuhansia kääntyi. Sen ihmisen käyttökelpoisuudella ei ole mitään rajoitusta, joka itsensä syrjäyttäen päästää Pyhän Hengen toimimaan sydämessään ja elää Jumalalle kokonaan pyhittyneesti. Mikä oli seurauksena Hengen vuodatuksesta helluntaipäivänä? Ilosanoma ylösnousseesta Vapahtajasta vietiin tunnetun maailman uloimmille rajoille. Heidän työskennellessään seurakuntaan liittyi valittuja miehiä, jotka elämän sanan vastaanotettuaan pyhittäytyivät viemään toisille sitä toivoa, joka oli täyttänyt heidän sydämensä rauhalla ja ilolla.” E. u. 259.

20.6. Perjantai, aamu

Room. 15:19

“Sadat julistivat sanomaa: »Jumalan valtakunta on tullut lähelle.» Heitä ei voitu estää tai säikähdyttää uhkauksilla. Herra puhui heidän kauttaan, ja minne tahansa he menivätkin, sairaita parantui ja köyhille saarnattiin evankeliumia. Niin voimallisesti voi Jumala toimia, kun ihmiset jättäytyvät hänen Henkensä valvontaan. Pyhä Henki on hengellisen elämän henkäys sielussa. Hengen vuodattaminen on Kristuksen elämän vuodattamista. Sen saaja osallistuu Kristuksen ominaisuuksista. Vain ne, jotka täten ovat Jumalan opettamia, joiden sydämessä Pyhä Henki tekee työtään ja joiden elämässä ilmenee Kristuksen elämä, voivat olla edustavilla paikoilla ja toimia seurakunnan hyväksi. Pian tapahtuu erikoisia ja nopeita muutoksia, ja Jumalan kansa varustetaan Pyhällä Hengellä, niin että se voi taivaallisella viisaudella selviytyä tämän ajan vaikeista tilanteista ja mahdollisimman pitkälle vastustaa maailman turmelevia liikkeitä. Jos seurakunta ei nuku ja jos Kristuksen seuraajat valvovat ja rukoilevat, he saattavat kyetä käsittämään ja arvioimaan vihollisen liikkeen.” E. u. 259.

20.6. Perjantai, ilta

1. Kor. 12:11

“Kristus julisti, että Henki vaikuttaisi jumalallisesti hänen seuraajissaan loppuun asti. Mutta lupaus ei ole arvostettu niin kuin tulisi, ja siksi se ei ole voinut päästä täysin toteutumaan. Hengen lupaukseen on kiinnitetty vain vähän huomiota, ja seuraukset ovat sen mukaisia: hengellistä kuivuutta, hengellistä pimeyttä, hengellistä rappeutumista ja kuolemaa. Vähemmän tärkeitä asiat valtaavat kaiken huomion, ja niin puuttuu seurakunnan kasvuun ja menestymiseen välttämätöntä jumalallista voimaa, joka toisi kaikki muut siunaukset mukanaan. Sitä puuttuu, vaikka sitä on tarjolla yllin kyllin. Muutamat eivät käytä viisaasti hyväkseen nykyisiä tilaisuuksia, vaan odottavat joutilaina jonkin erikoisen hengellisen virvoituksen aikaa, mikä tekisi heidät paljon kykenevämmiksi valistamaan toisia. He laiminlyövät nykyiset velvollisuutensa ja etuoikeutensa ja päästävät valonsa himmenemään odottaessaan aikaa, jolloin ilman vähääkään omaa yritystään saisivat osakseen erikoisen siunauksen, mikä muuttaisi heidät ja tekisi kykeneviksi palvelukseen.” E. u. 260.

21.6. Sapatti, aamu

Tuom. 13:25

“Pyhä Henki on Kristuksen edustaja, mutta vailla inhimillistä henkilöllisyyttä ja siitä riippumaton. Inhimillisyyden kahlehtimana Kristus ei voinut olla henkilökohtaisesti joka paikassa. Siksi olisi heille eduksi, että hän menisi Isän luo ja lähettäisi Hengen seuraajakseen maan päälle. Kukaan ei silloin voisi hyötyä asemastaan tai henkilökohtaisesta kosketuksestaan Kristuksen kanssa. Hengen välityksellä Vapahtaja voisi olla kaikkien luona. Tässä mielessä hän olisi heitä lähempänä kuin jos hän ei olisikaan noussut taivaaseen. Alusta

lähtien Jumala on inhimillisissä välikappaleissa vaikuttavan Pyhän Hengen avulla toteuttanut langenneen ihmissuvun hyväksi laadittua suunnitelmaansa. Tämä oli ilmeistä patriarkkojen elämässä.” E. u. 260, 261.

21.6. Sapatti, ilta

Ef. 3:16

“Samoin seurakunnan ollessa erämaassa Mooseksen aikana Jumalasta sanotaan: »Hyvän henkesi sinä annoit heitä opettamaan.» Ja apostolien päivinä hän toimi voimallisesti seurakuntansa hyväksi Pyhän Hengen välityksellä. Sama voima, joka tuki patriarkkoja, joka antoi Kaalebille ja Joosualle uskoa ja rohkeutta ja joka tehosti apostolisen seurakunnan työtä, on ylläpitänyt Jumalan uskollisia lapsia kaikkina seuraavinakin aikakausina. Pyhän Hengen voimalla valmistivat valdolaistikristityt keskiajalla osaltaan tietä uskonpuhdistukselle. Sama voima antoi menestystä niiden jalojen uranuurtajien ponnisteluille, jotka panivat alulle nykyaikaisen lähetystyön ja Raamatun kääntämisen kaikkien kansojen kielille ja murteille.” E. u. 261.

22.6. Sunnuntai, aamu

Sak. 4:6

“Jumala suorittaa työn, jos me toimitamme hänelle välineet. Jumala hyväksyy kaiken sen työn, mikä on tehty täydestä sydäimestä, ja hän itse täyttää siinä esiintyvät puutteellisuudet. Jokainen vanhurskas teko ikuistetaan, vaikkei sen tekijä tuntisi tehneensä mitään mainittavaa. Jos olet todella pyhittynyt, johtaa Jumala avullasi totuuteen toisia, joita hän voi käyttää levittämään valoa monille pimeydessä hapuileville. Totuus saa pian loistavan riemuvoiton, ja kaikki, jotka nyt ovat Jumalan työtovereita, voittavat sen kanssa. Jokainen, joka varauksetta jättäytyy Herran palvelukseen, saa voimaa saavuttaakseen mittaamattomia tuloksia. Ahkeroidessamme lähimmäistemme pelastukseksi Jumala antaa jokaisen yrityksemme menestyä. Herralla on paikka jokaiselle suuressa suunnitelmassaan. Tarpeettomia kykyjä ei annetakaan. Jumalalla on paikkansa vähäisellekin kyyllle, ja uskollisesti käytettynä tuo yksikin leiviskä on toteuttava Jumalan juuri sille tarkoittaman tehtävän.” E. u. 262.

22.6. Sunnuntai, ilta

1. Joh. 1:3

“Vaatimattomimmatkin työntekijät voivat, toimiessaan yhteistyössä Kristuksen kanssa, koskettaa kieliä, joiden värähtely kuuluu maan ääriin saakka ja joiden esiin loihtimat sävelet kaikuvat kautta iäisyyksien. Tosi menestykseen ei missään työn haarassa päästä sattumalta, vahingossa tai kohtalon oikusta. Kaitselmuksensa johdatuksessa Jumala palkitsee sillä uskon ja arvostelukyvyyn, hyveen ja kestävyuden. Jalot henkiset kyyt ja ylevä siveellinen asenne eivät ole sattuman satoa. Jumala antaa tilaisuuksia; menestys riippuu niiden käytöstä. Niiden, jotka saavat kehotuksen ryhtyä työskentelemään joko kotikentällä tai kaukaisilla alueilla, tulee lähteä työhön Herran nimessä. Jos he nojautuvat Jumalan armoon ja voimaan, he menestyvät. Aluksi heidän työnsä voi olla vähäistä, mutta jos he seuraavat Herran suunnitelmia, se laajenee. Jumala elää. Hän toimii epäitsekään ja uhrautuvan työntekijän hyväksi, kuka ja missä tahansa hän lieneekin.” E. u. 262, 263.

23.6. Maanantai, aamu

Gal. 6:18

“Tarvitsemme nykyistä paremman käsityksen enkelten tehtävästä. Olisi hyvä muistaa, että taivaalliset olennot ovat yhteistyössä Jumalan jokaisen tosi lapsen kanssa. Valon ja voiman

näkymättömät joukot auttavat niitä hiljaisia ja nöyriä, jotka uskovat ja vetoavat Jumalan lupauksiin. Kerubit ja serafit ja väkevät enkelit, jotka seisovat Jumalan oikealla puolella, ovat kaikki »palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä». Muistakaa, että Herra Jeesus on Mestariyöntekijä. Hän kastelee kylvetyn siemenen. Hän antaa mieleenne sanoja, jotka tavoittavat sydämiä. Pyhittäytykää kokonaan Jumalan työhön. Hän on voimanne ja on oleva teidän oikealla puolellanne auttamassa teitä toteuttamaan hänen armosuunnitelmiaan.» E. u. 263.

23.6. Maanantai, ilta

2. Moos. 23:20

”Taivaalliset olennot toimivat yhdessä inhimillisen asiamiehen kanssa, kun tämä päättävästi uskoen pyrkii siihen luonteen täydellisyyteen, jonka tavoitteena on täydellinen toiminta. Jokaiselle tässä työssä olevalle Kristus sanoo: Minä olen oikealla puolellasi auttaakseni sinua. Kun ihmisen tahto toimii Jumalan tahdon yhteydessä, siitä tulee kaikkivoipa. Mitä tahansa hänen käskystään onkin tehtävä, se voidaan suorittaa hänen voimassaan. Aina, kun hän käsksee, hän antaa myös kykyä sen toteuttamiseen. Enkelit ovat mukanaan työskennellessänne hukkuvien sielujen hyväksi. Tuhannen tuhatta ja kymmentuhatta kertaa kymmentuhatta enkeliä odottaa päästäkseen yhdessä seurakuntiemme jäsenten kanssa levittämään sitä valoa, jota Jumala on niin runsaasti antanut kansan valmistamiseksi Kristuksen tulolle.” E. u. 263, 264.

24.6. Tiistai, aamu

Mal. 3:1

”Tähän työhön ovat kaikki taivaan enkelit valmiit yhtymään. Kaikki taivaan apukeinot ovat niiden käytettävissä, jotka koettavat pelastaa kadonneita. Enkelit auttavat teitä tavoittamaan välinpitämättömimmätkin ja paatuneimmatkin. Ja kun joku palautetaan Jumalan luo, koko taivas iloitsee; serafit ja kerubit koskettelevat kultaisia harppujaan ja laulavat ylistystä Jumalalle ja Karitsalle heidän armostaan ja laupeudesta ihmislapsia kohtaan. Hän, joka kutsui Galilean kalastajia, kutsuu vieläkin ihmisiä palvelukseensa. Ja hän on aivan yhtä halukas ilmaisemaan voimansa meidän kauttamme kuin ensimmäisten opetuslasten kautta. Olimmepa miten epätäydellisiä ja syntisiä tahansa, Herra kutsuu meitä työtovereikseen, Kristuksen opetuslapsiksi. Hän kehottaa meitä nauttimaan jumalallista opetusta, jotta me yhdessä Kristuksen kanssa voisimme tehdä Jumalan tekoja.” E. u. 264.

24.6. Tiistai, ilta

2. Kor. 1:21

”Luuletteko, ettei Kristus arvosta niitä, jotka omistavat elämänsä kokonaan hänelle? Luuletteko, ettei hän käy niitä tapaamassa, jotka rakastetun Johanneksen tavoin hänen tähtensä ovat vaikeissa ja koettelevissa paikoissa? Hän löytää uskollisensa ja pitää yhteyttä heihin rohkaisten ja vahvistaen heitä. Ja Jumala lähettää väkevät enkelinsä palvelemaan inhimillisiä yöntekijöitään näiden julistaessa totuutta niille, jotka eivät tunne sitä. Koko taivas on toiminnassa, ja Jumalan enkelit odottavat pääsevänsä työskentelemään yhdessä kaikkien niiden kanssa, jotka laativat suunnitelmia pelastuksen ilosanoman saattamiseksi niiden kuuluville, joiden puolesta Kristus kuoli. Autuuden periviä palvelevat enkelit sanovat jokaiselle tosi pyhälle: »Sinulle on työtä tehtäväksi.» »Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa kansalle kaikki tämän elämän sanat» (Ap.t. 5: 20). Jos ne, jotka kuulevat tämän kehotuksen, noudattaisivat sitä, Herra valmistaisi tietä heidän edellään tekemällä etenemisen heille

käytännössä mahdolliseksi.” E. u. 264.

25.6. Keskiviikko, aamu

Matt. 24:31

“Tällaisena aikana Jumalan jokaisen lapsen pitäisi aktiivisesti osallistua toisten auttamiseen. Jumalan enkelit avustavat niitä, jotka Raamatun totuuden tuntevina koettavat etsiä valoa kaipaavia. Ja minne enkelit menevät, ei sinne etenemistä tarvitse kenenkään pelätä. Tuloksena pyhittyneiden työntekijöiden uskollisesta ponnistelusta monet kääntyvät epäjumalain palvonnasta palvelemaan elävää Jumalaa. Monet lakkaavat kunnioittamasta ihmisten säädöksiä ja asettuvat pelottomasti Jumalan ja hänen lakinsa puolelle. Taivaalliset hallitukset ja vallat tarkkaavat taistelua, jota Jumalan palvelijat käyvät masentavilta näyttävissä oloissa. Kristityt saavuttavat uusia voittoja ja uutta kunniaa lähdettyään Lunastajansa lipun luo ryhmittyneinä käymään uskon jaloa taistelua. Kaikki taivaan enkelit ovat valmiit palvelemaan Jumalan nöyrää, uskovaa kansaa; ja kun Herran työntekijäin joukko täällä alhaalla laulaa kiitoslaulujaan, puhkeaa ylhäällä kuoro yhdessä heidän kanssaan ylistämään Jumalaa ja hänen Poikaansa.” E. u. 265.

25.6. Keskiviikko, ilta

1. Kor. 6:3

“Ei ihmisistä lähtevä voima saa työtä menestymään, vaan taivaallisten olentojen voima yhteistyössä inhimillisen välikappaleen kanssa vie työn päätökseen. Joku Paavali voi istuttaa ja Apollos kastella, mutta Jumala antaa kasvun. Ihminen ei voi suorittaa Jumalan työosuutta. Inhimillisenä edustajana hän voi olla yhteistyössä jumalallisten olentojen kanssa, ja yksinkertaisesti ja nöyrästi tehdä parhaansa käsittäen, että Jumala on suuri työmestari. Ja vaikka työntekijät saattavat vaipua hautaan, ei työ lakkaa, vaan jatkuu täyttymykseensä asti. Herra on aina kristityn väkevä auttaja. Emme ehkä tiedä, millä tavoin hän auttaa, mutta sen tiedämme, ettei hän koskaan petä niitä, jotka luottavat häneen.” E. u. 265.

26.6. Torstai, aamu

Apt. 12:11

“Jos kristityt voisivat havaita, miten monesti Herra on raivannut heidän tiensä, jottei vihollinen pääsisi toteuttamaan aikeitaan heidän suhteensa, he eivät kompuroisi eteenpäin valitellen. He uskoisivat lujasti Jumalaan, eikä mikään koetus pystyisi järkyttämään heitä. He tunnustaisivat hänet viisaudekseen ja voimakseen, ja hän toteuttaisi sen, minkä haluaa aikaansaada heidän kauttaan. Kaikki, jotka osallistuvat sanan palvelukseen, ovat Jumalan apulaisia. He ovat enkelten työtovereita tai pikemminkin inhimillisiä edustajia, joiden välityksellä enkelit täyttävät tehtävänsä. Enkelit puhuvat heidän äänellään ja työskentelevät heidän käsillään. Ja inhimillisillä työntekijöillä on toiminnassaan taivaallisten olentojen kanssa hyötyä kasvatuksestaan ja kokemuksestaan.” E. u. 265, 266.

26.6. Torstai, ilta

Apt. 11:13

“Kristus kehottaa jokaista miestä ja naista pukeutumaan hänen vanhurskautensa sota-asuun ja ryhtymään työhön. »Minä olen oikealla puolellasi auttaakseni sinua», hän lausuu. Kerro kaikki koettelemuksesi ja huolesi Jumalallesi. Hän ei koskaan petä luottamustasi. Kristukselle ei mikään ole niin arvokasta kuin se, minkä hän on lunastanut omakseen: hänen seurakuntansa ja työntekijät, jotka lähtevät kylvämään totuuden siementä. Ajattele Jeesusta. Hän on pyhässä paikassaan, ei yksinään, vaan kymmenentuhatta kerta kymmenentuhatta taivaan enkeliä on hänen ympärillään valmiina täyttämään hänen käskyään. Ja hän käskää

heidän lähteä auttamaan heikointa pyhää, joka luottaa Jumalaan. Sama apu on tarjolla ylhäiselle ja alhaiselle, rikkaalle ja köyhälle. Kristuksen työntekijöiden ei koskaan pidä ajatella työnsä epäonnistumista, saati sitten puhua siitä. Herra Jeesus on voimamme kaikessa, hänen henkensä on innoittajamme, ja kun jättäydymme hänelle käytettäväksi valon kanavina, eivät mahdollisuutemme hyvän tekemiseen koskaan loppu. Me saamme osallistua hänen täyteystään ja rajattomasta armostaan.” E. u. 266.

27.6. Perjantai, aamu

2. Kor. 13:13

“Kun antaudumme kokonaan Jumalalle ja noudatamme työssämme hänen ohjeitaan, hän vastaa sen toteutuksesta. Hän ei tahtoisi meidän empivän vilpittömien pyrkimystemme menestystä. Meidän ei pitäisi kertaakaan ajatella epäonnistuvamme. Meidän tulee toimia yhdessä hänen kanssaan, joka ei koskaan epäonnistu. Herra on pettynyt, kun hänen kansansa jäsenet pitävät itseään vähäarvoisina. Hän toivoo valitun perintönsä arvostavan itseään sen hinnan mukaan, jonka hän on heistä maksanut. Jumala halusi heidät, muutoin hän ei olisi lähettänyt Poikaansa niin kalliille asialle lunastaakseen heidät. Hän tahtoo käyttää heitä, ja häntä miellyttää, kun he asettavat hänelle hyvin suuria vaatimuksia, voidakseen kirkastaa hänen nimeään. He voivat odottaa suuria, jos he uskovat hänen lupauksiinsa. Kun Jumala tekee mahdolliseksi jonkin työn tekemisen ja vakuuttaa sen menestyvän, täytyy sen suorittajaksi valitun tehdä kaikkensa luvatus tuloksen aikaansaamiseksi. Menestystä annetaan sen innon ja sitkeyden mukaisesti, jolla työtä suoritetaan.” E. u. 266, 267.

27.6. Perjantai, ilta

Ps. 56:11

“Mikä tahansa tehdään puhtaasta rakkaudesta, on täysin tuloksellista, vaikka ihmiset pitäisivät sitä miten vähäarvoisena tai halveksittavana. Jumala näet arvostaa sitä, miten rakkaudellisesti joku työskentelee, enemmän kuin hänen suorittamaansa työn määrää. Kymmenen tosi kääntynyttä, altista ja epäitsekästä työntekijää voi aikaansaada lähetyksentällä enemmän kuin sata sellaista, jotka pelkästään noudattavat vakiintuneita muodollisuuksia ja kaavamaisia sääntöjä sekä työskentelevät vailla syvää rakkautta sieluihin. Eivät nykyiset eivätkä vastaiset kykyisi anna sinulle menestystä, vaan se, mitä Herra voi tehdä hyväksesi. Meidän tulee luottaa paljon vähemmän siihen, mitä ihminen voi tehdä ja paljon enemmän siihen, mitä Jumala voi tehdä jokaisen uskovan sielun hyväksi. Hän ikävöi sitä, että uskossa kurottaudut hänen puoleensa. Hän kaipaa sitä, että odostat suuria häneltä. Hän haluaa auttaa sinua ymmärtämään niin ajallisia kuin hengellisiäkin asioita. Hän voi terästä älyn. Hän voi antaa tahdikkuutta ja taitoa. Työskentele kyvyilläsi ja pyydä Jumalalta viisautta, niin sitä annetaan sinulle.” E. u. 267, 268.

28.6. Sapatti, aamu

Jer. 33:16

“Armon öljy antaa ihmisille rohkeutta ja oikeat vaikuttimet sen päivittäiseen suorittamiseen, mitä Jumala antaa heille tehtäväksi. Viidellä tyhmillä neitsyellä oli lamput (tämä tarkoittaa Raamatun totuuden tuntemusta), mutta heillä ei ollut Kristuksen armoa. Päivä päivältä he suorittivat muutomenojaan ja ulkonaisia velvollisuuksiaan, mutta heidän palveluksensa oli hengetöntä, vailla Kristuksen vanhurskautta. Vanhurskauden Aurinko ei paistanut heidän sydämeensä ja mieleensä eikä heillä ollut sitä totuuden rakkautta, mikä muovaa elämän ja luonteen Kristuksen kuvan kaltaiseksi. Heidän pyrkimyksiinsä ei liittynyt armon öljyä. Heidän

uskontonsa oli kuivaa ulkokuorta vailla tosi ydintä. He noudattivat muotoja ja oppeja, mutta harhautuivat kristillisessä elämässään itseivanhurskauteen eivätkä Kristuksen koulussa oppineet läksyjään, jotka käytäntöön sovellettuina olisivat tehneet heidät viisaiksi niin että he olisivat pelastuneet.” E. u. 268.

28.6. Sapatti, ilta

1. Kun. 18:36-39

“Jumalan työ viedään päätökseen jumalallisten ja inhimillisten apuvälineiden yhteistyöllä. Jotkut omahyväiset näyttävät olevan hyvinkin toimeliaita Jumalan työssä, mutta elleivät he rukoile, ei heidän toiminnastaan ole mitään hyötyä. Jos he voisivat katsahtaa sen enkelin suitsutusastiaan, joka seisoo sateenkaaren ympäröimän valtaistuimen edessä olevan kultaisen alttarin ääressä, he näkisivät, että Jeesuksen ansion täytyy sekoittaa rukouksiimme ja toimintaamme, tai muutoin ne ovat yhtä hyödyttömiä kuin oli Kainin uhri. Jos voisimme nähdä Jumalan silmin kaiken inhimillisen toiminnan, niin käsittäisimme, että tuomiolla voi kestää vain sellainen työ, joka on suoritettu runsaasti rukoillen ja Kristuksen ansion pyhittämänä. Suuressa katselmuksessa te näette jälleen, mikä on ero sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.” E. u. 268.

29.6. Sunnuntai, aamu

Mal. 4:2

“Lainomainen uskonto ei sovellu tälle ajalle. Voimme suorittaa kaikki palveluksen ulkonaiset menot ja olla kuitenkin yhtä vailla Pyhän Hengen virvoittavaa vaikutusta kuin Gilboan kukkulat olivat vailla kastetta ja sadetta. Me kaikki tarvitsemme hengellistä kosteutta sekä Vanhurskauden Auringon kirkkaita säteitä pehmentämään ja alistamaan sydämemme. Meidän tulee aina kallionlujina noudattaa periaatetta. Raamatun periaatteita tulee opettaa ja sitten tukea pyhällä käytännöllä. Menestys ei riipu niin paljon kyvystä kuin tarmosta ja alttiudesta. Eivät loistavat kykymme tee palvelustamme kelvolliseksi, vaan päivittäisten tehtävien tunnollinen suorittaminen, tyytyväinen mieli ja toisten hyvän teeskentelemätön, vilpiton harrastus. Alhaisimmastakin voidaan löytää tosi jaloutta. Tavallisimmat arkiaskareetkin ovat rakastavan uskollisesti tehtyinä kauniita Jumalan silmissä.” E. u. 269.

29.6. Sunnuntai, ilta

1- Piet. 2:5

“Sopusuhtainen, voimakas ja kaunis luonne rakentuu velvollisuuksien täyttämistä. Ja uskollisuuden tulisi punoutua elämämme vähimpiin yhtä hyvin kuin suurimpiinkin yksityiskohtiin. Pikkuasioidenkin tunnollinen suorittaminen sekä pienet uskollisuuden ja ystävällisyyden osoitukset ilahduttavat elämän kulkua. Ja kun mainen työmme päättyy, huomataan jokaisen uskollisesti täytetyn pikku velvollisuuden tehneen hyvän vaikutuksen, joka ei koskaan voi hävitä. Hyvä siemen saattaa jonkin aikaa uinua huomaamatta kylmässä, itsekkäässä ja maailmallisessa sydämessä, ilman mitään merkkiä juurtumisesta, mutta myöhemmin Jumalan Hengen vaikuttaessa sieluun kylvetty siemen puhkeaa oraalle ja tuottaa lopulta hedelmän Jumalan kunniaksi.” E. u. 269.

30.6. Maanantai, aamu

Jaak. 5:7

“Elämäntyössämme emme tiedä, tuoko onnistuu vai tämä, eikä se ole meidän ratkaistavissamme. Meidän tulee tehdä työmme ja jättää tulokset Jumalan hoitoon. »Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan.» Jumalan suuren liiton mukaan »niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen». Tähän lupaukseen luottaen

maamies kyntää ja kylvää. Yhtä varmasti tulee meidän hengellisessä kylvötyössä luottaa hänen lupaukseensa: »Niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.» »He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.» E. u. 269, 270.

30.6. Maanantai, ilta

Joh. 12:26

”Jumalaa ei ole turha palvella. Ne, jotka omistavat elämänsä hänen palvelukseensa, saavat määrättömän palkan. Jokainen hänen työnsä hyväksi tehty uhraus korvataan »hänen armonsa ylenpalttisen runsauden» mukaan. Palkaksi työskentelystämme Kristuksen kanssa tässä maailmassa saamme entistä voimakkaammin ja laajemmin etuoikeuksin työskennellä hänen kanssaan tulevassa maailmassa. Jumalan palveluksen arvoa ei niinkään määrää työhön käytetyn ajan pituus kuin se, millä mielellä se tehdään. Heidän edistymisensä jumalisuudessa riippuu heille uskottujen kykyjen kehittämisestä. He saavat tulevaisuudessa sen mukaisen palkan, miten kokonaisesti ja innokkaasti he palvelevat Mestaria. Herralla on suuri työ tehtävänä, ja hän lahjoittaa tulevassa elämässä enimmäks niille, jotka tässä elämässä palvelevat häntä uskollisimmin ja auliimmin.” E. u. 271.

*****

Sapatin Alkamisajat

Helsinki   Turku   Tampere   Kuopio

4.4.	20.11	20.23	20.19	20.06
11.4.	20.29	20.40	20.37	20.26
18.4.	20.46	20.58	20.56	20.46
25.4.	21.04	21.16	21.15	21.06
2.5.	21.21	21.34	21.34	21.27
9.5.	21.39	21.57	21.53	21.48
16.5.	21.55	22.09	22.11	22.08
23.5.	22.11	22.25	22.29	22.28
30.5.	22.26	22.39	22.45	22.47
6.6.	22.37	22.51	22.58	23.02
13.6.	22.46	23.00	23.08	23.13
20.6.	22.50	23.04	23.12	23.19
27.6.	22.50	23.05	23.12	23.18